

Суботні біблійні
УРОКИ

A lighthouse and a church at night under a starry sky. The lighthouse is white with a glowing top and several windows. The church is white with a dark roof and several colorful stained-glass windows. The sky is dark with many stars and a faint nebula.

*Яскравіші промені
світла*

Скарби істини, частина II

Том 99, №2
Квітень – червень 2023 року

ЗМІСТ

1.	Спілкування з Богом	7
2.	Більше не зволікайте	18
3.	Хто зможе встояти?	28
4.	Коли сонце зайде	37
5.	Тисяча років спустошення (I)	47
6.	Тисяча років спустошення (II)	58
7.	Спадщина святих	66
8.	Божий день любові	76
9.	Субота Нового Заповіту	85
10.	Боротьба імперій за верховенство	97
11.	Зруйнована ланка	107
12.	Увійдіть до Божого відпочинку	117
13.	Радощі суботнього дня	127

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2023. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. **Телефон:** (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * **Факс:** (540)366-2814 ***Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, п/с 864
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.sdarm@org.ua>
Електронна пошта: sdarm_LO@i.ua
You Tube: SDARM UA

ПЕРЕДМОВА

Оскільки проблема гріха загострюється на планеті Земля і це спричиняє деградацію суспільства безпосередньо перед Приходом Христа, наскільки життєво важливо для Божого народу споглядати Ісуса – не видиме, а невидиме, вічні реалії. Тому цього кварталу учні суботньої школи з усього світу продовжать вивчення другої частини серії уроків «Скарби істини» під назвою «Яскравіші промені світла».

Усюди панує беззаконня і безлад, тому нам справді потрібна Божа допомога, щоб знати, куди йти в житті. Нам потрібен моральний компас. «Один письменник порівнює спробу змінити Божий Закон із недобрим стародавнім звичаєм переставляти в неправильному напрямку дороговказ, що стояв на головному перехресті двох шляхів. Дуже часто це було причиною великих непорозумінь і труднощів.

Для мандрівників Землі Бог також установив подібний дороговказ. Одна його стрілка показує на добровільний послух Творцеві – напрямок до щастя й життя, а інша – це дорога непослуху, напрямок до горя і смерті.

Дорога до щастя позначена з такою ж точністю, як і в давнину дорога до міста-сховища. Однак лихої для людського роду години великий ворог усякого добра переставив дороговказ; у результаті безліч людей схибили з дороги». – Пророки і царі. – С.179.

«Ісус був поставлений на чолі людства, аби Своїм прикладом навчати інших, що значить служити. Усе Його життя було підпорядковане законові служіння. Він служив усім і дбав про всіх. Так, Ісус жив за Божим Законом і Своїм прикладом показав, як нам дотримуватися його». – Бажання віків. – С.649.

Усе було передбачене для того, аби приготувати нас для вічності, якщо ми співпрацюватимемо з Його Духом, щоб дати нам нове серце – новий розум. Відмежовуючи свої схильності від цього світу і спрямовуючи їх до Ісуса на небесах, ми розвиваємо нову мету в житті, пам'ятаючи про вічність.

«Бог, Котрий ненавидить гріх, закликає тих, хто стверджують, що дотримуються Його Закону, відокремитися від усякого беззаконня. Нехтування покаєнням і підкоренням Його Слово

приведе до серйозних наслідків для Божого народу сьогодні, як подібний же гріх для стародавнього Ізраїлю». // Ознаки часу, 12 лютого 1880 року.

«Сатана постійно працює над тим, щоб затьмарити славу майбутнього світу і привернути увагу людей до принад цього життя. Він намагається влаштувати все так, аби наші думки, прагнення і вчинки були настільки захоплені матеріальним, щоб ми вже не бачили і не розуміли вічних цінностей. Світ і його турботи займають надто багато місця в наших думках і почуттях, тоді як Ісусові та роздумам про Небесне надається надто мало уваги. Сумлінно виконуйте всі обов'язки вашого щоденного життя, але понад усе плекайте почуття святої любові до нашого Господа Ісуса Христа». – Християнська родина. – С.404, 405.

Відділ суботньої школи Генеральної Конференції

Субота, 1 квітня 2023 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДОМУ МОЛИТВИ В ПОРТ-МОРСБІ, ПАПУА НОВА ГВІНЕЯ

Розташовану на схід від Індонезії та на північ від Австралії, Папуа Нову Гвінею (ПНГ) часто називають одним із останніх кордонів світу, останнім раєм. Її також називають країною несподіванок. Папуа Нова Гвінея – гарна країна, багата на

природні ресурси, місце, куди приїжджають місіонери, медики і шахтарі, але рідко відвідують туристи. Це країна, що розвивається, має велику культурну та лінгвістичну різноманітність, жителі якої розмовляють більш ніж на 800 різних мовах, – це у світі найбільша кількість мов, якими розмовляють в одній країні!

Церква Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху була заснована тут у 1998 році, і ми славимо Бога за те, що добра звістка з того часу поширилася в багатьох нових районах у північних і гірських провінціях країни. У багатьох місцях, де в минулому існували чаклунство та язичницькі обряди, були організовані громади та групи.

Протягом кількох років у серці наших братів було бажання поширити роботу й заснувати її у південній частині країни. Порт-Морсбі, столиця Папуа Нової Гвінеї, розташована на півдні, і до неї можна дістатися переважно тільки повітрям або морем через гористу місцевість і відсутність хороших доріг. У 2019 році з півночі країни було переведено проповідника в район Порт-Морсбі, і була організована нова місія, щоб підтримати зацікавленість та заснувати роботу в районі столиці.

Згідно з низкою світових оглядів, Порт-Морсбі є одним із найбільш непридатних для життя міст світу. Крадіжки, грабежі та насильство поширені у цьому місті, і наші брати особисто на

собі випробували це, звершуючи там Божу роботу. Для того щоб робота успішно розвивалася, існує гостра потреба в придбанні ділянки в безпечному місці, щоб побудувати там маяк для Господа в цьому куточку Його виноградника. Ми усвідомлюємо, що Божа милість велика, і ще багатьох душ потрібно досягти в останні години історії цієї землі, навіть у таких великих містах, як Ніневія! Тому ми просимо вас приєднатися до нас у цій роботі та щедро пожертвувати, щоб цей маяк міг бути встановлений і робота просувалася. «Нехай Господу честь віддадуть, і на островах Його славу звіщають!» (Ісаї 42:12). Ми молимося про те, щоб Бог щедро благословив вас!

Ваші брати та сестри з Південної Місії Папуа Нової Гвінеї

Спілкування з Богом

«І оце та відвага, що ми маємо до Нього, – що коли чого просимо згідно волі Його, то Він слухає нас. А як знаємо, що Він слухає нас, чого тільки ми просимо, то знаємо, що одержуємо те, чого просимо від Нього» (1 Івана 5:14, 15).

«У молитві ми відкриваємо наше серце Богу як Другу. Це необхідно не тому, що Богу невідомо, хто ми такі, але для того, щоб допомогти нам прийняти Його. Молитва не зводить Бога до нас, а підносить нас до Нього». – Дорога до Христа. – С.93.

Додаткові матеріали для вивчення:
Дорога до Христа. – С.93-104.

Неділя

26 березня

1. ЗРАЗОК МОЛИТВИ

а. Чому так важливо залишатися на зв'язку з нашим Спасителем?

Від Івана 15:4-7: «4Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградині, так і ви, як в Мені перебувати не будете. 5Я – Виноградина, ви – галуззя! Хто в Мені перебуває, а Я в ньому, той рясно зароджує, бо без Мене нічого чинити не можете ви. 6Коли хто перебувати не буде в Мені, той буде відкинений геть, як галузка, і всохне. І громадять їх, і кладуть на огонь, – і згорять. 7Коли ж у Мені перебувати ви будете, а слова Мої позостануться в вас, то просить, чого хочете, – і станеться вам!»; Приповіді 18:24: «Є товариші на розбиття, та є [й] приятель, [більше] від брата прив'язаний».

«Через природу й Одкровення, через Свою турботу про нас і за допомогою впливу Свого Духа Бог говорить до нас. Але на цьому наш зв'язок з Ним не повинен обмежуватися. Кожному з нас також необхідно відкривати Йому своє серце. Для того щоб мати духовне життя і силу, ми повинні знаходитися в живому спілкуванні з нашим Небесним Отцем. Наші думки можуть бути зверненими до Нього. Ми можемо роздумувати про Його справи,

Його милосердя й благословення, але це ще не буде абсолютне спілкування з Ним. Щоб мати справжній зв'язок із Богом, ми повинні розповідати Йому про наше реальне життя». – *Дорога до Христа*. – С.93.

б. Оскільки учні часто бачили Ісуса в щирій молитві, чого вони просили Його навчити їх? Який зразок Він дав їм?

Від Луки 11:1: «І сталося, як молився Він у місці одному, і коли перестав, озвався до Нього один із Його учнів: «Господи, навчи нас молитися, як і Іван навчив своїх учнів»; Від Матвія 6:9-13: «9Ви ж молитесь отак: «Отче наш, що єси на небесах! Нехай святиться Ім'я Твоє, 10нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, [так] і на землі. 11Хліба нашого насущного дай нам сьогодні. 12І прости нам довги наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим. 13І не введи нас у випробування, але визволи нас від лукавого. Бо Твоє є царство, і сила, і слава навіки. Амінь».

в. Чи був цей зразок молитви даний для того, щоб його просто вивчили і повторювали знову й знову? Які ще уроки ми можемо отримати з цієї настанови? **Від**

Матвія 6:7: «А як молитесь, не проказуйте зайвого, як [ті] погани, – бо думають, ніби вони будуть вислухані за своє велемовство».

1. Якою була мета молитви-зразка, якої Христос навчив учнів?

Понеділок

27 березня

2. НАВЕРНЕННЯ ТА ПОКЛОНІННЯ

а. Що ми розуміємо під словами «Отче наш» на початку цієї молитви-зразка?

До римлян 8:15-17: «15Бо не взяли ви духа неволі знов на страх, але взяли ви Духа синівства, що через Нього кличемо: «Авва, Отче!» 16Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми – діти Божі. 17А коли діти, то й спадкоємці, спадкоємці ж Божі, а співспадкоємці Христові, коли тільки разом із Ним ми терпимо, щоб разом із Ним і прославитись»;

Від Івана 20:17: «Говорить до неї Ісус: «Не торкайся до Мене, бо Я ще не зійшов до Отця. Але йди до братів Моїх та їм розповіж: Я йду до Свого Отця й Отця вашого, і до Бога Мого й Бога вашого!».

«Хто приймає Христа як свого Спасителя, ті не залишаться сиротами, аби самотньо зносити життєві випробування. Ісус приймає таких як членів Небесної сім'ї. Він запрошує їх називати Його Отця своїм Отцем. Для Нього вони – «найменші», дорогі Божому серцю, пов'язані з Ним найніжнішими і найміцнішими зв'язками. Він відчуває до них ніжність, яка настільки перевершує ніжність батька чи матері до безпомічної дитини, наскільки Божественне перевершує людське». – *Бажання віків*. – С.327.

б. Яку ще важливу роль відіграє Бог у житті людини, окрім дружнього звернення до Нього «Отче наш»?

Псалом 5:1-3: «[1Для диригента хору. До флейти. Псалом Давидів]. 2Почуй, Господи, мову мою, стогнання моє зрозумій. 3Прислухайсь до голосу зойку мого, о мій Царю та Боже Ти мій, як до Тебе молитися буду!».

в. Перш ніж просити Бога про допомогу, які важливі слова ми повинні висловити в першу чергу, відповідно до наступної частини цієї молитви?

Псалом 140:14: «Тільки праведні дякувати будуть Іменню Твоєму, невинні сидітимуть перед обличчям Твоїм!»; Псалом 92:1-2: «[1Псалом. Пісня на день суботній]. 2То добре, щоб дякувати Господеві й виспівувати Ймення Твоє, о Всевишній».

«Подяку складайте за все, бо така Божа воля про вас у Христі Ісусі» (1 до солунян 5:18). Це повеління є запевненням: навіть те, що, здавалося б, спрямоване проти нас, послужить задля нашого добра. Бог не велів би нам бути вдячним за те, що могло б зашкодити нам». – *Служіння зцілення*. – С.255.

г. Як на прикладі Йосафата розкривається важливість хвали й подяки навіть у розпалі битви?

2 Хронік 20:1-30 (6-12, 21, 22): «І сталося по тому, пішли моавітяни та

аммонітяни, а з ними [деякі] з меунян, проти Йосафата на війну. 2І прийшли, і донесли Йосафатові, говорячи: «Прийшла на тебе сила силенна з того боку моря, з Сирії, і ось вони в Хаццон-Тамарі, воно – Ен-Геді». 3І злякався Йосафат, і постановив звернутися до Господа. І він проголосив піст на всю Юдею. 4І зібралися юдеяни просити [допомоги] від Господа, також поприходили зо всіх Юдиних міст просити Господа. 5І став Йосафат у зборі Юдиному та єрусалимському в Господньому домі, перед новим подвір'ям, бта й сказав: «Господи, Боже батьків наших! Чи ж не Ти Бог на небесах? І Ти пануєш над усіма царствами народів, і в руці Твоїй – сила та міць, і немає [такого, хто б] став проти Тебе! 7Чи ж не Ти, Боже наш, повиганяв мешканців цього Краю перед народом Твоїм, Ізраїлем, і дав його Авраамовому насінню, Твоєму приятелеві навіки? 8І вони осілися в ньому, і збудували Тобі в ньому святиню для Ймення Твого, говорячи: 9Якщо прийде на нас зло, – меч укарання, чи моровиця, чи голод, [то] ми станемо перед цим храмом та перед лицем Твоїм, бо Ім'я Твоє в цьому храмі, і будемо кликати до Тебе з нашого утиску, – і Ти почувеш, і спасеш. 10А тепер ось сини Аммонові й Моавові та [мешканці] гори Сеїр, що через них Ти не дав ізраїльтянам іти, коли вони виходили були з єгипетського краю, і вони минули їх, і не вигубили їх, 11і оце вони відплачують нам навалюю, щоб вигнати нас із спадку Твого, який Ти віддав нам. 12Боже наш, чи ж Ти не осудиш їх? Нема бо в нас сили перед цією силою силенною, що приходить на нас, і ми не знаємо, що зробимо, бо наші очі – на Тебе!» 13А всі юдеяни стояли перед Господнім лицем, також діти їхні, жінки їхні та їхні сини. 14А Яхазіїл, син Захарія, сина Бенаї, Єїїла, сина Маттанії, Левит із Асафових синів, – був на ньому Дух Господній серед збору, 15і він сказав: «Послухайте, весь Юдо й мешканці Єрусалиму та царю Йосафате! Так говорить до вас Господь: Не бійтеся та не жахайтеся перед цією силенною силою, бо не ваша ця війна, але Божа! 16Узавтра зійдіть на них, – ось вони входять збіччям Ціцу, і ви їх знайдете на кінці долини, навпроти пустині Єруїл. 17Не вам воювати в цьому, – поставтеся й станьте, і побачите, що Господнє спасіння з вами, Юдо й Єрусалиме! Не бійтеся й не жахайтеся, – узавтра виходьте перед них, а Господь [буде] з вами!» 18І вклонився Йосафат обличчям до землі, а весь Юда та мешканці Єрусалиму попадали перед Господнім лицем, щоб уклонитися Господеві. 19І встали Левити з синів Кегатівців та з синів Корахівців, щоб хвалити Господа, Бога Ізраїлевого сильним голосом, високим. 20І повставали вони рано вранці, і вийшли до пустині Текоя. А як вони виходили, став Йосафат та й сказав: «Послухайте мене, Юдо та мешканці Єрусалиму! Віруйте в Господа, вашого Бога, і будете запевнені, – вірте пророкам Його, і пощаститься вам!»

21І радився він з народом, і поставив співаків для Господа, і вони хвалили величність святости, коли йшли перед озброєними, і говорили: «Дякуйте Господу, бо навіки Його милосердя!» 22А того часу, [коли] зачали вони співати та хвалити, дав Господь засідку на синів Аммонових і Моавових та [на мешканців] гори Сеїр, що прийшли були проти Юди, – і були вони побиті, 23бо повстали аммонітяни та моавітяни на мешканців гори Сеїр, щоб учинити їх закляттям, і щоб вигубити. А коли вони покінчили [це] з мешканцями Сеїру, стали помагати один проти одного, щоб вигубити [себе]. 24І коли Юда прийшов на вартівню до пустині, і поглянули вони на натовп, аж ось трупи, що попадали на землю, і не було врятованого! 25І прийшов Йосафат та народ його, щоб пограбувати їхню здобич, і знайшли серед них дуже багато і маєтку, і одежі, і коштовностей, і понабирали собі [стілки], що не могли нести. І вони три дні все грабували ту здобич, бо численна була вона! 26А четвертого дня зібралися вони до долини Бераха, бо там благословляли Господа; тому назвали ім'я тому місцю: долина Бераха, [і так воно зветься] аж до сьогодні. 27І вернулися всі юдеями та єрусалимляни, а Йосафат на чолі їх, щоб вернутися до Єрусалиму з радістю, бо звеселив їх Господь [спасінням] від їхніх ворогів. 28І прибули вони до Єрусалиму з арфами й з цитрами та сурмами до Господнього дому. 29І був Божий страх на всі царства країв, коли вони почули, що Господь воював з Ізраїлевими ворогами... 30І заспокоїлося Йосафатове царство, і дав йому його Бог мир навколо».

«Ми повинні гуртуватися біля підніжжя хреста. Христос, і до того ж розп'ятий, повинен стати темою наших роздумів і розмов, джерелом найпотаємніших і найрадісніших почуттів. Нам варто пам'ятати про кожне благословення, отримане від Бога. І коли ми усвідомлюємо Його безмежну любов, ми охоче віддаємо все в ті Руки, що були прибиті до хреста заради нас.

Унаслідок такого спілкування з Господом душа підноситься до Неба на крилах хвали. У Небесних оселях небожителі поклоняються Богу зі співом і музикою, і, коли ми будемо підносити Йому подяку з глибини наших сердець, тоді наше богослужіння буде все більш уподібнюватися до служіння Небесних воїнств. «Хто жертву подяки приносить, той шанує Мене; а хто на дорогу [Свою] уважає, Боже спасіння йому покажу!» (Псалом 50:23). Станемо ж перед обличчям Бога зі святою радістю. Поклонімося Йому з «хвалою й пісньоспівами»

(див. Ісаї 51:3)». – Дорога до Христа. – С.103, 104.

2. Наскільки важливими є поклоніння і хвала нашому Творцеві?

Вівторок

28 березня

3. ПРОХАННЯ І ЗАКЛЮЧНІ СЛОВА

а. Незважаючи на те, що в нас є життєві потреби, такі як хліб насущний, яке духовне прохання завжди повинно бути нашим першочерговим завданням, навіть над нашими життєвими потребами?

1 Царів 17:12-14: «12А та відказала: «Як живий Господь, Бог твій, – не маю я калача, а тільки повну пригорщу борошна в дзбанку та трохи олії в горнятї. А оце я назбираю дві [полінці] дров, і піду, і приготую це собі та синові своєму. І з'їмо ми, – та й помремо»... 13І сказав до неї Ілля: «Не бійся! Піди, зроби за своїм словом. Тільки спочатку зроби мені з того малого калача, і винесеш мені, а для себе та для сина свого зробиш потім. 14Бо так сказав Господь, Бог Ізраїлів: Дзбанок муки не скінчиться, і не забракне в горнятї олії аж до дня, як Господь дасть дощу на поверхню землі»; Від Івана 6:48: «Я – хліб життя!»;

Від Івана 14:13, 14: «13І коли що просити ви будете в Імення Моє, те вчиню, щоб у Сині прославивсь Отець. 14Коли будете в Мене просити чого в Моє Імення, то вчиню»; Від Івана 15:7: «Коли ж у Мені перебувати ви будете, а слова Мої позостануться в вас, то просіть, чого хочете, – і станеться вам!».

«Лише приймаючи життя, віддане за нас на Голгофському хресті, ми можемо жити святим життям. І приймаємо ми це життя через прийняття Його Слова і виконання того, що Він повелів. Тоді ми стаємо одним цілим з Ним». – *Бажання віків*. – С.660.

Молитися в Ім'я Ісуса значить щось більше, ніж просто згадувати це Ім'я на початку і наприкінці молитви. Це значить молитися у згоді з волею і духом Ісуса, вірячи Його обітницям, покладаючись на Його благодать і звершуючи Його діла». – *Дорога до Христа*. – С.100, 101.

б. Оскільки основна мета молитви є духовною за своєю природою,

про яке особливе прохання ніколи не можна забувати?

Від Луки 11:4: «І прости нам наші гріхи, бо й самі ми прощаємо кожного боржникові нашому. І не введи нас у випробовування, але визволи нас від лукавого!»; Від Матвія 26:41: «Пильнуйте й моліться, щоб не впасти на спробу, – бадьорий бо дух, але немічне тіло».

«Сон здолав учнів, і вони чули лише частину розмови Христа і Небесних вісників. Оскільки вони не пильнували й не молилися, то й не прийняли того, що Бог бажав їм дати, – пізнання про страждання і славу Христа. Вони втратили благословіння, які могли б отримати, якби стали учасниками Його самопожертви». – *Бажання віків*. – С.425.

«Перш ніж послати Свої суди на Землю, Бог завжди застерігає людей. Хто вірив в Його попередження і діяв згідно з цією вірою, підкоряючись Божим заповідям, ті уникали судів, які уражали неслухняних і невірних». – *Там саме*. – С.634.

«Ісус просив Петра пильнувати й молитися, але він заснув, приготувавши цим дорогу для свого тяжкого гріха. Усі учні, котрі спали в цю вирішальну годину, зазнали великої втрати. Христос знав про вогняне випробування, яке їх чекало. Він знав, що сатана всіма силами намагатиметься приспати їхню пильність, аби вони не були готові до випробування. Тому Христос застерігав їх. Якби протягом годин, проведених у Гефсиманському саду, вони пильнували та молилися, Петро ніколи не покладався б на власні сили. Він не зрікся б свого Господа. Якби учні пильнували з Христом у Його душевній борні, то були б готові побачити Його страждання на Голгофському хресті. Вони хоча б частково зрозуміли би суть Його нестерпних мук». – *Там саме*. – С.713, 714.

3. Хоча тимчасові потреби є важливими, що має бути пріоритетним?

Середа

29 березня

4. ВІДПОВІДІ НА МОЛИТВУ

- а. Які основні причини того, чому ми не завжди отримуємо такі відповіді на наші молитви, котрі сподіваємося отримати?

Якова 4:3: «Прохаєте – та не одержуєте, бо прохаєте на зло, щоб ужити на розкоші свої»; Псалом 66:18: «Коли б беззаконня я бачив у серці своїм, то Господь не почув би [мене]»; Приповіді 28:9: «Хто відхилює вухо своє, щоб не слухати Закона, то буде огидна й молитва того».

«Якщо ми виношуємо зло в нашому серці, якщо ми прив'язані до якого-небудь гріха, Господь не почує наші молитви. Але молитва зламаної душі, яка розкаюється, завжди буде почута й прийнята. Якщо виправлені усі відомі нам гріхи, Бог відповість на наші прохання. Однак нам ніколи не здобути Божого благовоління власними заслугами. Тільки заслуги Ісуса Христа можуть спасти нас, тільки Його Кров може очистити нас. Але все це не усуває тих умов, з-за яких ми можемо бути прийняті». – *Дорога до Христа*. – С.95.

«О, скільки людей втрачають щедрі благословення, які Бог приготував для Його дітей у вигляді здоров'я та духовних дарів! Є багато душ, котрі борються за досягнення певних перемог та особливих благословень, аби бути спроможними звершувати велику роботу. Для досягнення цієї мети вони завжди відчувають, що потрібно наполегливо та зі слізьми боротися у молитві. Коли ці люди досліджують Святе Письмо з молитвою, щоб найкращим чином зрозуміти висловлену там Божу волю і потім виконати її від щирого серця, то такі душі знайдуть бажаний спокій. Усі тяжкі муки, усі сльози та боротьба не принесуть їм очікуваних благословень доти, доки «я» не буде повністю підпорядковане Божій волі. Завдання, що стоїть перед кожним, має бути виконане, і тоді багатства Божої благодаті будуть дані всім, хто просить з вірою». – *Свідчення для Церкви*. – Т.9. – С.165.

б. Що потрібно для того, щоб отримати відповідь на молитву? Чому?
Якова 1:6, 7: «6Але нехай просить із вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, яку жене й кидає вітер. 7Нехай бо така людина не гадає, що дістане що від Господа».

«Навіть якщо ми не одержимо того, що просимо відразу, усе-

таки повинні вірити, що Господь чує нас і відповідь на наші молитви. Ми настільки схильні помилятися у своїх бажаннях і буваємо такими недалекоглядними, що іноді просимо про те, що не принесе нам щастя. Небесний Отець знає це і, відповідаючи на наші молитви, посилає нам саме те, що служить для нашого добра, те, чого ми самі побажали б від щирого серця, якби, осяяні згори, могли зрозуміти справжнє значення усього, з чим зустрічаємося на нашій дорозі. Навіть тоді, коли нам здається, що на наші молитви немає відповіді, ми все одно повинні покладатися на Божу благодать – відповідь неодмінно буде дана свого часу, ми отримаємо благословення, якого найбільше потребуємо. Однак стверджувати, що ми отримаємо відповідь саме в такий час і таким чином, як бажаємо, є самовпевненістю. Бог безкінечно мудрий, щоб помилятися, і безмежно добрий, щоб позбавити благословення тих, хто Його шукає. Тому не бійтеся довіряти Йому, навіть якщо не маєте негайної відповіді на ваші молитви». – *Дорога до Христа*. – С.96.

4. Що найбільше може перешкоджати молитві?

Четвер

30 березня

5. БЕЗПЕРЕСТАНКУ МОЛІТЬСЯ

а. Який важливий момент ми завжди повинні усвідомлювати в кожній молитві і бути готовими підкоритися?

1 Івана 5:14, 15: «14І оце та відвага, що ми маємо до Нього, – що коли чого просимо згідно волі Його, то Він слухає нас. 15А як знаємо, що Він слухає нас, чого тільки ми просимо, то знаємо, що одержуємо те, чого просимо від Нього».

«Наше прохання має відповідати Божій волі; ми повинні просити про те, що Він обіцяв, і все, що отримуємо, – використовувати для виконання Його волі.

Ми можемо просити про прощення гріха, просити Духа Святого, характер, подібний до Христа, мудрості і сили, щоб виконувати Його роботу, просити будь-який дар, який Він обіцяв, і вірити, що отримаємо, і дякувати Богові за це». – *Виховання*. – С.258.

б. Як часто ми повинні молитися?

Даниїла 6:11: «А Даниїл, коли довідався, що було написано те писання, пішов до свого дому, – а вікна його в його горниці були відчинені навпроти Єрусалиму, і в три усталені порі на день він падав на свої коліна, і молився та славив свого Бога, бо робив так і перед тим»; 1 до солунян 5:17: «Безперестанку молитесь!».

«У Бога навіть і думки немає про те, щоб хтось з нас став ченцем або пустельником, щоб ми видалися від світу з метою присвятити усього себе служінню Йому. Нам потрібно жити так, як жив Христос: серед гір і безлічі людей. Людина, яка нічого не робить, а тільки молиться, незабаром перестане й молитися, або ж її молитви стануть формальним ритуалом. Коли люди ухиляються від громадського життя, від своїх християнських обов'язків і від несення хреста, коли вони перестають старанно працювати для Господа, Котрий невпинно працював для них, їм немає про що більше молитися: у них зникає всяке прагнення до присвячення та благочестя. Їхні молитви зосереджуються на собі. Вони не в змозі молитися про потреби людства, про збудування Царства Христа, про дарування їм самим сили для служіння». – *Дорога до Христа*. – С.101.

в. Чи існують особливі обставини, які вимагають, щоб канал спілкування був завжди відкритий? Яким має бути наше ставлення, коли ми постаємо перед нашим Творцем?

Неемії 2:4, 5: «4І сказав мені цар: «Чого ж ти просиш?» І я помолився до Небесного Бога, 5і сказав цареві: Якщо [це] цареві вгодне, і якщо раб твій уподобаний перед обличчям твоїм, то пошли мене до Юдеї, до міста гробів батьків моїх, – і я відбудую його!»; До євреїв 4:16: «Отож, приступаймо з відвагою до престолу благодаті, щоб прийняти милість та для своєчасної допомоги знайти благодать».

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Якою була мета молитви-зразка, якої Христос навчив учнів?
2. Наскільки важливими є поклоніння і хвала нашому Творцеві?
3. Хоча тимчасові потреби є важливими, що має бути пріоритетним?
4. Що найбільше може перешкоджати молитві?
5. Наскільки важливо знати Божу волю, перш ніж ми почнемо молитися про конкретні речі?

Більше не зволікайте

«І не засмучуйте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викупу» (До ефесян 4:30).

«Совість – це Божий голос, який чути серед боротьби людських пристрастей; коли ми чинимо їй опір, це засмучує Духа Святого». – *Свідectва для Церкви*. – Т.5. – С.120.

Додаткові матеріали для вивчення:
Бажання віків. – С.537-541.

Неділя

2 квітня

1. ПРОХАННЯ ПРО ДОПОМОГУ

а. Оскільки всі згрішили і позбавлені Божою славою (*До римлян 3:23*), чи заслуговує хтось на виправдання?

Йова 25:4-6: «І як може людина бути праведною перед Богом, і як може бути чистим, від жінки народжений? 5Таж [Йому] навіть місяць не світить, і в очах Його [й] зорі не ясні! 6Що ж тоді людина ота, – червяк, чи син людський – хробак?», («бути праведною» переклад з англ. «бути виправданою»).

б. Яким чином ми можемо бути спасеними, якщо не заслуговуємо на це?

Псалом 55:17: «Я кличу до Бога, і Господь урятує мене»; Дії 2:21: «І станеться, що кожен, хто покличе Господне Ім'я, той спасеться».

в. Як можу я у своїй гріховності закликати святе Ім'я Бога?

Псалом 55:18: «Увечорі, вранці й опівдні я скаржусь й зідхаю, – і Він вислухає мого голосу!»; 2 Хронік 6:36-39: «36Коли вони згрішать Тобі, – бо немає людини, щоб вона не згрішила, – і Ти розгніваєшся на них, і даси їх ворогові, а їхні поневільники візьмуть їх до неволі до краю далекого чи близького, 37і коли вони прийдуть до розуму в краю, куди взяті до неволі, і навернуться, і будуть благодати Тебе в краю своєї неволі, говорячи: Ми згрішили, скривили [дорогу свою], і

були ми несправедливі, 38і коли вони навернуться до Тебе всім своїм серцем і всією душею своєю в краю своєї неволі, куди їх поневолили, і помоляться в напрямі до свого Краю, що Ти дав їхнім батькам, і в [напрямі] міста, яке Ти вибрав, та храму, що я збудував для Ймення Твого, 39то Ти почуєш із небес, із постійного місця пробування Свого, їхню молитву та їхні благання, і вчиниш їм суд, і простиш Своєму народові, що вони згрішили Тобі!»;

До римлян 8:26: «Так само ж і Дух допомагає [нам] у наших немочах; бо ми не знаємо, про що маємо молитись, як належить, але Сам Дух заступається за нас невимовними зідханнями»;

І Івана 1:7, 9: «7Коли ж ходимо в світлі, як Сам Він у світлі, то маємо спільність один із одним, і кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха... 9Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої».

«З цього тексту видно, що Божя воля не полягає в тому, щоб ви були недовірливими і мучили свою душу страхом, що Бог не прийме вас через те, що ви грішні й недостойні. *«Наблизьтесь до Бога, то й Бог наблизиться до вас»* (Якова 4:8). Довірте свою справу Йому, благаючи про заслуги Крові, пролитої за вас на Голгофському хресті. Сатана звинувачуватиме вас у тому, що ви великий грішник, і ви повинні це визнати, але ви можете сказати: «Я знаю, що я грішник і саме тому я потребую Спасителя. Ісус прийшов у цей світ, щоб спасти грішників... Я не маю жодної заслуги чи чесноти, завдяки яким я можу претендувати на спасіння, але я представляю перед Богом всевикупну Кров непорочного Божого Агнця, Котрий бере на Себе гріх світу. Це моє єдине прохання. Ім'я Ісуса дає мені доступ до Отця. Його вухо, Його серце відкриті для найслабшого мого прохання, і Він задовольняє мої найглибші потреби». – *Віра і діла.* – С.105, 106.

1. Яким особливим чином Бог закликає грішника до покаяння?

2. ЗА КУЛІСАМИ ПОКАЯННЯ

а. Про що ми повинні молитися?

Дії 3:19: «Покайтеся ж та наверніться, щоб Він змилювався над вашими гріхами»; Псалом 51:1-3: «[Для диригента хору. Псалом Давидів, 2коли до нього прийшов пророк Натан, як Давид увійшов був до Вірсавії]. ЗПомилуй мене, Боже, з [великої] милости Твоєї, і з великого милосердя Свого загладь беззаконня мої!».

б. Якщо ми отримали прощення гріхів, це означає, що розкаялися.

Але як ми приходимо до моменту покаяння?

Дії 5:30, 31: «³⁰Бог наших отців воскресив [нам] Ісуса, Якому ви смерть були заподіяли, повісивши на дереві. ³¹Його Бог підвищив Своєю правицею – на Начальника й Спаса, щоб дати Ізраїлеві покаяння і прощення гріхів»; Від Івана 16:7, 8: «⁷Та Я правду кажу вам: Краще для вас, щоб пішов Я, бо як Я не піду, Утішитель не прийде до вас. А коли Я піду, то пошлю вам Його. ⁸А як прийде, Він світові виявить про гріх, і про правду, і про суд».

«Подібно до Никодима, ми повинні входити в нове життя, відчуваючи себе найбільшими із грішників. Крім Христа, «*нід небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спастися ми мали*» (Дії 4:12). Це правда, що ми вірою отримуємо Божу благодать, але одна лише віра також не спасає нас. Сама по собі віра не дає нічого. Віра – це лише рука, якою ми тримаємося за Христа і приймаємо Його заслуги як засіб зцілення від гріха. Ми не можемо навіть покаятися без допомоги Духа Святого». – *Бажання віків. – С.175.*

в. Це правильно, що Господь залишив Свій народ у цьому світі, щоб вони називали гріх на ім'я (*Ісаї 58:1*), але що необхідно, щоб переконати серце людини, до якої ми намагаємося достукатися?

Від Івана 14:26: «Утішитель же, Дух Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Моє, Той навчить вас усього, і пригадає вам усе, що Я вам говорив»; Від Луки 24:49: «І ось Я посилаю на вас обітницю Мого Отця; а ви позостаньтєся в

місті, аж поки зодягнетесь силою з висоти»; *Дії 1:8*: «Та ви приймете силу, як Дух Святий злине на вас, і Моїми ви свідками будете в Єрусалимі, і в усій Юдеї та в Самарії, та аж до останнього краю землі».

«Світло, яке струменіє від хреста, відкриває Божу любов. Ця любов притягує нас до Нього. Якщо ми не будемо чинити опору потягу серця, він приведе нас до підніжжя хреста, де ми розкаємося у гріхах, які розп'яли Спасителя. І саме тоді Дух Божий через віру створить у нас нове життя. Думки і бажання з того часу підпорядковуватимуться волі Христа. Серце і розум відновляться за образом Того, Хто діє в нас, підкоряючи Собі все. Коли ж Божий Закон зберігатиметься у нашому розумі й серці, ми зможемо сказати разом із Христом: «Твою волю чинити, мій Боже, я хочу» (*Псалом 40:9*)». – Там саме. – С.176.

г. Оскільки робота Духа Святого є настільки важливою, яке застереження дане нам щодо Його прийняття?

Від Матвія 12:31, 32: «³¹Тому то кажу вам: усякий гріх, [навіть] богозневага, проститься людям, але богозневага на Духа не проститься!³²«І як скаже хто слово на Людського Сина, то йому проститься те; а коли скаже проти Духа Святого, – не проститься [того] йому ані в цім віці, ані в майбутнім!»; *До ефесян 4:30*: «І не засмучуйте Духа Святого Божого, Яким ви запечатані на день викупу».

«Ми не раз засмучуємося через те, що наші недобрі вчинки призводять до неприємних наслідків, однак це не є покаяння. Справжній смуток через гріх – наслідок роботи Духа Святого. Дух виявляє невдячність серця, котре засмутило Спасителя, і приводить нас у розкаянні до підніжжя хреста. Кожним нашим гріхом ми знову наносимо рани Христу. І коли споглядаємо Того, Кого прокололи, то шкодуємо й плачемо через гріхи, які завдали Йому таких страждань... Саме такий плач приводить до відкинення гріха». – Там саме. – С.300.

2. Яке застереження дане нам у зв'язку з важливою роллю Духа Святого?

3. ЩО ОЗНАЧАЄ ЗАСМУЧУВАТИ ДУХА СВЯТОГО?

а. Яка конкретна дія засмучує Духа Святого?

До євреїв 10:26, 27: «²⁶Бо як ми грішимо самовільно, одержавши пізнання правди, то вже за гріхи не знаходиться жертви, ²⁷а страшливе якесь сподівання суду та гнів палючий, що має пожертви противників»; 2 до солунян 2:10, 11: «¹⁰І з усякою обманю неправди між тими, хто гине, бо любови правди вони не прийняли, щоб їм спастися. ¹¹І за це Бог пошле їм дію обмани, щоб у неправду повірили».

«Що є гріхом проти Духа Святого? Це свідоме приписування сатані діяльності Духа Святого. Припустимо, наприклад, що хтось є свідком особливої роботи Божого Духа. Він має переконливі свідoctва того, що ця робота узгоджується зі Святим Письмом, а Дух свідчить, що вона від Бога. Однак, згодом, він піддається спокусі; самовпевненість, гордість чи інші гріховні риси опановують цю людину; вона починає відкидати всі докази Його Божественного характеру і заявляє, що те, що вона раніше визнавала і вважала силою Духа Святого, було силою сатани. Бог діє на серце людини через Духа Святого, але коли люди свідомо відкидають Дух Святий і заявляють, що Він походить від сатани, вони відрізають той канал, за допомогою якого Бог спілкується з ними. Заперечуючи дані Богом свідoctва, вони відкидають світло, що засяяло в їхньому серці, і в результаті їх оточує морок. Таким чином виконуються слова Христа: «*Отож, коли світло, що в тобі, є темрява, – то яка ж то велика [та] темрява!*» (Від Матвія 6:23). Якийсь час люди, котрі вчинили цей гріх, можуть ще на вигляд здаватися Божими дітьми, але коли виникають певні обставини, що відкривають характер і дух, який живе в них, тоді виявляється, що вони розташувалися на території ворога і знаходяться під його чорним прапором». – *Свідoctва для Церкви. – Т.5. – С.634.*

б. Яким чином людина навмисне вчиняє гріх і чи можна цього уникнути?

Приповісті 28:13: «Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто

признається та кидає [їх], той буде помилуваний»; **До євреїв 3:15**: «Аж поки говориться: «Сьогодні, як голос Його ви почуєте, не робіть затверділими ваших серцець, як під час нарікань!».

в. Якими є наслідки такого стану?

Приповісті 28:9: «Хто відхилює вухо своє, щоб не слухати Закона, то буде огидна й молитва того»;

Від Матвія 12:45: «Тоді він іде, та й приводить сімох духів інших, лютіших за себе, – і входять вони та й живуть тут. І буде останнє людині тій гірше за перше... Так буде й лукавому родові цьому!»; **2 Петра 2:20-22**: «²⁰Бо коли хто втече від нечистоти світу через пізнання Господа й Спасителя Ісуса Христа, а [потому] знов заплутуються ними та перемагаються, – то останнє буває для них гірше першого. ²¹Бо краще було б не пізнати їм дороги праведности, аніж, пізнавши, вернутись назад від переданої їм святої заповіді! ²²Бо їм трапилося за правдивою приказкою: «Вертається пес до своєї блювотини», та: «Помита свиня йде валятися в калюжу».

«Освячення повинно відбуватися щодня. Нехай ніхто не спокушає себе вірою в те, що Бог пробачить і благословить їх у той час, як вони зневажатимуть одну з Його вимог. Кожен, свідомо вчинений гріх, заглушає голос Духа Святого і віддаляє людину від Бога. Яким би не було піднесення релігійних почуттів, Ісус не може перебувати в серці, яке нехтує Божественним Законом. Бог шанує тільки тих людей, котрі шанують Його». – *Вісті для молоді*. – С.114.

3. Яким чином сьогодні ми можемо засмучувати Духа Святого?

Середа

5 квітня

4. ТОЧКА НЕПОВЕРНЕННЯ

а. Гріх проти Духа Святого відбувається миттєво чи поступово?

2 Хронік 36:16: «Та вони соромили Божих послів, і погорджували їхніми словами, і насміхалися з Його пророків, аж поки не піднісся гнів Господа на народ Його так, що не було вже ліку».

«Нема більш запеклих людей, аніж ті, котрі відкинули заклик милості і діють всупереч Духу благодаті. Найпоширеніший гріх проти Духа Святого – це вперте нехтування Небесним закликом до покаяння. Кожний крок на шляху відкинення Христа – це крок до втрати спасіння, крок до гріха проти Духа Святого. Відкидаючи Христа, юдейський народ здійснив непростимий гріх; так само й ми, не приймаючи запропонованої благодаті, можемо припуститися такої ж помилки. Відмовляючись слухати Божих вісників та прислухаючись до агентів сатани, котрі відвертають душу від Христа, ми ображаємо Князя життя і ганьбимо Його перед сатанинським зборищем та цілим Всесвітом. Доки людина так чинить, для неї немає надії та прощення; врешті-решт, вона втрачає будь-яке бажання примиритися з Богом». – *Бажання віків*. – С.324, 325.

б. Чи можна перевиховати і знову відродити людину, після того як вона досягла останньої стадії цього процесу?

Єремії 8:20: «Минули жнива, покінчилося літо, а ми не спасені»; Осії 4:17: «Прилучивсь до бовванів Єфрем, – покинь ти його!»; Амоса 8:11, 12: «11Ось дні настають, – говорить Господь Бог, – і голод пошлю Я на землю, – не голод на хліб, і не спрагу на воду, але [спрагу] почути Господні слова! 12І будуть ходити від моря до моря, і з півночі до сходу блукатимуть, щоб знайти слово Господа, – та не знайдуть [його]!»; До євреїв 6:4-6: «4Не можна бо тих, що раз просвітилися були, і скуштували небесного дару, і стали причасниками Духа Святого, 5і скуштували доброго Божого Слова та сили майбутнього віку, бта й відпали, знов відновляти покаянням, коли вдруге вони розпинають у собі Сина Божого та зневажають».

«Понад тисячу років юдейський народ зловживав Божою милістю і тим самим визначив Його присуд. Юдеї відкидали Божі перестороги і вбивали Його пророків...

Кожному поколінню людей дається свій день світла і переваг, день випробування, коли вони можуть примиритися з Богом. Однак ця благодать має межу. Вона може тривати роками, але якщо її зневажають і відкидають, настає час, коли Божа благодать робить свій останній заклик. Серце людини настільки кам'яніє, що перестає відповідати на заклик Божого Духа. Тоді ніжний,

доброчливий голос перестає благи грішника; докори і перестороги закінчуються.

Такий день настав і для Єрусалиму. Ісус із невимовним смутком плакав над приреченем містом, але врятувати його вже не міг. Були вичерпані усі засоби. Нехтуючи пересторогами Божого Духа, Ізраїль відкинув єдиний засіб допомоги. Не залишилося жодної іншої сили, яка могла б його врятувати.

Юдейський народ – символ усіх народів усіх віків, які зневажають заклики Безмежної Любові. Христос оплакував не тільки Єрусалим, а й гріхи людей усіх часів. Хто відкидає докори і застереження Духа Святого, той може читати у висловлених над Єрусалимом присудах власне осудження». – *Бажання віків.* – С.584-587.

4. У чому полягає гріх проти Духа Святого?

Четвер

6 квітня

5. НАДІЯ

а. Як визначити, чи не зайшли ми надто далеко, засмуючи Бога?

Ісаї 30:21: «А коли ви відхилитесь праворуч, чи підете ліворуч, то вуха твої будуть чути те слово, яке позад тебе казатиме: «Це та до рога, – простуйте ви нею!».

«У нашому поколінні є чимало людей, які чинять так само, як і невірні юдеї. Вони – свідки проявів Божої сили; Дух Святий промовляє до їхніх сердець, але вони вперто залишаються у своєму невір'ї. Бог посилає їм перестороги й нагадування, однак вони не бажають визнавати своїх помилок, відкидаючи Його вістку та вісника. Саме ті засоби, які Бог використовує для їхнього відродження, стають для них каменем спотикання». – *Бажання віків.* – С.587.

б. Вивчаючи План спасіння, що нам необхідно усвідомити і про що ми повинні благи нашого Спасителя?

Псалом 51:13, 14: «13Не відкинь мене від Свого лица, й не бери Свого Духа Святого від мене. 14Верни мені радість спасіння Твого, і з лагідним духом підтримай мене»; До євреїв 3:7, 8: «7Тому то, як

каже Дух Святий: «Сьогодні, як голос Його ви почуєте, 8не робіть затверділими ваших сердець, як під час нарікань, за дня випробовування на пустині».

«Господь докоряє Свій народ за їхню гордість і невір'я. Він не поверне їм радості спасіння до тих пір, поки вони не почнуть дотримуватися вказівок Його Слова та Його Духа. Він дарує Свою благодать тим, хто боїться Його і ходить у правді; і Він забирає Свої благословення від усіх, хто уподібнюється до світу. Милість та істина обіцяні смиренним і тим, котрі розкаялися; Божі суди чекають на всіх непокірних». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.5. – С.190.

«Перетворення характеру повинно свідчити світові про Христову любов, яка живе в серці. Господь очікує від Свого народу демонстрації того, як викупна сила благодаті може діяти на гріховний характер і вдосконалювати його, а також робити його збалансованим і плідним.

Однак для того, щоб ми могли виконати Божий намір стосовно нас, необхідно виконати підготовчу роботу. Господь велить нам звільнити свої серця від егоїзму, який є коренем відчуження. Господь щиро прагне злити на нас Свого Духа Святого рясною мірою, і Він наказує нам рочистити шлях самозреченням». – *Там саме*. – Т.6. – С.43.

П'ятниця

7 квітня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яким особливим чином Бог закликає грішника до покаяння?
2. Яке застереження дане нам у зв'язку з важливою роллю Духа Святого?
3. Яким чином сьогодні ми можемо засмучувати Духа Святого?
4. У чому полягає гріх проти Духа Святого?

5. Що ми повинні постійно аналізувати щодо нашого особистого життя?

Хто зможе встояти?

«І чекали блаженної надії та з'явлення слави великого Бога й Спаса нашого Христа Ісуса» (До Тита 2:13).

«Однією з найурочистіших і найславніших істин, відкритих у Біблії, є істина про Другий прихід Христа, який довершить велику справу викуплення... Наука про Другий прихід Христа є основною темою Святого Письма». – *Велика боротьба*. – С.299.

Додаткові матеріали для вивчення:

Велика боротьба – С.635-652.

Неділя

9 квітня

1. БУКВАЛЬНЕ ПОВЕРНЕННЯ

а. Вкажіть найблагословеннішу обітницю зі Святого Письма.

Від Івана 14:1-3: «ІНехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! 2Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? 3А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я – були й ви. 4А куди Я йду – дорогу ви знаєте»; 2 до Тимофія 4:8: «Наостанку мені призначається вінок праведности, якого мені того дня дасть Господь, Суддя праведний; і не тільки мені, але й усім, хто прихід Його полюбив».

«Другий прихід Господа в усі віки був світлою надією Його вірних послідовників. Обітниця повернутися, яку Спаситель дав Своїм учням, прощаючись з ними на горі Оливній, проливала світло на майбутнє, наповнювала серця радістю і надією, якої не могло затьмарити ні горе, ні будь-яке випробування. Серед гонінь і страждань з'явлення слави великого Бога й Спаса нашого Христа Ісуса було «блаженною надією». Коли солунянські християни зі смутком ховали своїх улюблених, котрі сподівались побачити Прихід Господа своїми очима, їхній учитель Павло вказав їм на воскресіння, котре відбудеться під час Приходу

Спасителя». – *Велика боротьба*. – С.302.

б. Чому деталі в пророцтвах про повернення Христа є такі важливі?

Від Матвія 24:30, 31: «30ї того часу на небі з'явиться знак Сина Людського, і тоді «заголосять всі земні племена», і побачать вони «Сина Людського, що йтиме на хмарах небесних» із великою потугою й славою. 31ї пошле Анголів Своїх Він із голосним сурмовим гуком, і зберуть Його вибраних – «від вітрів чотирьох, від кінців неба аж до кінців його»; До євреїв 9:28: «Так і Христос один раз був [у жертву] принесений, щоб «понести гріхи багатьох», і не в справі гріха другий раз з'явиться тим, хто чекає Його на спасіння».

«Апостольська Церква не підтримувала вчення про навернення усього світу і духовне правління Христа. Християнський світ у цілому не приймав це вчення до початку XVIII ст. Як і кожне інше псевдосудження, це вчення мало згубні наслідки... Це вчення породжувало в людях безпідставне почуття впевненості та безпеки, зневажливе ставлення до необхідних приготувань для зустрічі зі своїм Господом». – *Велика боротьба*. – С.321, 322.

1. На що завжди покладали надію всі віруючі люди, з того часу як наші прабатьки були вигнані з Еденського раю?

Понеділок

10 квітня

2. БУКВАЛЬНЕ І ВИДИМЕ

а. Яким чином Ісус прийде знову?

Дії 1:9-11: «9ї, прорікши оце, як дивились вони, Він угору возноситься став, а хмара забрала Його сперед їхніх очей... 10А коли вони пильно дивились на небо, як Він віддалявся, то два мужі у білій одежі ось стали при них, 11та й сказали: «Галілейські мужі, – чого стоїте й задивляєтесь на небо? Той Ісус, що вознісся на небо від вас, прийде так, як бачили ви, як ішов Він на небо!».

«Обітниця Другого приходу Христа завжди мала залишатися

свіжою в пам'яті Його учнів. Той Самий Ісус, Котрий на їхніх очах вознісся на Небо, прийде знову, щоб узяти із Собою тих, хто тут, на землі, присвятив себе на служіння Йому. Той самий голос, який сказав їм: «*І ото, Я [перебуватиму] з вами повсякденно аж до кінця віку! Амінь*» (Від Матвія 28:20), – запросить їх увійти до Нього в Небесне Царство». – *Дії апостолів*. – С.33.

«Для засмучених учнів дорогоцінною була обітниця про те, що вони знову побачать Ісуса, Котрого вони щиро любили. Ця обітниця є також дорогоцінною для кожного щирого послідовника Христа. Ніхто з тих, хто по-справжньому любить Ісуса, не шкодуватиме про те, що Він прийде знову...

Ісус прийде таким чином, яким Він вознісся на небо, тільки з більшою величністю. Він прийде у славі Свого Отця, і всі святі ангели будуть з Ним, супроводжуючи Його в дорозі. Замість жахливого тернового вінця, що пронизував Його святе чоло, вінець сліпучої слави буде прикрашати Його святе обличчя... Він буде одягнений не в просте безшовне вбрання, а в шати, що біліші від снігу – сліпуче сяйво. Ісус прийде! Але не для того щоб, царювати як дочасний князь. Він воскресить мертвих праведників, перетворить живих святих на славетне безсмертя, і разом зі святими правитиме Царством усієї піднебесної». – *Віра, якою я живу*. – С.351.

б. Чи означає це, що Ісус воскрес у Своєму реальному тілі?

Від Івана 2:19-21: «19Ісус відповів і промовив до них: «Зруйнують цей храм, – і за три дні Я поставлю його!» 20Відказали ж юдеї: «Сорок шість літ будувався цей храм, а Ти за три дні поставиш його?» 21А Він говорив про храм тіла Свого».

«Після воскресіння Ісуса священники і начальники поширювали чутки, нібито Христос не вмер на хресті, а тільки знепритомнів, а потім прийшов до свідомості. Інші говорили, буцімто до гробу було покладене не справжнє тіло – з плоті й кісток, а тільки подоба тіла. Однак учинок римських воїнів спростовує всі ці чутки. Вони не ламали Йому гомілок тому, що Він був уже мертвий, але щоб задовольнити священників, прокололи Йому бік. Якби навіть у Ньому ще жевріло життя, Він одразу ж помер

би від цієї рани». – *Бажання віків*. – С.772.

«Після Свого воскресіння Він ще деякий час залишався на Землі, щоб учні могли спілкуватися з Ним – воскреслим і прославленим. Тепер Він був готовий залишити їх. Ісус засвідчив, що Він – Живий Спаситель. Учні були впевнені, що Його у гробниці вже немає. У Христі вони могли бачити прославленого перед Всесвітом Господа». – *Там саме*. – С.829.

2. Звідки ми знаємо, що Прихід Христа є буквальный?

Вівторок

11 квітня

3. ЙОГО СЛАВЕТНИЙ ПРИХІД

а. Опишіть буквальный повернення Ісуса Христа з Небес.

Від Матвія 25:31: «Коли ж прийде Син Людський у славі Своїй, і всі Анголи з Ним, тоді Він засяде на престолі слави Своєї».

«Жодна мова безсила описати славу цього видовища. Жива хмара величі й неперевершеної слави наближалася до нас ще ближче, і ми могли чітко розглянути прекрасне обличчя Ісуса. На Ньому не було тернового вінця, але вінець слави прикрашав Його святе чоло. *«І Він має на шаті й на стегнах Своїх написане ймення: «Цар над царями, і Господь над панами» (Об'явлення 19:16).* Його обличчя сяяло, немов полуденне сонце, очі Його були, як полум'я огняне, і ноги Його подібні до міді, розпалені, наче в печі. Його голос звучав наче безліч музичних інструментів. Земля тремтіла перед Ним, *«і небо схвалось, згорнувшись, немов той сувій пергамену, і кожна гора, і кожен острів порушилися з своїх місць» (Об'явлення 6:14)*». – *Ранні твори*. – С.286, 287.

б. Скільки з живих жителів землі не зможуть побачити такий Прихід?

Від Матвія 24:24-27: «24Бо постануть христи неправдиві, і неправдиві пророки, і будуть чинити великі ознаки та чуда, що звели б, коли б можна, і вибраних. 25Оце Я наперед вам сказав. 26А коли скажуть вам: «Ось Він у пустині» – не виходьте, «Ось Він у криївках» – не вірте! 27Бо як блискавка [та] вибігає зо сходу, і з'являється аж до заходу, так буде і прихід Сина Людського»; Об'явлення 1:7: «Ото Він із хмарами йде», і побачить Його кожне око, і ті, що Його «прокололи були, і всі

племена землі будуть плакати за Ним». Так, амінь!»; Об'явлення 6:16, 17: «16Та й кажуть до гір та до скель: «Поспадайте на нас, і позакривайте ви нас від лица Того, Хто сидить на престолі, і від гніву Агнца!.. 17Бо прийшов [це] великий день гніву Його, і хто встояти може?».

«Ще жахливішим чином здійсниться їхнє заляття у великий судний день.

Коли Христос знову прийде на землю, люди побачать Його не як в'язня, оточеного оскаженілим натовпом, а як Небесного Царя. Христос прийде у всій Своїй славі, у славі Свого Отця і святих ангелів. Тисячі тисяч і десятки тисяч десятків тисяч ангелів та чудових, радісних Божих синів невимовної краси і слави супроводжуватимуть Його. Він сяде на Своєму престолі слави, і перед Ним зберуться всі народи. Тоді «побачить Його кожне око, і ті, що Його «прокололи були» (Об'явлення 1:7). Замість тернового вінка на Ньому буде вінець слави – вінець у вінці. Замість старої багрянлиці Він буде одягнутий у шати сліпучої білизни, «якої білильник не зміг би так вибілити на землі!» (Від Марка 9:3). «І Він має на шаті й на стегнах Своїх написане ймення: «Цар над царями, і Господь над панами» (Об'явлення 19:16). Там будуть ті, хто глузував з Нього і бив Його. Священники і правителі знову побачать усе, що відбувалося в судовому залі. Усі ті події постануть перед ними, ніби записані вогняними літерами. Тоді ті, хто кричав: «На нас Його кров і на наших дітей!» (Від Матвія 27:25), отримають відповідь на власне заляття. Це буде час, коли для всього світу стане зрозуміло, проти Кого і чого воювали вони, – слабкі, жалюгідні, обмежені істоти. Тоді в передсмертній агонії вони кричатимуть до гір і скель: [Об'явлення 6:16-17 цитується]. – Бажання віків. – С.739, 740.

3. Хто з людей, котрі живуть на землі, насправді зможуть побачити Його повернення?

4. МЕТА ЙОГО ПРИХОДУ

а. Яка головна мета повернення Ісуса?

Від Матвія 16:27: «Бо прийде Син Людський у славі Свого Отця з Ангелами Своїми, і тоді «віддасть кожному згідно з ділами його».

«Згідно з Божественним визначенням, через Його незаслужену милість Бог передбачив, що добрі справи будуть винагороджені. Ми приймаємось тільки завдяки заслугам Христа; і справи милосердя, справи любові, які ми звершуємо, є плодами віри, вони стають для нас благословенням; бо люди будуть винагороджені відповідно до своїх справ. Саме пахощі заслуг Христа роблять наші добрі справи прийнятними для Бога, і саме благодать дає нам змогу здійснювати справи, за які Він винагородить нас. Наші справи не мають жодних заслуг. Коли ми виконуємо все, що від нас залежить, ми повинні вважати себе «слугами, які нічого не варті». Ми не заслуговуємо жодної подяки від Бога. Ми чинимо лише те, що є нашим обов'язком, і наші справи не можуть бути здійснені силою нашої власної гріховної природи». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.5. – С.1122.

б. Що в Божому Слові написано про тих, хто помер у надії побачити повернення Ісуса?

1 до солунян 4:13-18: «13Не хочу ж я, браття, щоб не відали ви про покійних, щоб ви не сумували, як і інші, що надії не мають. 14Коли бо ми віруємо, що Ісус був умер і воскрес, так і покійних через Ісуса приведе Бог із Ним. 15Бо це ми вам кажемо словом Господнім, що ми, хто живе, хто полишений до приходу Господнього, – ми не попередимо покійних. 16Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, 17потім ми, що живемо й zostались, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом. 18Отож, потішайте один одного цими словами!».

«Коли послання Павла було розпечатане й прочитане, Церква

зазнала великої радості й утіхи від вістки про справжній стан померлих. Павло писав, що живі праведники під час Приходу Христа не вийдуть зустрічати свого Господа раніше за тих, хто заснув в Ісусі. Від голосу Архангела та сурми Божої сплячі прокинуться, і мертві у Христі воскреснуть, перш ніж живі будуть зодягнені в безсмертя». – *Дії апостолів*. – С.258.

в. Що відбувається з людьми, котрі не розкаються?

Від Марка 8:38: «Бо хто буде Мене та Моєї науки соромитися в роді цім перелюбнім та грішнім, того посоромиться також Син Людський, як прийде у славі Свого Отця з Анголами святими»; Об'явлення 6:14-17: «14І небо схвалось, згорнувшись, немов той сувій пергамену, і кожна гора, і [кожен] острів порушилися з своїх місць... 15І земні царі, і вельможі та тисячники, і багаті та сильні, і кожен раб та кожен вільний, – поховались у печери та в скелі гірські, 16та й кажуть до гір та до скель: «Поспадайте на нас, і позакривайте ви нас від лиця Того, Хто сидить на престолах, і від гніву Агнця!.. 17Бо прийшов [це] великий день гніву Його, і хто встояти може?».

«У житті всіх тих, котрі відкидають істину, трапляються моменти, коли пробуджується їхнє сумління, коли пам'ять болісно нагадує про власне лицемірство, а душа мучиться і страждає. Та хіба можна порівняти їх з муками сумління, котрі вони відчуватимуть у той день, коли прийде на них: «*Страх, немов вихор, і привалиться... нещастя, мов буря*» (*Приповісті 1:27*). Ті, хто, не вагаючись заподіяли би смерть Христові та Його вірному народові, тепер бачать славу, яка спочиває на них (вибраних)». – *Велика боротьба*. – С.644.

4. Чому Ісус знову прийде?

Четвер

13 квітня

5. ГОТОВНІСТЬ

а. Який характер необхідний, для того щоб приготуватися стати очевидцями цих завершальних подій?

1 Івана 2:28: «А тепер, діточки, залишайтеся в Нім, щоб, як з'явиться Він, то щоб ми мали відвагу та не були засоромлені Ним під час Його приходу»; 1 Івана 3:1-9: «1Подивіться, яку любов дав нам Отець, щоб

ми були дітьми Божими, і [ними] ми є. Світ нас не знає тому, що Його не пізнав. 2Улюблені, – ми тепер Божі діти, але ще не виявилось, що ми будемо. Та знаємо, що, коли з'явиться, то будем подібні до Нього, бо будемо бачити Його, як Він є. 3І кожен, хто має на Нього надію оцю, очищає себе [так же само], як чистий і Він. 4Кожен, хто чинить гріх, чинить і беззаконня. Бо гріх – то беззаконня. 5І ви знаєте, що Він був з'явився, щоб гріхи наші взяти, а гріха в Нім нема. 6Кожен, хто в Нім пробуває, не грішить; усякий, хто грішить, не бачив Його, і не пізнав Його. 7Діточки, – хай ніхто вас не зводить! Хто чинить правду, той праведний, як праведний Він! 8Хто чинить гріх, той від диявола, бо диявол грішить від початку. Тому то з'явився Син Божий, щоб знищити справи диявола. 9Кожен, хто родився від Бога, не чинить гріха, бо в нім пробуває насіння Його. І не може грішити, бо від Бога народжений він».

«Праведність своїм корінням сягає благочестя. Жодна людина не може бути праведною, якщо вона не має віри в Бога і не підтримує з Ним живий зв'язок. Як польова квітка тримає своє коріння в ґрунті; подібно до того, як вона має постійно отримувати цілющі соки з повітря, роси, дощу та сонячного світла, так і ми повинні отримувати від Бога те, що підтримує життя душі. Тільки тоді, коли ми стаємо учасниками Його єства, ми отримуємо силу для виконання Його заповідей. Жодна людина, будь вона знатна чи проста, досвідчена чи недосвідчена, не може перед своїми ближніми постійно жити чистим, дієвим життям, якщо її життя не сховане з Христом у Бозі. Чим активніша її діяльність серед людей, тим тіснішим має бути спілкування серця з Богом». – *Свідectва для Церкви*. – Т.7. – С.194.

б. Що повинні робити всі, хто чекають на Прихід Христа?

Від Марка 13:35-37: «35Тож пильнуйте, – не знаєте бо, коли прийде пан дому: увечорі, чи опівночі, чи як півні співатимуть, чи ранком. 36Щоб вас не застав, що спите, коли вернеться він несподівано. 37А що вам Я кажу, те всім Я кажу: Пильнуйте!»; Якова 5:7, 8: «7Отож, браття, довготерпіть аж до приходу Господа! Ось чекає рільник дорогоцінного плоду землі, довготерпить за нього, аж поки одержить дощ ранній та пізній. 8Довготерпіть [же] й ви, зміцніть серця ваші, бо наблизився прихід Господній!»; 1 до солунян 5:1-6: «1А про часи та про пори, брати, не потрібно писати до вас, 2бо самі ви докладно

те знаєте, що прийде день Господній так, як злодій вночі. ЗБо коли говоритимуть: «Мир і безпечність», тоді несподівано прийде загибель на них, як мука тієї, що носить в утробі, – і вони не втечуть! 4А ви, браття, не в темряві, щоб той день захопив вас, як злодій. 5Бо ви всі сини світла й сини дня. Не належимо ми ночі, ні темряві. 6Тож не будемо спати, як інші, а пильнуймо та будьмо тверезі!».

«Оскільки часу обмаль, ми повинні працювати старанно і з подвоєною енергією...

«Пильнуйте й моліться» – це наказ, який часто повторюється у Святому Письмі. У житті тих, хто підкоряється цьому наказові, буде приховане щастя, яке стане благословінням для усіх, з ким вони стикатимуться. Похмурі та злі за характером люди стануть ласкавими та добрими, горді – лагідними та смиренними». – *Поради батькам, вчителям і студентам.* – С.293.

П'ятниця

14 квітня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. На що завжди покладали надію всі віруючі люди, з того часу як наші прабатьки були вигнані з Еденського раю?
2. Звідки ми знаємо, що Прихід Христа є буквальный?
3. Хто з людей, котрі живуть на землі, насправді зможуть побачити Його повернення?
4. Чому Ісус знову прийде?
5. Як ви готуєтеся до зустрічі з Ісусом?

Коли сонце знайде

«Вірне слово: коли разом із Ним ми померли, то й житимемо разом із Ним!» (2 до Тимофія 2:11).

«Наші смертні тіла можуть померти і бути поховані в могилу. Проте благословенна надія живе до воскресіння, коли голос Ісуса покличе тих, що сплять у земному поросі. Тоді ми насолоджуватимемося повнотою благословенної, славетної надії». – *У небесних оселях.* – С.352.

Додаткові матеріали для вивчення:
Велика боротьба – С.551-562.

Неділя

16 квітня

1. ПРАГНЕННЯ ДО БЕЗСМЕРТЯ

а. Чому існує смерть у цьому світі? Яку надію Господь вклав у наші серця?

До римлян 5:12: «Тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх людей через те, що всі згрішили»; До римлян 6:23: «Бо заплата за гріх – смерть, а дар Божий – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!»; Екклезіяста 3:11: «Усе Він прегарним зробив свого часу, і вічність поклав їм у серце, хоч не розуміє людина тих діл, що Бог учинив, від початку та аж до кінця».

«Безсмертя, обіцяне людині за умови послуху, було втрачене внаслідок гріхопадіння. Адам не міг передати своїм нащадкам того, чого не мав сам; і для грішного людства не було б жодної надії, якби Бог через жертву Свого Сина не зробив безсмертя знову досяжним для людства... Тільки через Христа можна отримати вічність». – *Велика боротьба.* – С.533.

«Щоб вічно жити, людина повинна була постійно споживати плоди з дерева життя. Позбавлена такої можливості, вона поступово втрачатиме життєву енергію та силу, що врешті-решт

приведе до смерті. Намір сатани полягав у тому, щоб Адам і Єва соїм непослухом викликали Боже незадоволення; сатана сподівався, що вони, навіть не отримавши прощення, будуть і надалі споживати плоди від дерева життя, і таким чином страждання і гріх існуватимуть вічно. Однак відразу після падіння людини святим ангелам було доручено охороняти дерево життя. Ці ангели перебували в оточенні сяючих променів світла, що нагадували своїм виглядом блискучий меч. Ніхто з родини Адама не міг пройти повз охорону, щоб спожити життєдайні плоди: через це ні один грішник не є безсмертним» – *Патріархи і пророки*. – С.60.

1. Чому люди прагнуть жити і не хочуть помирати?

Понеділок

17 квітня

2. ДУША

а. Оскільки душа складається з матерії, виготовленої з глини, а також дихання Бога, даного при створенні (*див. Буття 2:7*), що ми повинні усвідомити відносно того, що відбувається в момент смерті?

Екклезіаста 12:7: «І вернеться порох у землю, як був, а дух вернеться [знову] до Бога, що дав був його!»; Якова 4:14: «Ви, що не відаєте, що [трапиться] взавтра, – яке ваше життя? Бо це пара, що на хвилику з'являється, а потім зникає!».

«Не кажіть самовпевнено: «Сьогодні чи взавтра ми підем у те чи те місто, і там рік проживемо, та будемо торгувати й заробляти» (Якова 4:13). Можливо, у Бога для вас є інші плани. Життя – це всього лише пара». // *Рев'ю енд Геральд, 23 грудня 1902 року.*

б. Чим відрізняються люди від тварин, коли вони помирають?

Псалом 49:17, 18: «17Не лякайся, коли багатіє людина, коли збільшується слава дому її, – 18бо, вмираючи, не забере вона всього, її слава не піде за нею!»; Екклезіаста 2:15, 16: «15І промовив я в серці своєму: Коли доля, яка нерозумному трапиться, трапиться також мені, то нащо тоді я мудрішим ставав? І я говорив був у серці своїм, що марнота й оце... 16Не лишається пам'яті про мудрого, як і про нерозумного, на вічні віки, – в днях наступних зовсім все забудеться, і мудрий вмирає

так само, як [і] нерозумний»; Екклезіяста 3:19, 20: «19Бо доля для людських синів і доля звірини – однакова доля для них: як оці помирають, так само вмирають [і] ті, і для всіх один подих, і нема над твариною вищости людям, – марнота бо все!.. 20Все до місця одного йде: все постало із пороху, і вернеться все знов до пороху».

«Родовід людства, яким його подає Богом натхнене Слово, пов'язує походження людського роду не з мікроорганізмами на певній стадії розвитку, молюсками та членистоногими, а з великим Творцем. Адам – «син Божий», незважаючи на те, що був створений з пороху земного.

Адам як представник Бога був поставлений над нижчими істотами. Вони не могли зрозуміти й визнати верховну владу Бога, проте були наділені здатністю любити людину і служити їй». – *Патріархи і пророки*. – С.45.

«О, яка чудова Христова любов, що зціляє грішника і страждальця! О, милосердний Бог, Котрий співчуває і вгамовує болі людства! О, дивовижна Сила, явлена людським синам! Хто може сумніватися у вістці спасіння?! Хто може нехтувати милістю співчутливого Викупителя?!

Щоб повернути здоров'я тілу, яке вже, фактично, розкладалося, необхідна була творча сила. Той же Голос, Котрий покликав до життя створену із земного пороху людину, повернув здоров'я і розслабленому, який помирав. Та сама Сила, Яка повернула життя тілу, відновила й серце. Той, Хто при творінні «сказав... – і сталося», Хто «наказав – і з'явилося» (Псалом 33:9), надихнув життям мертву в переступах та гріхах душу». – *Бажання віків*. – С.269, 270.

«У вирок, винесеному сатані, була надія на викуплення. «І Я покладу ворожнечу між тобою й між жінкою, між насінням твоїм і насінням її. Воно зітре тобі голову, а ти будеш жалити його в п'яту» (Буття 3:15). Цей вирок, проголошений у присутності перших людей, став для них обітницею. Перш, ніж почути про тернину й осот, про важку працю й скорботу, які стануть їхньою долею, або про порох, до якого вони повернуться, Адам і Єва почули слова, що вселили в них надію. Усе, що вони втратили, піддавшись

сатані, буде повернуте через жертву Христа». – *Виховання*. – С.27.

2. Як під час смерті поділяється первинний склад душі?

Вівторок

18 квітня

3. СТАН МЕРТВИХ

а. Поясніть, що знають мертві люди і чому нам потрібно чітко розуміти це питання.

Екклезіаста 9:3-6: «ЗОце зле у всім, що під сонцем тим діється, – що однакове всім випадає, і серце людських синів повне зла, і за життя їхнього безумство в їхньому серці, а по тому до мертвих [відходять]... 4Хто знаходиться поміж живих, той має надію, бо краще собаці живому, ніж левові мертвому! 5Бо знають живі, що помруть, а померлі нічого не знають, і заплати немає вже їм, – бо забута і пам'ять про них, бі їхнє кохання, і їхня ненависть, та заздрощі їхні загинули вже, і нема вже їм частки навіки ні в чому, що під сонцем тим діється!»; Псалом 115:17: «Не мертві хвалитимуть Господа, ані ті всі, хто сходить у [місце] мовчання»; Псалом 146:4: «Вийде дух його – і він до своєї землі повертається, – того дня його задуми гинуть!».

«Спіритизм – це шедевр обману. Це найуспішніша та найзахопливіша омана сатани, розрахована на схвальне ставлення тих, хто поховав своїх близьких. Злі ангели приходять у вигляді цих близьких людей, розповідають про випадки, пов'язані з їхнім життям, чинять справи, які вони виконували під час життя. У такий спосіб вони спонукають людей вірити в те, що їхні друзі, котрі померли, – це ангели, які ширяють над ними та спілкуються з ними. До цих злих ангелів, які видають себе за померлих друзів, ставляться з певним обожнюванням, і для багатьох людей їхні слова мають більше значення, ніж Боже Слово». – *Цей день з Богом*. – С.247.

«Спіритизм ось-ось захопить світ у свої руки. Багато хто вважають, що він є лише результатом шахрайства та омани людей, але це далеко від правди. Надлюдські сили діють різними способами, і мало хто має уявлення про те, якими будуть прояви спіритизму

в майбутньому. Основа успіху спіритизму була закладена в твердженнях, які проголошувалися з проповідницьких кафедр нашої землі. Священнослужителі проповідували вигадки, що походять від лукавого головного брехуна, і видавали їх за вчення Біблії.

Учення про збереження свідомості після смерті та про духи померлих, які спілкуються з живими людьми, не має підстави у Святому Письмі; і все ж ці теорії видаються за істину. Завдяки цим псевдодоктринам духам диявола був відкритий шлях обманювати людей, представляючи себе під виглядом померлих. Агенти сатани видають себе за покійних, захоплюючи таким чином у полон душі живих. Сатана створив свою релігію, він має синагогу та відданих шанувальників». – *Євангелизм*. – С.602, 603.

б. Оскільки мертві люди нічого не знають, чи можемо ми молитися до святих минулого, щоб вони були посередниками між нами та Богом?

1 до Тимофія 2:5: «Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, – людина Христос Ісус».

«Обожнювання померлих відіграло значну роль майже в кожному язичницькому культурі, так само, як і уявне спілкування з померлими людьми. Люди вірили в те, що боги повідомляють людям свою волю, а також дають їм різні поради. Такою була сутність пророцтв знаменитих оракулів Греції та Риму». – *Євангелизм*. – С.603.

3. До чого приводить хибне уявлення про свідомий стан мертвих?

Середа

19 квітня

4. НАДІЯ В МОГИЛІ

а. Порівняйте рівень надії між двома різними класами людей, які помирають.

Приповісті 11:7: «При смерті людини безбожної гине надія, зникає

чекання людини нікчемної»; Приповісті 14:32: «Безбожний у зло своє падає, а праведний повний надії й при смерті своїй»; До римлян 8:11: «А коли живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, хто підняв Христа з мертвих, оживить і смертельні тіла ваші через Свого Духа, що живе в вас».

б. Поясніть різницю між воскресінням праведних і воскресінням безбожних.

Від Івана 5:21-29: «21Бо як мертвих Отець воскрешає й оживлює, так і Син, кого хоче, оживлює. 22Бо Отець і не судить нікого, а весь суд віддав Синові, 23щоб усі шанували [і] Сина, як шанують Отця. Хто не шанує Сина, – не шанує Отця, що послав Його. 24Поправді, поправді кажу вам: Хто слухає слова Мого, і вірує в Того, Хто послав Мене, – життя вічне той має, і на суд не приходить, але перейшов він від смерти в життя. 25«Поправді, поправді кажу вам: Наступає година, і тепер уже є, коли голос Божого Сина почують померлі, а ті, що почують, оживуть. 26Бо як має Отець життя Сам у Собі, так і Синові дав життя мати в Самому Собі. 27І Він дав Йому силу чинити і суд, бо Він – Людський Син. 28Не дивуйтесь цьому, бо надходить година, коли всі, хто в гробах, – Його голос почують, 29і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду».

«Однак між цими двома групами воскреслих буде проведена межа... *«Всі, хто в гробах, – Його голос почують, і повиходять ті, що чинили добро, на воскресення життя, а котрі зло чинили, на воскресення Суду» (Від Івана 5:28, 29). «Блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні! Над ними друга смерть не матиме влади» (Об'явлення 20:6).* Але ті, хто не отримав прощення, через покаєння і віру, повинні прийняти «заплату за гріх» (див. До римлян 6:23). Згідно зі своїми вчинками вони нестимуть різне покарання як за тривалістю, так і за силою – «за вчинками їхніми», і врешті-решт помруть другою смертю. Оскільки справедливий і милосердний Бог не може спасти грішника в його гріхах, Він позбавить його життя, право на котре він втратив сам через свої беззаконня і довів цим, що не гідний життя. Натхненний письменник зазначив: «А ще трохи – й не буде безбожного, і будеш дивитись на місце його – і не

буде його» (Псалом 37:10). В іншому місці читаємо: «І стануть вони, немов їх не було» (Обдія 16 вірш). Вкриті ганьбою, вони зникнуть у безнадійному вічному забутті». – Велика боротьба. – С.544, 545.

в. Як Біблія називає той період часу, коли праведники мертві?

Псалом 13:4: «Зглянься, озвися до мене, о Господи, Боже мій! Просвітли мої очі, щоб [на] смерть не заснув я!»; Від Марка 5:39: «А ввійшовши, сказав Він до них: «Чого ви метушиться та плачете? Не вмерло дівча, але спить!»; Від Івана 11:11-14: «ІОце Він сказав, а по тому говорить до них: «Друг наш Лазар заснув, – та піду розбудити Його». 12А учні сказали Йому: «Як заснув, то він, Господи, видужає». 13Та про смерть його мовив Ісус, вони ж думали, що про сонний спочинок Він каже. 14Тоді просто сказав їм Ісус: «Умер Лазар».

«Ісус зображає смерть як сон. Життя Його вірних дітей сховане з Христом у Бозі, і доки не пролунає остання сурма, померлі спочивають у Ньому». – Бажання віків. – С.527.

«Для віруючої людини смерть не має особливого значення. Христос говорить про неї як про коротку миттєвість. «Хто слово Моє берегтиме, не побачить той смерти повік!», «не скуштує той смерти повік». Для християнина смерть – лише сон, мить мовчання і темряви. «А життя ваше сховане в Бозі з Христом». Коли з'явиться Христос, наше життя, тоді з'явитися з Ним у славі і ви» (Від Івана 8:51, 52; До колосян 3:3, 4)...

Під час Другого приходу всі померлі праведники почують Його голос і вийдуть до славного вічного життя. Та сама сила, яка воскресила Христа із мертвих, воскресить Його Церкву і прославить її разом з Ним понад усяку владу і силу, понад усе, що існує не тільки в цьому світі, а й у майбутньому». – Там саме. – С.787.

4. На що сподівалися всі віруючі, з того часу як смерть уперше ввійшла в цей світ?

5. СПОСІБ ЙОГО ВОСКРЕСІННЯ

а. Подібно до Адама, про яку надію нам треба пам'ятати?

1 до коринтян 15:12-23: «12Коли ж про Христа проповідується, що воскрес Він із мертвих, – як же дехто між вами говорять, що немає воскресення мертвих? 13Як немає ж воскресення мертвих, то й Христос не воскрес! 14Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша! 15Ми знайшлися б тоді неправдивими свідками Божими, бо про Бога ми свідчили, що воскресив Він Христа, Якого Він не воскресив, якщо не воскресають померлі. 16Бо як мертві не воскресають, то й Христос не воскрес! 17Коли ж бо Христос не воскрес, [тоді] віра ваша даремна, – ви в своїх ще гріхах, 18тоді то загинули й ті, що в Христі упокоїлись! 19Коли ми надіємось на Христа тільки в цьому житті, то ми найнещасніші від усіх людей! 20Та нині Христос воскрес із мертвих, – первісток серед покійних. 21Смерть бо через людину, і через Людину воскресення мертвих. 22Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть, 23кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім [ті, що] Христові, під час Його приходу».

«Після вигнання з Едену життя Адама на землі було сповнене печалі. Кожний в'янучий листок, кожна тварина, принесена в жертву, кожна хвороблива тінь на прекрасному обличчі природи, кожна порочна пляма в характері людини знову й знову нагадували йому про гріх. Жахливими були докори сумління, яких він зазнав дивлячись, як зростає беззаконня та чуючи у відповідь на свої перестороги докори за те, що він є винуватцем появи гріха. Майже тисячу років ніс покарання за своє беззаконня. Щиро покаявся Адам терпляче зносив покарання за беззаконня. Він щиро розкався у своїх гріхах, покладаючись на заслуги обіцяного Спасителя і помер в надії на воскресіння». – *Велика боротьба*. – С.647.

б. Опишіть, яким чином відбудеться воскресіння вірного Божого народу.

1 до коринтян 15:42-55: «42Так само й воскресення мертвих: сіється в тління, – в нетління встає, 43сіється в неславу, – у славі встає, сіється в немочі, – у силі встає, 44сіється тіло звичайне, – встає тіло духовне.

Є тіло звичайне, є й тіло духовне. 45Так і написано: «Перша людина Адам став душею живою», а останній Адам – то дух оживляючий. 46Та не перше духовне, але звичайне, а потім духовне. 47Перша людина – з землі, земна, друга Людина – із неба Господь. 48Який земний, такі й земні, і Який небесний, такі й небесні. 49І, як носили ми образ земного, так і образ небесного будемо носити. 50І це скажу, брата, що тіло й кров посісти Божого Царства не можуть, ані тління нетління не посяде. 51Ось кажу я вам таємницю: не всі ми заснемо, та всі перемінимось, – 52раптом, як оком змигнути, при останній сурмі: бо засурмить вона – і мертві воскреснуть, а ми перемінимось!.. 53Мусять бо тлінне оце зодягнутись в нетління, а смертне оце зодягтися в безсмертя. 54А коли оце тлінне в нетління зодягнеться, і оце смертне в безсмертя зодягнеться, тоді збудеться слово написане: «Поглинута смерть перемогою!» 55Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?».

«Земля сильно захиталася, коли голос Божого Сина пробудив сплячих у земному поросі святих. Вони відгукнулися на заклик і вийшли з могил, одягнені у славне безсмертя, вигукуючи: *«Поглинута смерть перемогою! Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?»* (1 до коринтян 15:54, 55). Потім святі, що залишилися живими і ті, котрі воскресли, піднесли голоси в гучному, захопленому вигуку перемоги. Ті, хто померли зі слідами хвороби й смерті, воскресли нетлінними, здоровими та сильними. Святі, що залишилися живими, змінилися раптом, миттєво, і разом із воскреслими були підхоплені на зустріч Господу в повітрі. О, яка славна зустріч! Друзі, яких розлучила смерть, знову об'єдналися, щоб ніколи більше не розлучатися». – *Ранні твори.* – С.287.

П'ятниця

21 квітня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому люди прагнуть жити і не хочуть помирати?
2. Як під час смерті поділяється первинний склад душі?

3. До чого приводить хибне уявлення про свідомий стан мертвих?
4. На що сподівалися усі віруючі, з того часу як смерть уперше ввійшла в цей світ?
5. Яким чином тіло остаточно з'єднується з диханням життя назавжди?

Тисяча років спустошення (I)

«А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років. Це перше воскресіння. Блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні! Над ними друга смерть не матиме влади, але вони будуть священиками Бога й Христа, і царюватимуть з Ним тисячу років» (Об'явлення 20:5, 6).

«Тепер люди бачать, що ті, над ким вони глузували і насміхалися, кого бажали стерти з лиця землі, залишаються неушкодженими серед епідемій і землетрусів. Той, Хто для порушників Його Закону – вогонь, який пожирає, для Свого ж народу Він є надійним сховищем». – Велика боротьба. – С.654.

Додаткові матеріали для вивчення:

Велика боротьба – С.653-661.

Неділя

23 квітня

1. ПОЧАТОК ТИСЯЧІ РОКІВ

а. Яка подія відбувається на початку тисячі років (тисячолітнього царства)?

Об'явлення 20:5: «А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років. Це перше воскресіння».

б. Хто воскресне під час першого воскресіння і коли це відбудеться?

Об'явлення 20:6 (перша частина): «Блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні!..»; 1 до коринтян 15:22, 23: «22Бо так, як в Адамі вмирають усі, так само в Христі всі оживуть, 23кожен у своєму порядку: первісток Христос, потім [ті, що] Христові, під час Його приходу». Про що має змусити кожного з нас пороздумувати з молитвою реальність воскресіння?

«Христос з'являється у Своїй славі і пробуджує померлих праведників. Живі святі змінюються, і разом з воскреслими

померлими ангели підносять їх з землі на зустріч зі своїм Господом у повітрі. Земля перетворилася на безлюдну пустелю». – *Духовні дари.* – Т.3. – С.83.

«Люди можуть стверджувати, що мають велику віру в Ісуса, і що вони нічого не можуть вдіяти, окрім того, що Христос звершить для них. Тепер, коли Христос викличе мертвих, все повністю залежить від ваших дій: чи буде ваше воскресіння для життя вічного, чи для смерті». – *Віра і діла.* – С.55.

1. Яка подія відзначає початок тисячолітнього царства? Як вона відбувається?

Понеділок

24 квітня

2. ВОСКРЕСІННЯ ПРАВЕДНИКІВ

а. Які відмінні риси характеризують праведників, коли вони воскреснуть під час Приходу Христа на початку тисячолітнього царства?

Об'явлення 20:4-6: «І бачив я престоли та тих, хто сидів на них, – і суд їм був даний, – і душі стятих за свідчення про Ісуса й за Слово Боже, які не вклонились звірині, ані образів її, і не прийняли знамена на чола свої та на руку свою. І вони ожили, і царювали з Христом тисячу років. 5А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років. Це перше воскресіння. 6Блаженний і святий, хто має частку в першому воскресінні! Над ними друга смерть не матиме влади, але вони будуть священиками Бога й Христа, і царюватимуть з Ним тисячу років».

«Тепер Христос дивився вперед – на Свій Другий прихід, коли померлі святі воскреснуть у нетлінному тілі, а живі праведні, не побачивши смерті, будуть підхоплені на Небеса». – *Бажання віків.* – С.530.

«Життедавець воскресить Своїх викуплених під час першого воскресіння, і до тієї урочистої години, коли пролунає остання сурма і величезне військо вийде з могил, щоб святкувати вічну перемогу, кожен померлий святий буде збережений у безпеці. Подібно до дорогоцінного скарбу, вони будуть знаходитися під

Божою охороною, і Бог знає їх на ім'я. Завдяки тому, що вони були учасниками Божественної природи, вони будуть воскресені з мертвих силою Спасителя, Котрий перебував у них під час їхнього життя на землі.

«Надходить година, – сказав Христос, – коли всі, хто в гробах, – Його голос почують» (Від Івана 5:28). Цей голос повинен проникнути в оселі мертвих, і всі святі, що спочили в Ісусі, прокинуться і покинуть свої в'язниці. Тоді всі чесноти характеру, якими наділила нас Христова праведність, набудуть справжньої величі». – *Сини і доньки Бога*. – С.359.

«Тільки освячені та святі будуть готові до першого воскресіння; тому що коли Христос прийде, Він не змінить їхнього характеру... Боже Слово стверджує, що ми маємо бути визнані бездоганними, без плями, пороку, чи чогось подібного. Тепер ми повинні навчитися послуху, покори Божественній волі, щоб Бог міг викликати в нас *«і хотіння, і чин за доброю волею [Своєю]»* (До филип'ян 2:13), і щоб ми могли досягати власного спасіння зі страхом і трепетом. Але наші власні зусилля не здатні викупити нас від гріха чи відновити серце. Тільки Кров Христа може викупити нас; тільки Його благодать може створити в нас чисте серце і зробити нас здатними коритися Божому Законові. У Ньому наша єдина надія». // *Ознаки часу, 9 лютого 1891 року*.

б. Розгляньте спосіб повернення Христа за тими, хто полюбив Його.

1 до солунян 4:13-16: «13Не хочу ж я, браття, щоб не відали ви про покійних, щоб ви не сумували, як і інші, що надії не мають. 14Коли бо ми віруємо, що Ісус був умер і воскрес, так і покійних через Ісуса приведе Бог із Ним. 15Бо це ми вам кажемо словом Господнім, що ми, хто живе, хто полишений до приходу Господнього, – ми не попередимо покійних. 16Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангола та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі».

«Христос законно претендуватиме на тих, хто увірував у Його Ім'я. Життєдайна сила Духа Божого, Котрий перебуває в смертному тілі, поєднує кожную віруючу душу з Ісусом Христом. Ті, хто вірують у Христа, є дорогими для Його серця, бо їхнє

життя сховане з Христом у Бозі». – *Вибрані вісті.* – Кн.2. – С.271.

2. Чого боялися солуняни і як втішають слова Павла?

Вівторок

25 квітня

3. НЕБЕСНА ОСЕЛЯ

а. Що станеться з живими праведниками разом із воскреслими праведниками?

І до солунян 4:17: «Потім ми, що живемо й zostалися, будемо схоплені разом із ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом».

«[Христа] звинуватили в богохульстві та засудили до жорстокої смерті, але Він розірвав кайдани могили, переможно воскрес із мертвих і над відчиненою гробницею Йосипа проголосив: «Я воскресення й життя» (Від Івана 11:25). Уся влада на небі та на землі була дана Йому, а тому праведники також вийдуть із могил вільними у Христі. Вони будуть визнані достойними воскресіння з мертвих і їм буде довірене володарювання цим світом.

Яким славним буде ранок воскресіння! Яка ж чудова сцена відкриється, коли Христос прийде, щоб стати предметом захоплення всіх віруючих! Усі, хто був учасником страждання та приниження Христа, стануть співучасниками Його слави. Завдяки тому, що Христос воскрес із мертвих, кожен віруючий святий, котрий спочив у Ісусі, вийде зі своєї в'язниці з тріумфом... Ісус Христос переміг смерть і розірвав кайдани могили, і всі праведники, що спочивають у могилах, розділять з Ним цю перемогу; вони вийдуть зі своїх могил так само, як це зробив Переможець». – *Вибрані вісті.* – Кн.2. – С.271.

б. Яким чином вони будуть зібрані разом і з якою метою?

Від Матвія 24:29-31: «29І зараз, по скорботі тих днів, «сонце затьмиться, і місяць не дасть свого світла», і зорі попадають з неба, і сили небесні порушаться. 30І того часу на небі з'явиться знак Сина Людського, і тоді «заголосять всі земні племена», і побачать вони «Сина Людського, що йтиме на хмарах небесних» із великою потугою й славою. 31І пошле Анголів Своїх Він із голосним сурмовим гуком, і

зберуть Його вибраних – «від вітрів чотирьох, від кінців неба аж до кінців його»; Від Івана 14:3: «А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я – були й ви»; Від Івана 13:36: «А Симон Петро Йому каже: «Куди, Господи, ідеш Ти?» Ісус відповів: «Куди Я йду, [туди] ти тепер іти за Мною не можеш, але потім ти підеш за Мною».

«Ми вже довго чекаємо на повернення нашого Спасителя. Але Його обітниця є вірною. Скоро ми будемо в нашій обіцяній оселі. Там Ісус поведе нас до живих потоків, що течуть від Божого престолу і пояснить нам усі незрозумілі дії Його Провидіння, які Він допустив на землі, щоб удосконалити наш характер. Там ми на власні очі побачимо відновлену красу Едену. Склавши до ніг Викупителя вінці, які Він покладе на наші голови, і, торкнувшись золотих арф, ми наповнимо все небо хвалою, прославляючи Того, Хто сидить на престолі». – *Свідectва для Церкви*. – Т.8. – С.254.

«Подяка Богу! Я чекаю на ці оселі. Це не земні домівки, бо невдовзі все земне буде зруйноване могутнім землетрусом; але це Небесні оселі, які Христос пішов приготувати для вірних. У нас тут немає батьківщини. Ми лише мандрівники і прибульці, які прямують до кращої країни, до Небесного краю». – *У небесних оселях*. – С.354.

3. Яким чином обітниці Христа приносять нам втіху? Які саме обітниці?

Середа

26 квітня

4. ДОСВІД БЕЗБОЖНИХ

а. Що станеться з нечестивими під час Другого приходу Христа і чому?

2 до солунян 1:7, 8: «7А вам, хто утиски терпить, відпочинок із нами, коли з'явиться з неба Господь Ісус з Анголами сили Своєї, – «8в огні полум'яному, що даватиме помсту на тих, хто Бога не знає, і не слухає» Євангелії Господа нашого Ісуса»; 2 до солунян 2:7, 8: «7Бо вже діється таємниця беззаконня; тільки той, хто тримає тепер, [буде тримати], аж поки не буде усунений він із середини. 8І тоді то з'явиться той беззаконник, що його Господь Ісус заб'є Духом уст Своїх і знищить

з'явленням приходу Свого».

«Беззаконні жалкують, але не з приводу свого гріховного нехтування Богом та своїми ближніми, а тому, що Бог перемиг. Вони оплакують наслідки власних гріхів, але не каються у беззаконні». – *Велика боротьба*. – С.654.

«Христос не говорить, що тисячолітнє царство на землі – період, протягом якого всі повинні приготуватися до вічності. Він зазначає: як було за днів Ноя, так буде й тоді, коли знову прийде Син Людський». – *Бажання віків*. – С.633.

б. Опишіть цю відплату.

Об'явлення 19:11-16: «11І побачив я небо відкрите. І ось білий кінь, а Той, Хто на ньому сидів, зветься Вірний і Правдивий, і Він справедливо судить і воює. 12Очі Його – немов полум'я огняне, а на голові Його – багато вінців. Він ім'я мав написане, якого не знає ніхто, тільки Він Сам. 13І зодягнений був Він у шату, покрашену кров'ю. А Йому на ім'я: Слово Боже. 14А війська небесні, зодягнені в білий та чистий віссон, їхали вслід за Ним на білих конях. 15А з Його уст виходив гострий меч, щоб ним бити народи. І Він пастиме їх залізним жезлом, і Він буде топтати чавило вина лютого гніву Бога Вседержителя! 16І Він має на шаті й на стегнах Своїх написане ймення: «Цар над царями, і Господь над панамі»; Ісаї 24:17-22: «17Страх і яма та пастка на тебе, мешканче землі! 18І станеться, той, хто втікати від крику жаху, до ями впаде, хто ж із ями виходить, буде схоплений в пастку, бо відкриті розтвори згори, а підстави землі затремтіли... 19Земля поруйнована зовсім, земля поторощена, вся земля захиталась... 20Захиталась земля, немов п'яний, і рухається, мов нічліжний курінь, і вчинився над нею тяжким її гріх, і впала вона, й більш не встане! 21І станеться в день той, Господь навістить військо висоти на висоті, і земних царів на землі, – 22і будуть зібрані разом, [мов] в'язні до ями, й у в'язницю вони будуть замкнені, а по днях багатьох будуть навіщені!»; Єремії 25:30-33: «30А ти пророкувати їм будеш усі ці слова, й до них скажеш: Господь загримить з височини, і з мешкання святого Свого Свій голос подасть! Загримить на оселю Свою, кликне Він, мов чавильники ті винограду, відповість усім мешканцям земним! 31Дійде гомін до краю землі, бо в Господа пря із народами, – Він буде судити кожне тіло [і] несправедливих віддасть їхньому мечеві, – говорить Господь».

«Тепер кожна людина зробила свій вибір; беззаконні назавжди об'єдналися із сатаною в його боротьбі проти Бога. Настав час, коли Бог відновить авторитет Свого зневаженого Закону. Тепер боротьба буде вестися не тільки із сатаною, а й з людьми. «*Бо в Господа пря із народами... несправедливих віддасть їхньому мечеві*» (Єремії 25:31)...

У першу чергу будуть знищені ті, які вважали себе духовними охоронцями народу. Невірні вартові загинуть першими без пощади й жалю. Немає нікого, хто б мав милість до них або щадив їх. Чоловіки, жінки, дівчата, навіть малі діти загинуть разом». – *Велика боротьба*. – С.656.

в. Опишіть, що відбувається з усіма цими мертвими людьми та стан землі на той час.

Об'явлення 19:17-21: «17І бачив я одного Ангола, що на сонці стояв. І він гучним голосом кликнув, кажучи до всіх птахів, що серед неба літали: «Ходіть, – і зберіться на велику Божу вечерю, 18щоб ви їли тіла царів, і тіла тисячників, і тіла сильних, і тіла коней і тих, хто сидить на них, і тіла всіх вільних і рабів, і малих, і великих»... 19І я побачив звірину, і земних царів, і війська їхні, зібрані, щоб учинити війну з Тим, Хто сидить на коні, та з військом Його. 20І схоплена була звірина, а з нею неправдивий пророк, що ознаки чинив перед нею, що ними звів тих, хто знамено звірини прийняв і поклонився був образі її. Обоє вони були вкинені живими до огняного озера, що сіркою горіло... 21А решта побита була мечем Того, Хто сидів на коні, що виходив із уст Його. І все птаство наїлося їхніми трупами»; Єремії 4:23-29: «23Дивлюся на землю, аж ось порожнеча та пустка, і на небо – й нема його світла! 24Дивлюся на гори, аж ось вони трусяться, і всі згір'я хитаються! 25Дивлюся, аж ось вже немає людини, і порозліталось все птаство небесне. 26Дивлюся, аж ось край родючий пустинею [став], а міста його знищені всі від обличчя Господнього, від полум'я гніву Його... 27Бо Господь так прорік: «Спустошенням стане весь край, та кінця [йому ще] не вчиню! 28І буде в жалобі земля через це, і затьмариться небо вгорі, бо Я говорив, що задумав, – і не пожалую, і не відступлюся від того...» 29Від гуркотнечі їздця та стрільця побіжить усе місто, повтікають в гущавини й злізуть на скелі... Всі міста покинуті, і немає нікого, хто мешкав би в них»; Ісаї 24:1-4: «1Ось Господь нищить землю й спустошить її, й обертає поверхню її, а мешканців її розпорошує. 2І стане священник як і народ, [а] пан – немов раб, пані, – як невільниця її, продавець – немов той купець, боргувальник – немов винуватець, віритель – як боржник.

Земля буде дощенту зруйнована та пограбована вся, бо це слово Господь проказав. Засумує, зів'яне земля, ослабіє й зів'яне вселенна, ослабляють вельможі народу землі».

«Під час Другого приходу Христа нечестиві будуть знищені з лиця землі – вбиті духом уст Його і славою Його. Христос візьме Свій народ у Боже місто, і земля залишиться без жителів... Уся земля подібна до безлюдної пустелі. На її поверхні – руїни знищених землетрусом міст і сіл, вирвані з корінням дерева, кам'яні брили, викинуті морем або відірвані від скель; на місці гір, що зрушилися зі своїх місць, видніються провалля безодні». – *Велика боротьба*. – С.657.

4. Чому безбожні будуть знищені славою Приходу Христа?

Четвер

27 квітня

5. ПОРОЖНЕЧА

а. Що зробили жителі цієї землі, щоб викликати на себе такий гнів святого Бога?

Ісаї 24:5, 6: «5І осквернилась земля під своїми мешканцями, бо переступили закони, постанову порушили, зламали вони заповіта відвічного... 6Тому землю прокляття поїло, й одержали кару мешканці її, тому то згоріли мешканці землі, і небагато людей позосталося».

«Протягом шести тисяч років тривала ця велика боротьба. Божий Син і Його Небесні вісники боролися із силами лукавого, щоб застерегти, освітити й спасти синів людських. Тепер кожна людина зробила свій вибір; беззаконні назавжди об'єдналися із сатаною в його боротьбі проти Бога. Настав час, коли Бог відновить авторитет Свого зневаженого Закону. Тепер боротьба буде вестися не тільки із сатаною, а й з людьми. «*Бо в Господа прями із народами... несправедливих віддасть їхньому мечеві*» (Єремії 25:31)». – *Велика боротьба*. – С.656.

б. Чи є це абсолютним кінцем?

Єремії 4:27: «Бо Господь так прорік: «Спустошенням стане весь край, та кінця [йому ще] не вчиню!». Протягом якого часу безбожні залиша-

тимуться в такому стані? Об'явлення 20:5: «А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років. Це перше воскресіння».

«Безбожні були винищені, і вся земля була усіяна їхніми мертвими тілами. Божий Гнів у вигляді останніх семи виразок спіткав жителів землі, через що вони кусали свої язики від страждання і проклинали Бога. Псевдопастирі насамперед були об'єктом гніву Єгови. Їхні очі погнили в своїх ямках, і їхні язики висохли в роті, коли вони ще стояли на своїх ногах. Після того як святі були визволені Божим голосом, натовп безбожних людей обернув свою лють один на одного. Здавалося, що земля потонула в крові, і мертві тіла лежали від одного її краю до іншого». – *Ранні твори*. – С.289, 290.

«Автор Об'явлення передрік вигнання сатани і стан хаосу та спустошення, в якому перебуватиме земля протягом тисячі років». – *Велика боротьба*. – С.658.

П'ятниця

28 квітня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яка подія відзначає початок тисячолітнього царства? Як вона відбувається?
2. Чого боялися солуняни і як втішають слова Павла?
3. Яким чином обітниці Христа приносять нам втіху? Які саме обітниці?
4. Чому безбожні будуть знищені славою Приходу Христа?
5. Наскільки повним є остаточне знищення безбожних?

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ВСЕСВІТНІХ МІСІЙ

Чи бажаєте ви, щоб Ісус незабаром прийшов? Він розповідає нам, як це може статися. *«І проповідана буде ця Євангелія Царства по цілому світові, на свідоцтво народам усім. І тоді прийде кінець!»* (Від Матвія 24:14).

Ми повинні нести Євангелію всьому світу, однак «як ще мало зроблено в порівнянні з тією великою роботою, яку ми маємо звершити! Божі ангели впливають на уми людей, готуючи їх до прийняття звістки попередження. Місіонери потрібні у тих місцях, які ще майже не охоплені роботою. Постійно відкриваються нові місії». – *Євангелизм. – С.408, 409.*

Де знаходяться деякі з цих нових місій? Серед нових нещодавно відкритих місій – Центральна Африка, Судан, Лесото, Габон, Гвінея-Бісау, Бенін, а також Кот-д'Івуар, де вже є хрещені члени Церкви. Наразі Генеральна Конференція допомагає виплачувати зарплату пасторам та біблійним працівникам у 85 країнах світу. Скільки коштів потрібно для цього? У 2021 році на ці цілі було відправлено 64,7 відсотка з загального бюджету. Скільки ми зібрали у пожертвуваннях для цього? 13,3 відсотка. (Це справжні дані, і ви бачите, що витрати не покриваються!)

Дорогі брати та сестри! Це реальність. Місії потребують підтримки кожного – і значно більшої підтримки. Чи хотіли б ви бачити поширення звістки в нових місцях? Це може статися, якщо ми збільшимо наші пожертвування у фонд Всесвітніх місій. «У міру того як відкриваються нові поля, заклик до жертвовності постійно зростає. Якщо колись виникала необхідність бути економними, то це зараз...

Цент здається дрібницею, але сто центів складають долар, і, правильно використані ці сто центів можуть стати засобом порятунку людей від смерті. Якби всі кошти, витрачені нашим народом на задоволення, були спрямовані на Божу справу, тоді скарбниці не були б порожніми, а місії були б організовані в усіх частинах світу». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.290, 291.

Будь ласка, дорогі брати та сестри, коли збиратимуться пожертвування першої суботи для Всесвітніх місій, згадайте про душі, що знаходяться в темряві, і щедро жертвуйте, щоб істина могла поширитися на нових територіях. «Члени нашої Церкви повинні відчувати глибокий інтерес до роботи на батьківщині та за кордоном. Великі благословення зіллються на них, якщо вони докладатимуть самовідданих зусиль, щоб підняти знамено істини в нових місцях». – *Християнське служіння.* – С.184.

Нехай Господь рясно благословить дари і тих, хто дає!

Ваші брати з Генеральної Конференції

Тисяча років спустошення (II)

«І бачив я престоли та тих, хто сидів на них, – і суд їм був даний, – і душі стятих за свідчення про Ісуса й за Слово Боже, які не вклонились звірині, ані образіві її, і не прийняли знамена на чола свої та на руку свою. І вони ожили, і царювали з Христом тисячу років» (*Об'явлення 20:4*).

«Ангел пояснив: «Гнів Бога та Агнця спричинить знищення безбожних. При Божому голосі святі стануть могутніми і страшними, як військо з прапорами, але в той момент вони ще не здійснять суд згідно з написаним у книгах. Виконання вироку відбудеться після закінчення тисячі років». – *Ранні твори*. – С.52.

Додаткові матеріали для вивчення:

Ранні твори. – С.289-295.

Неділя

30 квітня

1. СТАН САТАНИ

а. Що відбувається з сатаною протягом тисячолітнього царства?

Об'явлення 20:1-3: «І бачив я Ангола, що сховався із неба, що мав ключа від безодні, і кайдани великі в руці своїй. 2І схопив він змія, вужа стародавнього, що диявол він і сатана, і зв'язав його на тисячу років, – 3та й кинув його до безодні, і замкнув його, і печатку над ним поклав, щоб народи не зводив уже, аж поки не скінчиться тисяча років. А по цьому він розв'язаний буде на короткий час».

Поясніть, що означають «кайдани», а також як і коли вони знімаються.

Об'явлення 20:5, 7, 8: «5А інші померлі не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років. Це перше воскресіння... 7Коли ж скінчиться тисяча років, сатана буде випущений із в'язниці своєї. 8І вийде він зводити народи, що вони на чотирьох краях землі, Гога й Магога, щоб зібрати їх до бою, а число їхнє – як морський пісок».

«Землястала схожою на безлюдну пустелю. Міста й села, зруйновані землетрусом, лежали в руїнах. Гори були зрушені зі своїх місць, залишивши великі зяючі порожнечі. По всій поверхні землі були

розкидані кам'яні брили, викинуті морем чи вирвані з земних надр. Великі дерева були вирвані з корінням і розкидані по землі, яка тепер на тисячу років мала стати притулком диявола та його злих ангелів. Сатана буде ув'язнений, щоб блукати понівеченою землею і дивитися на наслідки свого повстання проти Божого Закону. Упродовж тисячі років він зможе насолоджуватися лише плодами прокляття, винуватцем якого був він сам. Прикутий до землі, він уже не зможе відвідувати інші планети і спокушати й дратувати тих, котрі не згрішили». – *Ранні твори*. – С.290.

«Коли закінчиться тисячоліття, Христос знову повернеться на землю у супроводі сонму спасених і ангелів. Він велично зійде з небес і поведить померлим грішникам воскреснути, щоб отримати заслужене». – *Велика боротьба*. – С.662.

1. Хто ув'язнює сатану і як він звільняється?

Понеділок

1 травня

2. СУД НАД НАРОДАМИ ТА АНГЕЛАМИ

а. Що робитимуть святі протягом тисячі років?

Об'явлення 20:4: «І бачив я престоли та тих, хто сидів на них, – і суд їм був даний, – і душі стятих за свідчення про Ісуса й за Слово Боже, які не вклонились звірині, ані образів її, і не прийняли знамена на чола свої та на руку свою. І вони ожили, і царювали з Христом тисячу років»; Об'явлення 3:21: «Переможцеві сісти Я дам на Моєму престолі зо Мною, як і Я переміг був, і з Отцем Своїм сів на престолі Його»; 1 до коринтян 6:2, 3: «2Хіба ви не знаєте, що святі світ судитимуть? Коли ж будете ви світ судити, то чи ж ви негідні судити незначні справи? 3Хіба ви не знаєте, що ми будем судити Анголів, а не тільки життєве?».

«Після того як святі будуть зодягнені в безсмертя і піднесені з Ісусом на небо, після того як вони отримають свої арфи, білі шати і вінці та увійдуть до міста, Ісус сяде з ними і розпочнеться суд. Відкриється книга життя та книга смерті. У книзі життя записані добрі справи святих, а в книзі смерті – злі справи безбожних. Обидві вони порівнюються з книгою-уставом – Біблією, і згідно з нею вершиться суд. Святі разом з Ісусом виносять вирок щодо

долі померлих грішників. «Дивися, – сказав ангел, – святі разом з Ісусом сидять на суді та вимірюють відплату беззаконникам відповідно до їхніх вчинків, які вони чинили, під час життя на землі, і біля кожного імені пишеться вирок». Я бачила, що саме цим будуть займатися святі разом з Ісусом упродовж тисячі років у Святому місті, перш ніж воно зійде на землю». – *Ранні твори*. – С.52, 53.

б. Коли цю роботу буде завершено, що станеться з Небесною столицею, новим Єрусалимом?

Об'явлення 21:2, 10: «21 я, Іван, бачив місто святе, Новий Єрусалим, що сходив із неба від Бога, що був приготований, як невіста, прикрашена для чоловіка свого... 10І заніс мене духом на гору велику й високу, і місто велике мені показав, – святий Єрусалим, що сходив із неба від Бога»; До галатів 4:26: «А вишній Єрусалим – вільний, він мати всім нам!».

«Потім, наприкінці тисячі років, Ісус разом з ангелами та всіма святими залишить Святе місто, і коли Він сходитиме з ними на землю, воскреснуть померлі безбожні, а потім ті, хто «прокололи Його», воскреснувши, побачать Його здалеку в усій Його славі, з ангелами та всіма святими, і заплачуть за Ним». – *Там саме*. – С.52. «Христос сходить на гору Оливну, звідки Він вознісся після Свого воскресіння і де ангели нагадали про обітницю Його повернення. Пророк говорить: «І прийде Господь, Бог мій, і з Ним усі святі... І того дня стануть ноги Його на Оливній горі, що перед Єрусалимом зо сходу, а Оливна гора на свої половини роздвоїться... [на] дуже велику долину... І стане Господь за царя над землею всією, – Господь буде один того дня, і одне Ймення Його» (Захарії 14:5, 4, 9). Коли новий Єрусалим у сліпучому саяві сходить з небес, він опускається на місце, очищене й приготовлене для нього; Христос разом зі своїм народом і ангелами входить до святого міста». – *Велика боротьба*. – С.662, 663.

2. У якій роботі святі приймають участь упродовж тисячі років? Якими є результати цієї роботи?

3. ВИКОНАННЯ СУДОВОГО ВИРОКУ

а. Хоча сатана планує захопити столицю, як це призводить до іншого суду?

Об'явлення 20:9 (перша частина), 11, 12: «9І вийшли вони на ширину землі, і оточили табір святих та улюблене місто... 11І я бачив престола великого білого, і Того, Хто на ньому сидів, що від лиця Його втекла земля й небо, і місця для них не знайшлося. 12І бачив я мертвих малих і великих, що стояли перед Богом. І розгорнулися книги, і розгорнулася інша книга, – то [книга] життя. І суджено мертвих, як написано в книгах, за вчинками їхніми».

«Тепер сатана готується до останньої вирішальної битви за першість. Позбавлений сили і можливості спокушувати, князь зла довгий час почував себе нещасним і пригніченим, але після воскресіння нечестивих він бачить, що на його боці сила-силенна послідовників, і його надія оживе. Він твердо вирішує продовжувати велику боротьбу. Сатана збере всі армії беззаконників під свій прапор і намагатиметься з їхньою допомогою здійснити свої мрії. Нечестиві – це полонені сатани. Відкинувши Христа, вони підкорились головному бунтареві. Вони готові слухняно виконувати його накази. Однак сатана, який і надалі залишається хитрим і підступним, приховує своє справжнє обличчя. Він видає себе за князя – повноправного володаря світу, спадщина якого була в нього незаконно відібрана. Він виставляє себе перед своїми ошуканими підлеглими визволителем, запевняючи їх, що це його власні дух і сила підняли їх із могил і що він має намір звільнити їх від найжорстокішої тиранії. У відсутності Христа сатана творить чудеса, щоб підтвердити правомірність своїх домагань. Він зміцнює слабких і надихає всіх своїм духом та енергією. Він пропонує заволодіти табором святих і Божим містом. Зловтішно радіючи, він вказує їм на незчисленні мільйони воскреслих, заявляючи, що як їхній ватажок він здатний захопити місто і повернути собі престол і царство». – *Велика боротьба*. – С.663.

б. Як виконується рішення суду?

Об'явлення 20:9 (остання частина), 10: «9...І зійшов огонь з неба, – і пожеж їх. 10А диявол, що зводив їх, був укинений в озеро огняне та сірчане, де звірина й пророк неправдивий. І мучені будуть вони день і ніч на вічні віки»; Ісаї 34:8-10: «8Бо [це буде] день помсти Господньої, рік заплати за заколот проти Сіону! 9І перемянуться в смолу потоки його, його ж порох – у сірку, і смолою палючою стане їхній край... 10Не погасне вночі ані вдень, дим його підійматися буде повік, з роду в рід опустошений буде, на віки віків не перейде по ньому ніхто».

«Вогонь спадає з неба від Бога. Земля відкривається, і схована в її глибинах зброя викидається на поверхню. З усіх зяючих провалин виривається полум'я, яке пожирає. Горять навіть скелі. *«Наступає той день, що палає, як піч» (Малахії 4:1).* Стихії, земля та діла на ній розтопляться від жару пожираючого вогню (див. Малахії 4:1, 2; 2 Петра 3:10). Поверхня землі виглядає, як суцільна розтоплена маса – ніби вогняне озеро. Настав час суду і загибелі для беззаконників, *«день помсти Господньої, рік заплати за заколот проти Сіону!» (Ісаї 34:8)*. – Велика боротьба. – С.672, 673.

в. Звідки ми знаємо, що цей вогонь не горітиме упродовж усієї вічності?

Єремії 17:27: «А якщо ви Мене не послухаєтесь, щоб святити день суботній і щоб тягару не носити, і щоб брамами Єрусалиму суботнього дня не ходити, то огонь підпалю в їхніх брамах, і він поїсть єрусалимські палати, – і не погасне!»; Юди 1:7: «Як Содом і Гоморра та міста коло них, що таким самим способом чинили перелюб та ходили за іншим тілом, понесли кару вічного огню, і поставлені в приклад».

3. Незважаючи на те, що сатана намагається завоювати місто Єрусалим, як це призведе до остаточного суду?

Середа

3 травня

4. ЗНИЩЕННЯ НЕЧЕСТИВИХ

а. Як остаточне очищення порівнюється з потопом за часів Ноя?

2 Петра 3:10-13: «10День же Господній прибуде, як злодій вночі, коли з

гуркотом небо мине, а стихії, розпечені, рунуть, а земля та діла, що на ній, погорять... 11А коли все оце поруйнується, то якими мусите бути в святому житті та в побожності ви, 12що чекаєте й прагнете скорого приходу Божого дня, в яким небо, палючися, зникне, а розпалені стихії розтопляться? 13Але за Його обітницею ми дожидаємо неба нового й нової землі, що правда на них пробуває».

«У той час як земля буде охоплена винищуючим вогнем, праведні перебуватимуть у безпеці в святому місті. Над учасниками першого воскресіння друга смерть не має влади. Коли для беззаконних Господь є вогнем пожираючим, то для Свого народу Він – *«сонце та щит»* (див. *Об'явлення 20:6; Псалом 84:12*). – *Велика боротьба*. – С.673.

«Вогонь, що нищить нечестивих, очищує землю. Зникають всі сліди прокляття. Ніяке вічно палаюче пекло не буде нагадувати спасенним про страшні наслідки гріха». – *Велика боротьба*. – С.674.

б. Наскільки абсолютним буде це знищення?

Малахії 4:1-3: «1Бо ось наступає той день, що палає, як піч, і стануть всі пишні та кожен, хто чинить безбожне, соломою, – і спалить їх день той, який наступає, говорить Господь Саваот, Який не позоставить їм кореня, ані галузки. 2А для вас, хто Ймення Могого боїться, зійде Сонце Правди та лікування в промінях Його, – і ви вийдете та поскакаєте, мов ті ситі телята! 3І безбожних топтати ви будете, бо стануть за попіл вони під п'ятами ніг ваших у той день, що його Я вчиню, промовляє Господь Саваот»; Псалом 37:10: «А ще трохи – й не буде безбожного, і будеш дивитись на місце його – і не буде його».

«Упродовж тисячі років святі відпочиватимуть у Святому місті і царюватимуть як царі та священники; потім Ісус зійде зі святыми на гору Оливну. Гора роздвоїться і утвориться велика рівнина, на яку зійде Божий рай. Решта землі не буде очищена до тих пір, поки не закінчиться тисяча років, коли воскреснуть і оточать місто померлі нечестивці. Однак їхня стопа ніколи не осквернить оновлену землю: вогонь зійде з неба від Бога і пожере їх – попалить їх від кореня до гілок. Сатана – корінь, а

Його діти – гілки. Той самий вогонь, який пожере безбожних, очистить і землю». – *Ранні твори*. – С.51, 52.

«Залишиться тільки одне: наш Спаситель завжди носитиме на Собі сліди розп'яття. Його поранене чоло, бік, руки та ноги будуть нагадувати про жорстокі наслідки гріха. Споглядаючи Христа в Його славі, пророк говорить: «Проміння при боці у Нього, і там укриття Його потуги» (Авакума 3:4). Його проколотий бік, звідки текла темно-червона Кров, що примирила людину з Богом, – ось слава Спасителя, «укриття Його сили». Сильний, щоб спасати через примиряючу жертву, Він був здатний чинити суд над тими, котрі зневажали Боже милосердя. Ці знаки приниження – Його найвищі почесті; впродовж усієї вічності Голгофські рани будуть прославляти Його і проголошувати Його силу». – *Велика боротьба*. – С.674.

4. Яким чином очиститься увесь Всесвіт?

Четвер

4 травня

5. ЗЕМЛЯ ОЧИЩЕНА

а. Що відбудеться з усім Всесвітом, надзвичайно відкритим і дослідженим нами?

Об'явлення 21:1, 5: «І бачив я небо нове й нову землю, перше бо небо та перша земля проминули, і моря вже не було... 5І сказав Той, Хто сидить на престолі: «Ось нове все творю!» І говорить: «Напиши, що слова ці правдиві та вірні!»; У чому тоді об'єднається Всесвіт? Об'явлення 5:13: «І кожне створіння, що воно на небі, і на землі, і під землею, і на морі, і все, що в них, чув я, говорило: «Тому, Хто сидить на престолі, і Агнцеві – благословення, і честь, і слава, і сила на вічні віки!».

«Роки вічності принесуть спасенним багате та глибоке пізнання Бога й Христа. У міру збільшення пізнання зростатимуть любов, благоговіння і щастя. Чим глибше люди пізнаватимуть Бога, тим більше будуть захоплюватись Його характером. Коли Ісус відкриє перед ними багатства викуплення та дивні здобутки у великій боротьбі з сатаною, серця спасених спалахнуть ще більшою любов'ю, і вони ще з більшим завзяттям торкнуться золотих струн арф; тисяча тисяч і десять тисяч десятків тисяч голосів

зіллються в єдиному могутньому співі похвального гімну... Велика боротьба закінчена. Гріха й грішників більше немає. Безмежний Всесвіт – чистий. У всьому незліченному творінні б'ється один пульс гармонії і радості. Від Того, Хто створив усе це, течуть потоки життя, світла і щастя в усі простори безмежного світу. Від найменшого атома до найбільших галактик – усе живе й неживе в своїй незатьмареній красі та досконалій радості свідчить про те, що: «БОГ Є ЛЮБОВ». – *Велика боротьба*. – С.678.

б. З огляду на цю реальність, про що ми повинні запитати себе?

До євреїв 3:7, 8: «7Тому то, як каже Дух Святий: «Сьогодні, як голос Його ви почуєте, 8не робіть затверділими ваших сердець, як під час нарікань, за дня випробовування на пустині».

«Саме сьогодні ми повинні прокинутися і докласти рішучих зусиль для розвитку гармонійного характеру. «Сьогодні, як голос Його ви почуєте, не робіть затверділими ваших сердець!» (До євреїв 4:7). Що робите ви, браття, у цій великій роботі приготування?» – *Свідectва для Церкви*. – Т.5. – С.216.

П'ятниця

5 травня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Хто ув'язнює сатану і як він звільняється?
2. У якій роботі святі приймають участь упродовж тисячі років? Якими є результати цієї роботи?
3. Незважаючи на те, що сатана намагається завоювати місто Єрусалим, як це призведе до остаточного суду?
4. Яким чином очиститься увесь Всесвіт?
5. Яким є остаточний стан Божого Всесвіту?

Спадщина святих

«Але, як написано: «Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!» (1 до коринтян 2:9).

«Коли Бог віддав Христа нашому світові, всі скарби Неба Він дав у цьому Дарі. Не залишилося нічого, чого б Він не віддав. Бог більше нічого не може зробити заради спасіння людей, ніж Він уже зробив. У Нього більше нічого не залишилося для їхнього спасіння». // *Рев'ю енд Геральд, 17 вересня 1901 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Велика боротьба – С.355-374.

Неділя

7 травня

1. ПЕРВИННЕ ВОЛОДІННЯ

а. Що Бог приготував для вінця Свого творіння? Чому?

Буття 1:1: «Напочатку Бог створив Небо та землю»; Ісаї 45:18: «Бо так промовляє Господь, Творець неба. Він той Бог, що землю вформував та її вчинив, [і] міцно поставив її; не як порожнечу її створив, на проживання [на ній] Він її вформував. Я – Господь, і нема більше [іншого Бога!]; Ісаї 43:7: «І кожного, хто тільки зветься Іменням Моїм, і кого Я на славу Свою був створив, кого вформував та кого Я вчинив».

«Бог розсудив, аби людина як вінець Його творіння на відміну від нижчої категорії істот виражала Його задум і відкривала Його славу. Однак людина не повинна звеличувати себе як Бога». – *Служіння зцілення*. – С.415.

«Після того як була створена земля і всі тварини на ній, Отець і Син здійснили Свій намір, який був задуманий ще до падіння сатани, – створити людину за подобою Своєю і за образом Своїм. Вони разом працювали над створенням землі та всіх живих істот на ній». – *Дух Пророцтва*. – Т.1. – С.24.

б. Опишіть, що сталося в результаті повстання (*Буття 3:9-14*) проти початкового Божого наміру?

Буття 2:17: «Але з дерева знання добра й зла – не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!»;

До римлян 6:23: «Бо заплата за гріх – смерть, а дар Божий – вічне життя в Христі Ісусі, Господі нашім!».

в. Чому людина продовжувала жити після скоїного гріха? У чому полягає План викуплення?

Від Луки 19:10: «Син бо Людський прийшов, щоб знайти та спасти, що загинуло!»; Об'явлення 13:8 (остання частина): «...Агнця, заколеного від закладин світу»; Михея 4:8: «А ти, башто Черідна, підгірку Сіонської доньки, прийде до тебе і дійде старе панування, царювання для донечки Єрусалиму».

«Ісус був Викупителем як до, так і після Свого втілення. Ще до того, як з'явився гріх, Спаситель уже був». – *Бажання віків*. – С.210.

1. Поясніть, чому людина продовжувала жити, після того як згрішила?

Понеділок

8 травня

2. ТРЕТЄ НЕБО

а. Скільки існує небес?

2 до коринтян 12:2 (остання частина): «...був узятий до третього неба».

Опишіть перше небо.

Буття 1:6-8: «6І сказав Бог: «Нехай станеться твердь посеред води, і нехай відділяє вона між водою й водою». 7І Бог твердь учинив, і відділив воду, що під твердю вона, і воду, що над твердю вона. І сталося так. 8І назвав Бог твердь «Небо». І був вечір, і був ранок – день другий»; Буття 6:7: «І промовив Господь: «Зітру Я людину, яку Я створив, з поверхні землі, – від людини аж до скотини, аж до плазунів, і

аж до птаства небесного. Бо жалкую, що їх Я вчинив».

б. Що є другим небом?

Буття 15:5: «І [Господь] його вивів надвір та й сказав: «Подивися на небо, та зорі злічи, коли тільки потрапиш ти їх полічити». І до нього прорік: «Таким буде потомство твоє!»;

Псалом 8:4: «Коли бачу Твої небеса – діло пальців Твоїх, місяця й зорі, що Ти встановив»; Повторення Закону 4:19: «І щоб ти, звівши очі свої до неба, і побачивши сонце, і місяць, і зорі, – усе військо небесне, щоб не був ти зведений і не вклонявся їм, і не служив їм; бо Господь, Бог твій, приділив їх усім народам під усім небом».

в. Де знаходиться те місце, куди Бог приведе Свій народ? Хто там живе?

2 до коринтян 12:2, 4: «2Я знаю чоловіка в Христі, що він чотирнадцять років тому – чи в тілі, не знаю, чи без тіла, не знаю, знає Бог – був узятий до третього неба... 4Що до раю був узятий, і чув він слова невимовні, що не можна людині їх висловити»; Об'явлення 2:7: «Хто має вухо, хай чує, що Дух промовляє Церквам: переможцеві дам їсти від дерева життя, яке в раю Божім»; Об'явлення 22:1, 2: «І показав він мені чисту ріку живої води, ясну, мов кришталь, що випливала з престолу Бога й Агнця. 2Посеред його вулиці, і по цей бік і по той бік ріки – дерево життя, що родить дванадцять раз плоди, кожного місяця приносячи плід свій. А листя дерев – на вздоровлення народів»;

1 Царів 8:30: «І Ти будеш прислухатися до благання Свого раба, та Свого народу, Ізраїля, що будуть молитися на цьому місці. А Ти почуєш на місці Свого пробування, на небесах, – і почуєш, і простиш».

«Побоюючись, щоб майбутня спадщина спасених не здавалася занадто матеріальною, багато хто намагався дати символічне тлумачення тим істинам, які дають змогу нам дивитися на майбутню батьківщину як на свою домівку. Христос запевнив Своїх учнів, що Він іде, щоб приготувати оселі для них у домі Отця. Хто приймає вчення Божого Слова, той залишиться у повному незнанні про Небесну домівку. Та все ж: «Чого око не

бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!» (1 до коринтян 2:9). Людська мова неспроможна описати нагороду праведних. Це зможуть зробити тільки ті, хто побачать її. Жоден людський розум не може збагнути славу Божого раю!

У Біблії спадщина спасених названа «батьківщиною» (див. До євреїв 11:14-16). Там Небесний Пастир водить Свою отару до джерел живої води. Там дерево життя щомісяця приносить свої плоди, і листя його служить на користь народові. Там течуть вічні потоки, чисті, як кришталь, а дерева, що ростуть біля них, гойдаючи віттям, кидатимуть свою тінь на стежки, приготовлені для викуплених Господа.

Просторі рівнини м'яко переходять у прекрасні пагорби; а гори Божі велично підносять свої вершини. На цих мирних рівнинах, на берегах живих потоків Божі діти, які так довго були мандрівниками і подорожніми, нарешті знайдуть свою вітчизну». – Велика боротьба. – С.674, 675.

г. Яку роботу Ісус звершує у тому місці?

До євреїв 8:1: «Головна ж річ у тому, про що я говорю: маємо Первосвященника, що засів на небесах, по правиці престолу величності»; До євреїв 9:27: «І як людям призначено вмерти один раз, потім же суд»; 1 до Тимофія 2:5: «Один бо є Бог, і один Посередник між Богом та людьми, – людина Христос Ісус».

«Заступництво Христа за людину в Небесній святині – це така ж невід'ємна частина Плану спасіння, як і Його смерть на хресті». – Там саме. – С.489.

«Заступництво Христа за нас полягає в тому, щоб представити Свої Божественні заслуги у принесенні Себе в жертву Отцю як нашого Заступника і Поручителя, бо Він вознісся на небеса, щоб викупити наші беззаконня». – Віра і діла. – С.105.

2. Чи насправді ми проведемо вічність у місці під назвою «Небо»? Поясніть, будь ласка.

3. НОВА ЗЕМЛЯ

а. Чи обіцяв нам Ісус реальне місце? Куди ми підемо, якщо виявимося вірними?

Від Івана 14:1-3: «Нехай серце вам не тривожиться! Віруйте в Бога, і в Мене віруйте! Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? За коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я – були й ви»; Від Матвія 5:12: «Радійте та веселіться, – нагорода бо ваша велика на небесах! Бо так гнали [й] пророків, що були перед вами».

б. Що приносить найбільшу радість у житті? На що сподівалися наші вірні прабатьки?

Від Луки 10:20: «Та не тіштеся тим, що вам коряться духи, але тіштесь, що ваші ймення записані в небі!»; До євреїв 11:13-16: «Із усі вони повмирали за вірою, не одержавши обітниць, але здалека бачили їх, і повітали, і вірували [в них], та визнавали, що «вони на землі чужаниці й приходьки». 14Бо ті, що говорять таке, виявляють, що шукають батьківщини. 15І коли б вони пам'ятали ту, що вийшли з неї, то мали б були час повернутись. 16Та бажають вони тепер кращої, цєбто небесної, тому й Бог не соромиться їх, щоб звати Себе їхнім Богом, бо Він приготував їм місто».

«У Святому місті панує досконалий порядок і гармонія. Усі ангели, яким доручено відвідати землю, тримають золоту картку, яку вони пред'являють вартовим ангелам біля воріт міста, коли вони входять та виходять. Небо – найпрекрасніше місце». – *Ранні твори*. – С.39.

в. Упродовж якого періоду часу ми житимемо на новій землі?

Від Матвія 5:5: «Блаженні лагідні, бо землю впадкують вони»; До римлян 4:13: «Бо обітницю Авраамові чи його насінню, що бути йому спадкоємцем світу, [дано] не Законом, але праведністю віри».

«Але Боже Слово не залишилося марним, хоча воно не здійснилося повністю навіть тоді, коли юдейський народ оселився в Ханаані: «А обітниці дані були Авраамові й насінню його. Не говориться: «і насінням», як про багатьох, але як про одного: «і Насінню твоєму», яке є Христос» (До галатів 3:16). Сам Авраам повинен був оволодіти спадщиною. Може видатися, що виконання Божої обітниці надовго відкладається, оскільки «в Господа один день – немов тисяча років, а тисяча років – немов один день!» (2 Петра 3:8), але у призначений час «воно конче прийде, не спізниться» (Авакума 2:3). Спадщина Авраама та його насіння охоплювала не тільки Ханаан, а й усю землю. Так говорить апостол: «Бо обітницю Авраамові чи його насінню, що бути йому спадкоємцем світу, [дано] не Законом, але праведністю віри» (До римлян 4:13). Біблія підкреслює, що обітниці, дані Авраамові, виконуються через Христа. Усі, хто належать Христові, є нащадками «Авраамового насіння й за обітницею спадкоємці», «спадщини нетлінної й непорочної та нев'янучої, захованої в небі для вас», – землі, очищеної від прокляття гріха (див. До галатів 3:29; 1 Петра 1:4). Бо «царство, і панування, і велич царств під усім небом буде дане народові святих Всевишнього», а «а покірні впаднуть землю, – і зарозкошують миром великим!» (Даніїла 7:27; Псалом 37:11).

Бог показав Авраамові його безмежну спадщину, і він жив цією надією. «Вірю він перебував на Землі Обіцяній, як на чужій, і проживав у наметах з Ісаком та Яковом, співспадкоємцями тієї ж обітниці, бо чекав він міста, що має підвалини, що Бог його будівничий та творець» (До євреїв 11:9, 10)». – Патріархи і пророки. – С.169, 170.

3. Пояснить вічну спадщину викуплених і надію Авраама.

Середа

10 травня

4. ЩАСЛИВЕ МІСЦЕ

а. Чому Ісус прийшов спасти нас – не в наших гріхах, а від наших гріхів?

Від Матвія 1:21: «І вона вродить Сина, ти ж даси Йому йменна Ісус, бо спасе Він людей Своїх від їхніх гріхів»; Об'явлення 21:27: «І не ввійде до нього ніщо нечисте, ані той, хто чинить гидоту й неправду, але

тільки ті, хто записаний у книзі життя Агнца»; Об'явлення 22:14: «Блаженні, хто випере шати свої, щоб мати право на дерево життя, і ввійти брамами в місто!».

«Ісус прийшов у цей світ, щоб спасти Свій народ від їхніх гріхів. Він не спасе нас у наших гріхах, бо Він не є служитель гріха. Ми повинні відгукнутися на Божественне тяжіння Христа, розкаятися в наших гріхах і об'єднатися з Христом, як гілка з'єднується з виноградиною. Ісус промовляє: «*І, як буду піднесений з землі, то до Себе Я всіх притягну*» (Від Івана 12:32). Ісус притягує всіх людей, але хто відгукнеться? На багатьох людей справить сильний вплив життя і приклад тих, хто стверджують, що відгукнулися на цю Божественну любов, яка приваблює серця. Багато хто спостерігатиме за тим, як ви сповідуєте Його Ім'я, щоб побачити, чи це робить вас найкращими чоловіками та жінками. Вони спостерігатимуть за тим, чи подібні ви до Христа, чи ви добрі та ввічливі у вашій родині. Господь сказав: «*Ото ж бо, – по їхніх плодах ви пізнаєте їх!*» (Від Матвія 7:20)». // *Ознаки часу, 15 лютого 1892 року.*

«Збудження почуттів і духу істиною не є доказом того, що ви справжній християнин. Виникають запитання: «Чи зростаєте ви у Христі, Котрий є вашим Живою Головою? Чи проявляється благодать Христа у вашому житті?» Бог дає Свою благодать людям, щоб вони бажали її ще більше. Божа благодать постійно діє на людське серце, і коли вона приймається, то в житті й характері того, хто приймає, проявляються плоди її дії, оскільки духовне життя розвиватиметься зсередини. Благодать Христа в серці завжди зміцнюватиме духовне життя і викликатиме духовне зростання. Кожен з нас потребує особистого Спасителя, інакше ми загинемо у своїх гріхах. Нехай кожен поставить собі такі запитання: «Чи зростаю я у Христі? Чи здобуваю я глибокі знання про Бога та про Ісуса Христа, Котрого Він послав?» Ми не бачимо, як рослини ростуть у полі, але ми впевнені, що вони ростуть. Тож чи можемо ми не знати про нашу власну духовну силу та зростання?» – *Щоб мені пізнати Його. – С.163.*

б. На яке життя ми можемо сподіватися у тому новому місці?

Ісаї 33:24: «І не скаже мешканець «Я хворий!» [І] прощені будуть провини народу, що в ньому живе»; Ісаї 35:1-10: «Ізвеселиться пустиня та пуща, і радітиме степ, і зацвіте, мов троянда, – 2розцвітаючи, буде цвісти та радіти, буде втіха також та співання, [бо] дана йому буде слава Лівану, пишнота Кармелу й Сарону, – вони бачитимуть славу Господа, велич нашого Бога! 3Зміцніть руки охлялі, і підкріпіть спотикливі коліна! 4Скажіть тим, що вони боязливого серця: «Будьте міцні, не лякайтесь! Ось ваш Бог, помста прийде, [як] Божа відплата, – Він прийде й спасе вас!» 5Тоді то розплющатся очі сліпим і відчиняться вуха глухим, бтоді буде скакати кривий, немов олень, і буде співати безмовний язик, бо води в пустині заб'ють джерелом, і потоки в степу! 7І місце сухе стане ставом, а спрагнений край – збірником вод джерельних; леговище шакалів, в яким спочивали, стане місцем тростини й папірису. 8І буде там бита дорога та путь, і будуть її називати: дорога свята, – не ходитиме нею нечистий, і вона буде належати [народові] його; не заблудить також нерозумний, як буде [тією] дорогою йти. 9Не буде там лева, і дика звірина не піде на неї, не знайдеться там, а будуть ходити [лиш] викуплені. 10І Господні викупленці [вернуться] та до Сіону зо співом увійдуть, і радість довічна на їхній голові! Веселість та радість осягнуть вони, а журба та зідхання втечуть!»; Об'явлення 21:4: «І Бог кожную сльозу з очей їхніх зітре», і не буде вже смерті. – ані смутку, ані крику, ані болю вже не буде, бо перше минулося!»; Об'явлення 22:3: «І жодного прокляття більше не буде. І буде в ньому Престол Бога та Агнця, а раби Його будуть служити Йому».

«Усім лихам та боротьбі прийшов кінець. Пісні перемоги наповнюють усе Небо, коли викуплені стоять навколо Божого престолу». – *Моє життя сьогодні*. – С.348.

4. Опишіть нове небо та нову землю.

Четвер

11 травня

5. ПРИГОТУВАННЯ

а. Як ми нашою людською мовою можемо описати третє небо?

1 до коринтян 2:9: «Але, як написано: «Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людині не впало, те Бог приготував був тим, хто любить Його!».

«Уже в цьому житті ми можемо помічати ознаки Божої присутності та відчувати радість спілкування з Небесами, але повноту цієї радості та благословення ми зазнаємо лише у вічності. Тільки вічність відкриє той славний ідеал, якого може досягти відновлена за Божою подобою людина». – *Патріархи і пророки*. – С.602.

«Потрібна ціла вічність, щоб розкрити славу і знайти дорогоцінні скарби Божого Слова». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.6. – С.1107.

б. Чому Бог дав нам можливість почути ці чудові факти про небо?

Від Івана 3:16, 17: «16Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не згинув, але мав життя вічне. 17Бо Бог не послав Свого Сина на світ, щоб Він світ засудив, але щоб через Нього світ спасся»; Від Матвія 6:19-21: «19Не складайте скарбів собі на землі, де нищить їх міль та іржа, і де злодії підкопуються й викрадають. 20Складайте ж собі скарби на небі, де ні міль, ні іржа [їх] не нищить, і де злодії [до них] не підкопуються та не крадуть. 21Бо де скарб твій, – там буде й серце твоє!».

«Христос із радістю бере безнадійний матеріал, тих людей, кого сатана принижує і через кого працює, і робить їх підданими Своєї благодаті. Він радіє тому, що визволяє грішників від страждань та гніву, які мають випасти на непокірних. Він робить Своїх дітей Своїми агентами у виконанні цієї роботи, і, успішно її звершуючи, вони навіть у цьому житті можуть отримати дорогоцінну нагороду.

Однак хіба можна порівняти земну нагороду з тією радістю, яка буде для них у великий день останнього одкровення? «*Отож, тепер бачимо ми ніби у дзеркалі, у загадці, але потім – обличчям в обличчя; тепер розумію частинно, а потім пізнаю, як і пізнаний я*» (1 до коринтян 13:12)». – *Свідectва для Церкви*. – Т.6. – С.308, 309.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Поясніть, чому людина продовжувала жити, після того як згрішила?
2. Чи насправді ми проведемо вічність у місці під назвою «Небо»? Поясніть, будь ласка.
3. Поясніть вічну спадщину викуплених і надію Авраама.
4. Опишіть нове небо та нову землю.
5. Яким чином ми отримуємо можливість провести вічність на новій землі?

Божий день любові

«І святить суботи Мої, і вони стануть знаком поміж Мною та між вами, щоб пізнати, що Я – Господь, Бог ваш!» (Єзекіля 20:20).

«Бог бачив, що субота вельми важлива для людини навіть у раю. Людина мала потребу, щоб в один із семи днів залишити усі свої заняття й інтереси та глибоко роздумувати над ділами Божими, прославляючи Його силу й доброту. Субота повинна була нагадувати їй про Бога, викликаючи почуття вдячності за те, що все, чим вона насолоджувалася і чим володіла, вийшло з добродійної руки Творця». – *Патріархи і пророки.* – С.48.

Додаткові матеріали для вивчення:

Виховання дітей. – С.527-537.

Неділя

14 травня

1. ВІЧНЕ ЖИТТЯ

а. Що ми повинні усвідомити про тих, хто матиме привілей увійти до тієї кращої країни?

Об'явлення 22:12-14: «12Ото, незабаром приходжу, і зо Мною заплата Моя, щоб кожному віддати згідно з ділами його. 13Я Альфа й Омега, Перший і Останній, Початок і Кінець. 14Блаженні, хто випере шати свої, щоб мати право на дерево життя, і ввійти брамами в місто!»;

Якова 2:10: «Бо хто всього Закону виконує, а згрішить в одному, той винним у всьому стає».

«Відмовляючись вірити в певні Господні вимоги та коритися їм, вони вперто продовжують звершувати перед Ним формальні релігійні обряди. Божий Дух не відповідає на таке служіння. З якою б ревністю люди не виконували релігійні церемонії, Господь не може прийняти їх, якщо вони продовжують свідомо порушувати одну з Його заповідей». – *Патріархи і пророки.* – С.634.

б. Що ми повинні робити з цим Законом і де потрібно його зберігати?

2 до коринтян 13:5: «Випробовуйте самих себе, чи ви в вірі, пізнавайте самих себе. Хіба ви не знаєте самих себе, що Ісус Христос у вас? Хіба тільки, що ви не такі, якими мали б бути»; До євреїв 8:10: «Оце Заповіт, що його Я складу по тих днях із домом Ізраїлевим, говорить Господь: Покладу Я Закони Свої в їхні думки, і на їхніх серцях напишу їх, і буду їм Богом, вони ж будуть народом Моїм!».

«Нам потрібно порівнювати свій характер із безпомилковим стандартом Божого Закону. Для цього ми повинні досліджувати Святе Письмо, вимірюючи наші досягнення Божим Словом». // *Рев'ю енд Геральд, 14 лютого 1893 року.*

1. Який зв'язок існує між вічним життям та Десятьма Заповідями?

Понеділок

15 травня

2. ВІДНОВЛЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНЕ У ПРОРОЦТВІ

а. Яке пророцтво показує те, що Божий народ особливим чином шануватиме Його моральний Закон Десяти Заповідей?

Єремії 6:16: «Так говорить Господь: «На дорогах спиніться та гляньте, і спитайте про давні стежки, де то добра дорога, – то нею ідіть, і знайдете мир для своєї душі! Та вони відказали: Не підемо!»; Ісаї 58:12: «І руїни відвічні сини твої позабудовують, поставиш основи довічні, і будуть тебе називати: «Замуровник пролому, направник шляхів для поселення!».

«Наприкінці часу має бути відроджена кожна Божественна постанова. Пролом, зроблений у Законі внаслідок зміни людиною суботи, має бути замурований. Божий народ останку постане перед світом як реформатор, вказуючи усім, що Закон Божий – це основа кожної справжньої реформи, а субота четвертої Заповіді повинна залишатися пам'ятником творіння, постійним нагадуванням про Божу силу.

Ясними, зрозумілими словами вони говоритимуть про необхідність послуху всім заповідям Десятислів'я. Спонукувані любов'ю Христа, Божі діти співпрацюватимуть з Ним у відбудові руїн. Вони повинні стати «замуровниками пролому, направниками шляхів для поселення!» (див. *Ісаї 58:12*). – *Пророки і царі*. – С.678.

б. Назвіть особливий аспект, який необхідно врахувати у цьому відновленні. Поясніть результат.

Ісаї 58:13, 14: «13Якщо ради суботи ти стримаєш ногу свою, [щоб не] чинити своїх забаганок у день Мій святий, і будеш звати суботу приємністю,[днем] Господнім святим [та] шанованим, і її пошануєш, – не підеш своїми дорогами, діла свого не шукатимеш та не будеш казати даремні слова, – 14тоді в Господі розкошувати ти будеш, і Він посадить тебе на висотах землі, та зробить, що будеш ти споживати спадщину Якова, батька твого, – бо уста Господні сказали [оце]!».

«Коли починається субота, ми повинні ретельно стежити за собою, своїми словами та вчинками, щоб не обкрадати Бога, привласнюючи собі той час, який належить виключно Йому. Нам не слід робити самим чи дозволяти своїм дітям виконувати будь-яку роботу для заробітку коштів собі на життя, або будь-що, якщо це можна було зробити протягом шести робочих днів. П'ятниця – день приготування. Це час, який потрібно присвятити необхідній підготовці до суботи, а також думати та говорити про майбутній відпочинок. Необхідно заздалегідь обговорити та обміркувати все, що може бути розцінене Небом як порушення святої суботи, щоб не робити цього у святий день. Бог вимагає від нас не тільки того, щоб ми утримувалися від фізичної праці в суботу, але й щоб ми привчали свій розум розмірковувати цього дня на святі теми. Ми фактично порушуємо четверту заповідь, якщо розмовляємо на світські теми або беремо участь у легковажних та порожніх розмовах». – *Свідоства для Церкви*. – Т.2. – С.702, 703.

«Для всіх тих, хто приймає суботу як знак творчої й спасительної сили Христа, вона буде приємністю. Вони бачитимуть у ній

Христа і розкошуватимуть у Ньому. Субота вказує їм на діла творіння – доказ Його могутньої сили викуплення. І хоч субота нагадує про втрачений спокій Едену, вона також сповіщає про мир, відновлений через Спасителя». – *Бажання віків*. – С.289.

2. Чого ми повинні навчитися з описаної в пророцтві реформації щодо суботнього дня?

Вівторок

16 травня

3. РЕФОРМАЦІЯ СУБОТИ

а. Як Бог намагався виправити відношення Свого народу до суботи?

Що б сталося, якби вони продовжували відкидати її?

Єремії 17:24-27: «24І буде, якщо Мене справді ви будете слухатись, – каже Господь, – щоб тягару не носити в брами міста цього за суботнього дня, і щоб освятити день суботній, і щоб жодної праці в цей [день] не робити, – 25то ходитимуть брамами міста цього царі та князі, що будуть сидіти на троні Давидовім, що їздити будуть колесницями й кіньми, вони й їхні правителі, юдеї та мешканці Єрусалиму, і це місто стоятиме вічно! 26І будуть приходити з Юдиних міст та з околиць Єрусалиму, і з краю Веніяминового, і з рівнини, і з гір, і з півдня, і цілопалення й жертви приносяти будуть, та жертву хлібну, і ладан, і будуть приносити жертву подяки до дому Господнього. 27А якщо ви Мене не послухаєтесь, щоб святити день суботній і щоб тягару не носити, і щоб брамами Єрусалиму суботнього дня не ходити, то огонь підпалю в їхніх брамах, і він поїсть єрусалимські палати, – і не погасне!».

«Одного разу, за наказом Господа, пророк стояв біля головних міських воріт і переконував народ у важливості дотримання суботи. Мешканцям Єрусалиму загрожувала небезпека втрати розуміння про святість суботи; це був момент, коли вони отримали найсерйозніші застереження, аби не займатися цього дня світськими справами...

Так безстрашно пророк відстоював благословенні принципи праведного життя, що були чітко викладені у Книзі Закону. Однак в Юдейському краї переважало таке становище, яке могло поліпшитись лише найрішучішими заходами». – *Пророки і*

царі. – С.411, 412.

б. Яким чином подібні дії призводять до однакових наслідків?

1 до коринтян 10:5, 6: «5Але їх багатьох не вподобав був Бог, бо «по-нищив Він їх у пустині». 6А це були приклади нам, щоб ми пожадливі на зле не були, як були пожадливі й вони». Чи Бог змінився? Малахії 3:6: «Бо Я, Господь, не змінююся, тому ви, сини Яковові, не будете знищені»; До євреїв 13:8: «Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий!».

«Там, де існує байдужість, подібними будуть і наслідки. Той, хто свідомо пригнічує в собі почуття обов'язку тільки тому, що воно суперечить його природним нахилам, втратить здатність відізнати істину від омани. Розум затьмарюється, сумління притупляється, серце черствіє і душа віддаляється від Бога. Де відкидають і зневажають вістку Божественної істини, там Церкву огортає темрява; віра і любов холонуть, з'являються відчуженість і розділення. Члени Церкви зосереджують свої інтереси на світських справах, а грішники стають ще запеклішими у своїй нерозкаяності». – *Велика боротьба*. – С.378, 379.

«Зараз сатана використовує ті ж винаходи, щоб запровадити те саме зло, і його зусилля призводять до тих самих результатів, як і за часів Ізраїлю, коли померло так багато людей». // *Рев'ю енд Геральд*, 4 лютого 1909 року.

«Така ж небезпека існує і сьогодні серед тих людей, котрі визнають себе хранителями Божого Закону. Вони надто схильні лестити себе тим, що повага, з якою вони ставляться до заповідей, повинна вберегти їх від дії Божественної справедливості. Вони відмовляються приймати викриття у гріхові й звинувачують Божих слуг у тому, що вони надто ревні у видаленні гріха з табору». // *Ознаки часу*, 12 лютого 1880 року.

3. Якими є наслідки такого ж недбалого підходу до суботи в наш час, як і за днів Єремії?

4. ТРУДНОЩІ

а. Звідки ми знаємо, що субота існувала ще до проголошення Закону на горі Сінай?

Вихід 20:8: «Пам'ятай день суботній, щоб святити його!»;

Вихід 16:4, 5: «І промовив Господь до Мойсея: «Ось Я спускатиму вам дощем хліб із неба, а народ виходитиме й щоденно збиратиме, скільки треба на день, щоб випробувати його, чи буде він ходити в Моєму Законі, чи ні. 5А настане шостий день, то приготують, що принесуть, і буде подвійне супроти того, що збирають день-у-день».

Як євреї виявляли злобу і зневагу до цього ж Закону?

Вихід 16:27-30: «27І сталося сьомого дня, повиходили були з народу збирати, та не знайшли. 28І сказав Господь до Мойсея: «Аж доки ви будете відмовлятися виконувати заповіді Мої та закони Мої? 29Побачте, – Господь дав вам суботу, тому Він дає вам шостого дня хліба двох днів. Сидіть кожен у себе, – нехай сьомого дня не виходить ніхто з свого місця!» 30І сьомого дня народ відпочивав».

«Щотижня під час довгих років блукань пустелею ізраїльтяни були свідками потрійного чуда, яке мало закарбувати в їхній свідомості святість суботнього дня: шостого дня випадала подвійна кількість манни; сьомого дня її не було зовсім, а частина, призначена для суботи, залишалася свіжою й солодкою; якщо ж її залишали на будь-який інший день, – вона ставала непридатною до вжитку.

В усьому, що пов'язане з манною, бачимо переконливий доказ того, що субота, як це намагається дехто довести, не встановлена в час проголошення Закону на Сінаї. Ще до того, як ізраїльтяни підійшли до Сінаю, вони вже знали, що святість суботи є для них обов'язковою. Той факт, що вони щоп'ятниці збирали подвійну норму манни, готуючись таким чином до суботнього дня, в який вона не випадатиме, постійно нагадував їм про священну природу дня спокою. І коли хтось виходив збирати манну в суботу, Господь запитував: «Доки ви будете відмовлятися виконувати заповіді Мої та закони Мої?» (Вихід 16:28)». – Патріархи і

пророки. – С.296, 297.

б. Чи було це поодинокую проблемою із суботнім днем у пустелі?

Пояснить.

Єзекіїла 20:10-13: «10І вивів Я їх з єгипетського краю, і спровадив їх до пустині. 11І дав їм постанови Свої, і познайомив їх з постановами Моїми, які коли чинитиме людина, то житиме ними. 12І також дав Я їм Свої суботи, щоб були вони знаком поміж Мною та між ними, щоб пізнати, що Я Господь, що освячує їх. 13Та став ворохобним проти мене Ізраїлів дім на пустині, – уставами Моїми не ходили вони, і повідкидали Мої постанови, які коли чинить людина, то житиме ними, а суботи Мої дуже зневажали. «Тому Я сказав був, що виллю лютість Свою на них на пустині, щоб вигубити їх».

«Протягом усіх 40 років перебування в пустелі чудо годування манною повинно було нагадувати людям про святий обов'язок дотримання суботи. Однак навіть це не зробило їх слухняними. Хоч вони і не наважувалися відкрито й зухвало порушувати Закон, як це сталося у випадку з чоловіком, котрий був відповідно покараний, все ж у дотриманні четвертої заповіді допускалася велика недбалість. Бог через Свого пророка говорить: «суботи Мої дуже зневажали» (Єзекіїла 20:13, 24). Як бачимо, це було однією з причин, через які перше покоління не увійшло до обітованого краю. Однак діти Ізраїля не засвоїли цієї науки. Недбалість, з якою вони ставилися до суботи протягом 40 років блукань, була настільки великою, що Бог, хоч і не перешкодив їм увійти до Ханаану, все ж сказав, що, оселившись в обітованій землі, будуть розпорошені серед язичників». – Там саме. – С.409, 410.

4. Наскільки поширеною була зневага до дня суботнього в пустелі? Якими були наслідки?

Четвер

18 травня

5. ВАЖЛИВЕ ЗНАЧЕННЯ

а. Як заповідь про суботу показує, що це не є нова заповідь?

Вихід 20:8-11: «8Пам'ятай день суботній, щоб святити його! 9Шість день працєю і роби всю працю свою, 10а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка

твоя, раб твій та невільниця твоя, і худоба твоя, і приходячко твій, що в брамах твоїх. 11Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив тому поблагословив Господь день суботній і освятив його».

«Субота представлена тут не якоюсь новою постановою, але такою, якою була встановлена при творінні. Про неї потрібно пам'ятати і дотримувати її на згадку про роботу, здійснену Творцем. Вказуючи на Бога як на Творця неба і землі, субота допомагає відрізнити правдивого Бога від усіх псевдобогів. Усі, хто святять сьомий день, доводять тим самим, що вони є поклонниками Єгови. Таким чином, субота стане ознакою вірності людини Богові». – *Патріархи і пророки.* – С.307.

б. Де ми можемо знайти первинний наказ? Яке значення має ця постанова про суботу для справжнього Божого народу?

Буття 2:1-3: «1І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє. 2І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. 3І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив»; Єзекіїла 20:20: «1 святить суботи Мої, і вони стануть знаком поміж Мною та між вами, щоб пізнати, що Я – Господь, Бог ваш!».

«Тиждень, як і субота, бере свій початок від створення світу; він був збережений від біблійних часів. Сам Бог відміряв перший тиждень, який мав стати зразком для наступних тижнів аж до кінця часу. Як і всі інші тижні, він складався зі семи буквальних днів. Протягом шести днів відбувалася робота творіння, а сьомого дня Бог спочив, тому Він поблагословив цей день і відокремив його як день відпочинку для людини». – *Там саме.* – С.111.

«Оскільки Господь знайшов спокій у суботу, то «поблагословив Бог день сьомий і його освятив», відокремивши для святої мети. Він дав суботу Адамові як день відпочинку. Це був пам'ятник творіння, а також ознака Божої сили і його любові». – *Бажання віків.* – С.281.

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Який зв'язок існує між вічним життям та Десятьма Заповідями?
2. Чого ми повинні навчитися з описаної в пророцтві реформації щодо суботнього дня?
3. Якими є наслідки такого ж недбалого підходу до суботи в наш час, як і за днів Єремії?
4. Наскільки поширеною була зневага до дня суботнього в пустелі? Якими були наслідки?
5. Яке значення має суботній день особисто для вас?

Субота Нового Заповіту

«Отож, людові Божому залишається суботство, [спочинок]»

(До євреїв 4:9).

«Для всіх тих, хто приймає суботу як знак творчої й спасительної сили Христа, вона буде приємністю. Вони бачитимуть у ній Христа і «розкошуватимуть у Ньому». Субота вказує їм на діла творіння – доказ Його могутньої сили викуплення». – *Бажання віків*. – С.289.

Додаткові матеріали для вивчення:

Патріархи і пророки. – С.44-51.

Неділя

21 травня

1. НАШ ПРИКЛАД

а. Яким буде наше життя, якщо ми щиро любимо Ісуса і наслідуємо Його приклад?

Від Івана 14:15: «Якщо Ви Мене любите, – Мої заповіді зберігайте!»;
Від Івана 15:10: «Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його».

Які справи звершував Христос у суботу?

Від Луки 4:16, 31: «16І прибув Він до Назарету, де був вихований. І звичаєм Своїм Він прийшов дня суботнього до синагоги, і встав, щоб читати... 31І прийшов Він у Капернаум, галілейське місто, і [там] їх навчав по суботах».

«Що є доказом навернення? *«Якщо Ви Мене любите, – Мої заповіді зберігайте!»* (Від Івана 14:15). «Якщо ви любите Мене, то нехай ваша любов не буде подібна до уявного почуття прихильності між людьми. Справжня любов полягає у дотриманні Моїх заповідей». Любов, яка проявляється у добровільній покорі, не є мінливою річчю, – це сильний, незмінний принцип, який

проявляється у словах і вчинках». – *Рукописи.* – Т.10. – С.291.

«Ісус звершив безмежну жертву. Ніщо менше, ніж життя улюбленого Божого Сина, не могло сплатити величезний борг, який ми накликали на себе, порушивши Божий Закон. Він узяв на Себе нашу природу і став гріхом заради нас, щоб ми могли отримати «прощення гріхів, вчинених раніше» і завдяки Його Божественній силі та благодаті могли виконати праведні вимоги Закону. Той, хто вважає, що не має значення, дотримуємося ми Божих заповідей чи ні, той не знайомий з Христом. Ісус говорить: *«Якщо будете ви зберігати Мої заповіді, то в любові Моїй перебуватимете, як і Я зберіг Заповіді Свого Отця, і перебуваю в любові Його»* (Від Івана 15:10), і ті, котрі йдуть за Ісусом, чинитимуть так само, як Він». // *Рев'ю енд Геральд, 6 березня 1888 року.*

б. Що ми повинні робити за прикладом Христа?

1 Петра 2:21: «Бо на це ви покликані. Бо й Христос постраждав за нас, і залишив нам приклада, щоб пішли ми слідами Його»; 1 Івана 2:6: «А хто каже, що в Нім пробуває, той повинен поводитись так, як поводився Він».

1. Який приклад залишив Христос щодо освячення суботи?

Понеділок

22 травня

2. РОЗП'ЯТТЯ

а. Звідки ми знаємо, що Ісус був розп'ятий у день приготування?

Який це день?

Від Луки 23:52-56: «52Цей прийшов до Пилата, і тіла Ісусового став просити. 53І Йосип, знявши Його, обгорнув плащаницею, і поклав Його в гробі, що [в скелі] був висічений, і що в ньому ніколи ніхто не лежав. 54День той був Приготування, і наставала субота. 55А жінки, що прийшли були з Ним із Галілеї, ішли слідом, і вони бачили гроба, і як покладене тіло Його. 56Повернувшись, вони наготували пахощів і мира, а в суботу, за заповіддю, спочивали»; Від Марка 15:42 «А коли настав вечір, – через те, що було Приготування, цебто перед суботою».

«Це була незабутня субота для засмучених учнів, для священників,

старійшин, книжників та всього юдейського народу. Надвечір, при заході сонця, було чути звуки сурми, які сповіщали про початок суботи. Пасха святкувалася, як і віки перед тим, але Той, на Кого вона вказувала, був убитий беззаконними руками і лежав у гробі Йосипа». – *Бажання віків*. – С.774.

«Нарешті Ісус спочивав. Довгий день образ і мук закінчився. Коли останні промені призахідного сонця сповістили про початок суботи, Божий Син спокійно лежав у тиші гробниці Йосипа. Він завершив Свою працю. Його руки були мирно складені. Ісус спокійно відпочивав у святі години суботнього дня...

Тепер, закінчивши справу спасіння, Ісус також спочивав. І хоча на землі ті, котрі любили Його, були засмучені, Небесах раділи. Яке славне майбутнє відкривалося перед очима Небесних істот! Бог і ангели побачили результати праці Христа: відроджене творіння та викуплене людство, яке перемогло гріх, вже більше ніколи не відпаде від Бога. День, коли Ісус спочивав, назавжди пов'язаний з цією радісною картиною, бо «діло Його досконале» і «все, що Бог робить, воно зостається навіки» (*Повторення Закону 32:4; Екклезіяста 3:14*). Коли прийде час «відновлення всього, про що провіщав Бог відвіку устами всіх святих пророків Своїх!» (*Дії 3:21*), тоді субота творіння, день, коли Ісус спочивав у гробниці Йосипа, буде, як і раніше, днем спочинку й радості. Небо і Земля складатимуть хвалу й подяку, коли щосуботи спасенні народи схилятимуться у щасливому поклонінні перед Богом і Агнцем (*див. Ісаї 66:23*)». – *Там саме*. – С.769, 770.

б. Чому віруючі не завершили приготування тіла Христового цієї першої суботи після розп'яття?

Від Луки 23:56: «Повернувшись, вони наготували пахоців і мира, а в суботу, за заповіддю, спочивали»; Від Марка 15:42-47: «42А коли настав вечір, – через те, що було Приготовання, цебто перед суботою, – 43прийшов Йосип із Ариматеї, радник поважний, що сам сподівався Царства Божого, і сміливо ввійшов до Пилата, – і просив тіла Ісусового. 44А Пилат здивувався, щоб Він міг уже вмерти. І, покликавши сотника, запитався його, чи давно вже [Розп'ятий] помер. 45І, дізнавшись від сотника, він подарував тіло Йосипові. 46А [Йосип] купив плащаницю, і, знявши Його, обгорнув плащаницею, та й поклав Його в гробі, що в скелі був висічений. І каменя привалив до могильних дверей. 47Марія ж Магдалина й Марія, мати Йосієва, ди-

вилися, де ховали Його».

«Учні відпочивали в суботу, сумуючи через смерть свого Господа, а тим часом Ісус, Цар слави, лежав у могилі». – *Ранні твори*. – С.181.

в. Коли вони пішли до могили, щоб завершити помазання тіла Христа?

Від Марка 16:1, 2: «1Як минула ж субота, Марія Магдалина, і Марія Яковова, і Саломія накупили пахощів, щоб піти й намастити Його. 2І на світанку дня першого в тижні, як сходило сонце, до гробу вони прибули».

2. Як події, які відбуваються під час розп'яття, чітко показують, що субота залишилася незмінною?

Вівторок

23 травня

3. РАННЯ ХРИСТИЯНСЬКА ЦЕРКВА

а. Яке пророцтво Ісуса показало, що Церква шануватиме суботу через 40 років після Його воскресіння?

Від Матвія 24:15-20: «15Тож, коли ви побачите ту «гидоту спустошення», що про неї звіщав був пророк Даниїл, на місці святому, – хто читає, нехай розуміє, – 16тоді ті, хто в Юдеї, нехай в гори втікають. 17Хто на покрівлі, нехай той не сходить узяти речі з дому свого. 18І хто на полі, – хай назад не вертається взяти одягу свою. 19Горе ж вагітним і тим, хто годує грудьми, за днів тих! 20Моліться ж, щоб ваша втеча не сталась зимою, ані в суботу»; Від Матвія 5:17: «Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, – Я не руйнувати прийшов, але виконати».

«Творець суботи не скасував її, не прибав до хреста. Смерть Христа не применшила значення суботи. Через сорок років після Його розп'яття субота повинна була залишатися, як і раніше, святою. Напротязі сорока років учні повинні були молитися про те, щоб їхня втеча не сталась в суботу». – *Бажання віків*. – С.630.

«Христос створив субботу і Він ніколи не скасовував її. Розп'яття не відмінило суботу, як багато хто стверджує. Смерть Христа на хресті є незаперечним аргументом на користь незмінності кожної заповіді Божого святого Закону.

Як Голова людської родини Він у Своєму житті дотримувався кожної заповіді, кожної йоти, кожної риски Закону. Він, перебуваючи у людському тілі, жив тим життям, яким за Його вимогою повинні жити Його послідовники, і тому немає жодного виправдання тим, хто не досяг стандарту досконалості». // *Рев'ю енд Геральд, 20 грудня 1898 року.*

б. Яким був постійний звичай апостолів щодо біблійної суботи сьомого дня?

Дії 18:1-4: «Після цього він вийшов з Атен і прибув до Коринту. 2І знайшов він одного юдея, на ймення Акилу, родом із Понту, що недавно прибув із Італії, та Прискиллу, його дружину, – бо Клавдій звелів усім юдеям, щоб покинули Рим. І до них він прийшов, За що був він того ж ремесла, то в них позостався та працював; ремесло ж їхнє було – виробляти намети. 4І він щосуботи розмову точив у синагозі, переконуючи юдеїв та гелленів».

«Коли [Павло] закінчив промову і юдеї вийшли з синагоги, язичники не поспішали йти і просили про те, щоб наступної суботи їм говорили ті самі слова. Апостоли викликали велику зацікавленість у тому місці, і серед юдеїв, і серед язичників. Вони заохочували віруючих і новонавернених міцно триматися віри і перебувати в Божій благодаті. Інтерес до слухання слів апостолів був настільки великий, що наступної суботи зібралось все місто». – *Нариси із життя Павла.* – С.48, 49.

в. Чого ми можемо навчитися з практики Павла, коли в тому місці, яке він відвідував, не було синагоги?

Дії 16:12, 13: «12Звідтіля ж у Філіппи, що є перше місто-осада в [тій] частині Македонії. І пробули ми в цьому місті днів кілька. 13Дня ж суботнього вийшли ми з міста над річку, де, за звичаєм, було місце молитви, і, посідавши, розмовляли з жінками, що походились».

«Нам не слід навчати наших дітей того, що в суботу вони мають бути похмурими, що їм не можна перебувати на свіжому повітрі. О, ні. У суботу Христос вів Своїх учнів на берег озера і там їх навчав. Суботні проповіді Ісус не завжди промовляв у приміщенні». – *Виховання дітей.* – С.533, 534.

3. Якого звичаю щодо суботи продовжували дотримуватися апостоли?

Середа

24 травня

4. ПЕРШИЙ ДЕНЬ ТИЖНЯ

а. Коли Христос уперше з'явився після Свого воскресіння, чому учні були зібрані? Яким чином Його другий візит підтверджує те, що Він не встановлював інший день поклоніння?

Від Івана 20:19, 26: «19Того ж дня – дня першого в тижні, – коли вечір настав, а двері, де учні зібрались були, були замкнені, – бо боялись юдеїв, – з'явився Ісус, і став посередині, та й промовляє до них: «Мир вам!»... 26За вісім же день знов удома були Його учні, а з ними й Хома. І, як замкнені двері були, прийшов Ісус, і став посередині та й проказав: «Мир вам!»».

«Христос спочив у могилі в день суботній, і коли вранці першого дня тижня святі істоти Неба і землі прийшли в рух, Він повстав з могили, щоб продовжити справу навчання Своїх учнів. Однак, цей факт не освячує перший день тижня і не робить його священним днем відпочинку». – *Дух Пророцтва.* – Т.3. – С.204.

б. Яким чином те, що вони відкладали дари вдома першого дня тижня показує, що цей день не був встановлений як особливий день поклоніння?

1 до коринтян 16:1, 2: «1А щодо складок на святих, то й ви робіть так, як я постановив для Церков галатійських. 2А першого дня в тижні нехай кожен із вас відкладає собі та збирає, згідно з тим, як ведеться йому, щоб складок не робити тоді, аж коли я прийду».

Чи доводить ламання хліба у певний день чи вечір те, що вони є оголошеними як особливий день для щотижневих богослужінь?

Дії 2:42, 46: «42І вони перебували в науці апостольській, та в спільноті [братерській], і в ламанні хліба, та в молитвах... 46І кожного дня пе-

ребували вони однодушно у храмі, і, ломлячи хліб по домах, поживу приймали із радістю та в сердечній простоті».

в. Чому збори в Троаді тривали після опівночі?

Дії 20:8-12: «8А в горниці, де зібралися ми, було багато світел. 9Юнак же один, Євтих на ім'я, сидів на вікні. Його обгорнув міцний сон, бо задовго Павло промовляв, і він сонний хитнувся, і додолу упав із третього поверху, – і підняли його мертвого... 10Зійшов же Павло та до нього припав, і, обнявши його, проказав: «Заспокойтесь, бо душа його в ньому!» 11А вернувшись, він хліб переломив і спожив, і бесіду довго точив, – аж до досвітку, потім відбув. 12А хлопця живим привели, – і зраділи немало».

Коли опівніч першого дня тижня у наші дні?

Буття 1:5: «І Бог назвав світло: «День», а темряву назвав: «Ніч». І був вечір, і був ранок, – день перший»; Левит 23:32: «Він субота повного спочинку для вас, – і ви будете впокоряти душі свої, ввечері дев'ятого [дня] місяця від вечора аж до вечора будете святкувати вашу суботу».

«Те, що їхній улюблений учитель збирався покинути їх, зібрало набагато більше людей, ніж зазвичай. Того теплого весняного вечора вони зібралися у верхній горниці на третьому поверсі, найхолоднішому і найприємнішому місці для таких зборів. Ночі тоді були темні, але в кімнаті горіло багато каганців. Павло усвідомлював, які небезпеки чекають на нього, і, не маючи впевненості в тому, що він ще зустрінеться зі своїми братами, він повинен був представити їм дуже цікаві та важливі питання; і щиро люблячи і хвилюючись про них, він проповідував до опівночі». – *Нариси із життя Павла*. – С.196, 197.

г. Який день насправді є днем Господнім? Наскільки важливо для нас усвідомлювати це?

Об'явлення 1:10: «Я був у душі Господнього дня, і почув за собою голос гучний, немов сурми»; Від Марка 2:28: «А тому то Син Людський Господь і суботі»; Ісаї 58:13: «Якщо ради суботи ти стримаєш ногу свою, [щоб не] чинити своїх забаганок у день Мій святий, і будеш звати суботу приємністю, [днем] Господнім святим [та] шанованим, і її пошануєш, – не підеш своїми дорогами, діла свого не шукатимеш та не будеш казати даремні слова».

«Якщо світло істини було явлене вам, відкриваючи суботу четвертої заповіді і показуючи, що в Божому Слові немає підстав для дотримання неділі, а ви все ж продовжуєте триматися псевдосуботи, відмовляючись святити суботу, яку Бог називає Своїм святим днем, тоді ви приймаєте знамено звіра. Коли це відбувається? Коли ви підкоряєтеся указу, який наказує вам утримуватися від праці в неділю і поклоняєтеся Богові в цей день, хоча ви знаєте, що в Біблії немає жодного слова, що вказує на відмінність неділі від інших робочих днів, тим самим ви погоджуєтеся прийняти знамено звіра і відмовляєтеся від Божої печатки». – Євангелизм. – С.235.

4. Поясніть, чому перший день тижня не названий офіційним днем поклоніння.

Четвер

25 травня

5. ПАМ'ЯТНИК

а. Пам'яткою чого є субота?

Вихід 31:13: «А ти промовляй Ізраїлевим синам, говорячи: Тільки суботи Мої будете пильнувати, бо це знак поміж Мною та поміж вами для ваших поколінь, щоб ви познали, що Я – Господь, що освячує вас!»; Буття 2:1-3: «І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє. І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятити, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив».

«Важливість суботи як пам'ятника творіння полягає в тому, що вона вказує на істинну причину нашого поклоніння Богові, а саме: Він – Творець, а ми – Його творіння... Щоб ця істина завжди залишалася в пам'яті людей, Бог встановив суботу в Едені; і доки той факт, що Він є нашим Творцем, буде залишатися причиною поклоніння Йому, доти субота залишатиметься знаком і пам'ятником Його творчої діяльності. Якщо б увесь світ святити суботу, думки і почуття людей були б звернені до Творця як до Об'єкта благоговіння і поклоніння; тоді не було б жодного ідолопоклонника, атеїста або невірного. Дотримання

суботи є ознакою вірності правдивому Богові, «Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і водні джерела!» (Об'явлення 14:7). Вістка, котра велить людям поклонятися Богові та виконувати Його заповіді, особливим чином закликає їх до виконання четвертої заповіді». – Велика боротьба. – С.437, 438.

б. Як субота є пам'яткою нашого особистого спасіння?

Повторення Закону 5:15: «І будеш пам'ятати, що був ти рабом в єгипетському краї, і вивів тебе Господь, Бог твій, звідти сильною рукою та витягненим раменом, тому наказав тобі Господь, Бог твій, святкувати суботній день».

Яким чином відбувається ця зміна серця?

Єзекіїля 36:26, 27: «26І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину камінне серце з вашого тіла, і дам вам серце м'ясне. 27І духа Свого дам Я до вашого нутра, і зроблю Я те, що уставами Моїми будете ходити, а постанови Мої будете стерегти та виконувати»; Псалом 51:12: «Серце чисте створи мені, Боже, і тривалого духа в моєму нутрі віднови».

«Бог цінує лише служіння любові, а якщо ж любові немає, то всі церемонії – це образа для Нього. Те саме можна сказати і про суботу. Її призначення в тому, щоб привести людей до спілкування з Богом. Але якщо розум зайнятий мертвими обрядами, справжнє значення суботи втрачається. Формальне дотримання суботи – ніщо інше, як насмішка». – Бажання віків. – С.286.

П'ятниця

26 травня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Який приклад залишив Христос щодо освячення суботи?
2. Як події, які відбуваються під час розп'яття, чітко показують, що субота залишилася незмінною?

3. Якого звичаю щодо суботи продовжували дотримуватися апостоли?
4. Поясніть, чому перший день тижня не названий офіційним днем поклоніння.
5. Який аспект дотримання суботи є найважливішим?

Субота, 3 червня 2023 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДУХОВНОГО ЦЕНТРУ ТА ДОМУ МОЛИТВИ В МІ- СТІ ХОСАЇНА, ЕФІОПІЯ

«Ефіопія – країна, відома своєю древньою цивілізацією – межує з Південним Суданом, Суданом, Кенією, Еритреєю, Джибуті та Сомалі. Чисельність населення країни становить близько 120 мільйонів осіб.

Жителі Ефіопії дотримуються різних віросповідань: віруючі ефіопської православної, євангелічно-протестантської (лютеранської) та римсько-католицької церков становлять 67,3%, а прихильників ісламу – 31,3% від загальної чисельності населення країни. Існує невелика юдейська церква та небагато людей є прихильниками віри бахаї.

Вістка Церкви АСДРР прийшла до Ефіопії близько 20 років тому, коли кілька братів та сестер під впливом Духа Святого почали читати і молитися про істину для теперішнього часу. Невдовзі після цього нас відвідали брати з Церкви АСДРР, і ми були організовані як Місія.

Хосаїна (також відома як Хосаена) – це велике місто, яке розташоване за 225 км від Аддіс-Абеби, столиці країни. Саме в Хосаїні ми плануємо побудувати Духовний центр Ефіопської Північної Унійної Місії.

Ця Унійна Місія була заснована в 2020 році, коли Ефіопська Унійна Місія була поділена на три окремі унійні місії на півдні – це регіон, де проживає близько 40 мільйонів осіб. Ми маємо обмежені ресурси, але наша робота розширюється. На даний момент Ефіопська Північна Унійна Місія нараховує понад 26 громад. Вона охоплює величезний регіон від міста Хосаїна до кордону з Кенією.

У Хосаїні є члени нашої Церкви, і вже більше 20 років вони

не мають Дому молитви. Але тепер ми славимо Господа, тому що сподіваємось і віримо в те, що члени нашої Церкви з усього світу змінять цю історію і допоможуть нам побудувати Дім молитви та Духовний центр у цій місцевості, який служитиме центром нашої Унії.

З цього місця ми маємо намір проголошувати вічну Євангелію не тільки в Хосаїні, а й у сусідніх містах аж до кордону з Кенією. Цей пам'ятник Господу має стати світлом для усього регіону, і ми потребуємо вашої допомоги. Таким чином, ми щиро просимо всіх наших братів, сестер та молодь з усього світу щедро пожертвувати на цей проєкт, «щоб усім ви збагачувались на всіляку щирість, яка через нас чинить Богові дяку» (2 до коринтян 9:11). Ми бажаємо висловити нашу глибоку подяку за вашу щедрю допомогу та шлем вам щирі побажання.

*Ваші брати та сестри з Ефіопської Північної Уніонної Місії,
Хосаїна*

Боротьба імперій за верховенство

«І чотири великі звірі піднялися з моря, різні один від одного» (Данїїла 7:3).

«Священна історія була одним із предметів вивчення у школах пророків. У записах про Його взаємини із народами простежуються сліди кроків Єгови. Тож сьогодні нам слід спостерігати за діями Бога серед народів землі. Ми повинні бачити в історії виконання пророцтв, вивчати дії Провидіння у великих реформаторських рухах і розуміти розвиток подій, які ведуть народи землі до останньої великої боротьби між добром і злом». – Свідectва для Церкви. – Т.8. – С.307.

Додаткові матеріали для вивчення:

Пророки і царі. – С.522-538.

Неділя

28 травня

1. ВІТЕР ЯК СИМВОЛ

а. Що зазвичай символізує вітер у пророцтві?

Єремії 25:32, 33: «32Так говорить Господь Саваот: Ось лихо виходить від люду до люду, і буря велика пробудиться з кінців землі». 33 «І будуть побиті [від] Господа в день той [лежати] від краю землі й аж до краю землі: не будуть оплакувані, і не будуть позбирані, і не будуть поховані, – гноєм стануть вони на поверхні землі!»; Єремії 4:13: «Ось він прийде, як хмари, й як буря – його колесниці, від орлів швидші коні його: Горе нам, бо спустошені будемо ми!».

«Вітри є символом розбрату». – Велика боротьба. – С.439.

«[У книзі Об'явлення] Іван бачить стихії – землетруси, епідемії, політичні розбрати, що символічно утримуються чотирма Ангелами. Ці вітри уримуються до того часу, поки Бог не накаже відпустити їх. Це є час безпеки для Божої Церкви. Небесні

ангели виконують Божий наказ утримувати вітри, щоб вони не дули ні на землю, ні на море, ні на будь-яке дерево, доки не буде покладено печатку на чола Божих рабів. Наймогутніший Ангел, котрий наближається зі сходу, тримає в руці печатку Живого Бога, Того, Хто єдиний має право зробити напис або покласти знак на чолах тих, кому буде дароване вічне життя. Саме голос цього видатного Ангела має владу наказати чотирьом Ангелам уримувати вітри до тих пір, поки не буде звершена робота попечування». – *Свідчення для проповідників*. – С.444, 445.

1. Яким чином ми можемо розпізнати Божі наміри в діях народів у наш час?

Понеділок

29 травня

2. ВОДА, ЗВІРІ Й КРИЛА

а. Часто ми знаходимо пророчі ілюстрації поблизу води чи моря, особливо у поєднанні з вітром. Що це символізує?

Об'явлення 17:15: «І говорить до мене: «Води, що бачив ти їх, де сидить та розпусниця, то народи та люди, і племена та язика».

«Вітри є символом розбрату. Чотири небесні вітри, що боролися на великому морі, відображають жахливі картини завоювань і революцій, завдяки яким царства осягали владу». – *Велика боротьба*. – С.440.

б. Що використовує Бог для ілюстрації земних царств чи імперій?

Даниїла 7:17, 23: «17Ці великі звірі, що їх чотири, – це чотири царі встануть з землі... 23«Він так сказав: Четвертий звір – четверте царство буде на землі, яке буде різнитися від усіх царств, і пожере всю землю, і вимолотить її та розторощить її».

«У пророчому видінні Даниїлу були показані люті звірі, які представляють земні держави. Проте символом Царства Месії є ягня. У той час як земні царства правлять домінуванням фізичної сили, Христос повинен вигнати всіляку плотську зброю, будь-яку зброю насильства. Його Царство мало бути

засноване для того, щоб піднести до гідності грішне людство та ушляхетнити його». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.4. – С.1171.

в. Пророк часто бачив звіра, що летить на крилах, – це абсолютно суперечить природному існуванню тварини. Яким чином ці крила, розглядаючи приклад орла, символізують швидкість і наполегливість?

Авакума 1:6-10: «Бо оце Я поставлю халдеїв, народ лютий та скорий, що грасує по широкій землі, щоб захопити оселі, які не його. 7Страшний та грізний він, – від нього самого виходить [і] право його, і великість його. 8І від пантер його коні швидші, і від вовків вечерових лютіші. І розлетяться його верхівці, а їздиці його здалека придуть, – вони будуть летіти, неначе орел, що на їжу поспішає. 9Він приходить увесь на насильство, а ціль їх обличчя – вперед, і набере полонених, як того піску. 10І він глузує з царів, а князі – сміх для нього. Він сміється з твердині усякої, бо [на вал] насипає землі, і її здобуває!».

«Буря часто заважає орлиці дістатись додому і тіснить її в ущелині гір. Люті чорні хмари розділяють її з рідним гніздом, де завжди панує сонячне світло. Деякий час вона розгублено кидається то в один, то в інший бік, ляскаючи сильними крилами, ніби розганяє темні хмари... Нарешті вона злітає вгору, пронизуючи морок, і наступної миті видає пронизливий крик перемоги: тепер вона в захмарній далині, де світить мирне, ясне сонце. Буря й темрява залишилися внизу, довкола неї сяє небесне світло. Ось вона вже дісталася свого улюбленого гнізда, яке розташоване на високій скелі, і заспокоїлася. Щоб дістатися світла, їй довелося пройти кризь боротьбу з птьмою». – *Вісті для молоді*. – С.102, 103.

«Існує велика потреба в людях, здатних якнайкраще використовувати друковані видання, щоб істина могла отримати крила, досягнувши кожної нації, і мови, і племені». – *Служителі Євангелії*. – С.25.

2. Як у пророцтві зображені характерні риси земних держав?

3. ЛЕВ

а. Оскільки звірі представляють царства, яка держава представлена у символі лева з *Даніїла 7:4*? Як ця держава відіграла свою роль в історії?

Єремії 4:6, 7: «Підійміте прапор до Сіону, поспішайте, не станьте, бо з півночі зло приведу, і велике нещастя... 7Лев виходить із своєї гущавини, і той, хто нищить народи, вирушає із місця свого, щоб твій край обернути на руїну, [і] спустошені будуть міста твої, так що забракне і мешканця!»; Єремії 50:17, 43, 44: «17Ізраїль – вівця розпрошена, [що] леви погнали її: перший жер його цар асирійський, а останній – цей Навуходоносор, цар вавилонський, розтрощив йому кості... «43Почув цар вавилонський відомість про них, – й опустилися руки йому, обхопив його страх [і] тремтіння, немов породіллю!... «44Ось підіймається він, немов лев, із темного лісу Йордану на водяні луки, і Я вмент зроблю, що він побіжить геть від них, а хто вибраний буде, того Я поставлю над ними! Бо хто є подібний Мені, і хто покличе Мене перед суд, і хто пастир такий, що перед обличчям Моїм він устоїть?».

«[Бог] через вибраного вісника повідомив про Свій намір покарати народ, який відвернувся від Нього, аби служити язичницьким богам. Ще за життя тих, кого на той час непокоїло майбутнє, Він у чудовий спосіб керував справами земних правителів і таким чином привів Вавилон до влади. «Страшні та грізні» халдеї, котрі зненацька напали на юдейський край, мали стати для Ізраїлю призначеним Богом бичем. (див. *Авакума 1:7*). Князі і найкращі з юдейського народу мали потрапити до вавилонського полону, юдейські міста, села й родючі поля мали бути спустошеними, – ніщо не уникне покарання». – *Пророки і царі*. – С.385, 386.

б. Як Господь описує могутню імперію Вавилону на вершині її слави за часів Навуходоносора? Чому?

Єремії 27:4-8: «4І накажеш їм, щоб до своїх володарів говорили: Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїлів: Так скажете вашим володарям: 5Я вчинив землю й людину, і скотину, що на поверхні землі,

Своєю силою великою та витягненим раменом Своїм, і дав її тому, хто сподобався в очах Моїх. 6А тепер Я віддав усі ці землі в руку Навуходоносора, царя вавилонського, раба Мого, а також польову звірину дав Я йому, щоб служила йому. 7І будуть служити всі народи йому та синів його, і синів сина його, аж поки не прийде час також його власному краєві, – і поневолять його численні народи та великі царі. 8«І станеться, – той народ і те царство, що не будуть служити йому, Навуходоносорові, цареві вавилонському, і того, хто не дасть шиї своєї в ярмо вавилонського царя, – покараю Я народ цей мечем, і голодом, і заразою, – говорить Господь, аж поки не зроблю їм кінця рукою його!».

«Піднесений на вершину земної слави і визнаний навіть Святим Письмом за «Царя над царями» (див. Єзекіїля 26:7), Навуходоносор, однак, деякий час приписував славу і велич свого царства милості Єгови.

Ідолопоклонник за походженням і вихованням, цар язичницького народу, він, однак, володів вродженим почуттям справедливості та істини, і через те Бог міг використати його як знаряддя для покарання непокірних та здійснення Свого наміру. «Насильник поміж народами» (див. Єзекіїля 28:7), Навуходоносор після довгих років невтомних виснажливих спроб завоював Тир; Єгипет також став здобиччю його переможних армій. У міру того як він приєднував до Вавилонського царства народ за народом, зростала і його слава як найвеличнішого правителя того часу.

Тож не дивно, що переможного, честолюбного, гордого монарха спіткала спокуса залишити шлях покори – єдину дорогу до справжньої величі. У періоди між завойовницькими війнами він приділяв чимало уваги зміцненню й оздобленню своєї столиці, аж доки Вавилон не став славою його царства, золотим містом, «славою всієї землі» (див. Єремії 51:41)». – Пророки і царі. – С.514, 515.

3. Що спонукало державу Вавилон змінити свій спосіб дій?

4. ВЕДМІДЬ

а. Оскільки ведмідь слідував за левом, яка держава вийшла на арену після першого? Поясніть її роль в історії держав.

Ісаї 14:3, 4: «Зі буде в той день, як Господь дасть тобі відпочинок із терпіння твого та з неспокою твого, та з праці тяжкої, яку ти був мусів робити, 4то ти заспіваш оцю пісню глумливу про царя Вавилону та й скажеш: Як гнобитель минувся, – минулося гноблення!»; Даниїла 7:5: «А ось звір інший, другий, подібний до ведмедя, і був поставлений на одному боці, і [було] три ребрі в його пащі між зубами його. І йому сказали так: Уставай, – їж багато м'яса!»; Даниїла 5:30: «Тієї ж ночі був забитий Валтасар, цар халдейський»; Даниїла 6:1: «А мідянин Дарій одержав царство в віці шостидесяти й двох років».

«Вавилон, врешті-решт, упав, оскільки за днів благополуччя його правителі вважали себе незалежними від Бога і приписували всю славу свого царства людським досягненням». – *Пророки і царі*. – С.501, 502.

«Несподіване вторгнення армії перського завойовника до столиці Вавилону руслом ріки, води якої були відведені, а також через внутрішні ворота, які з причини недбалості й упевненості в безпеці були відчинені і не охоронялися, було для євреїв переконливим доказом буквального виконання пророцтва Ісаї про раптову поразку їхніх загарбників. Це мало стати для них також безпомилковою ознакою, що Бог керує усіма справами народів задля їхнього ж добра». – *Пророки і царі*. – С.552.

б. Де у пророцтві було передбачено завоювання Вавилону Мідоперсією? Якою мірою Мідоперсія проявила себе як всесвітня імперія?

Єремії 25:12: «І станеться, як сповниться сімдесят літ, покараю Я вавилонського царя та цей люд, – говорить Господь, – за їхню провину, та халдейський край, – й оберну його на вічне спустошення»; Ісаї 44:26-28: «26Хто стверджує слово Свого раба, і виконує раду Своїх посланців, Хто Єрусалимові каже: «Ти будеш заселений!» а юдейським містам: «Забудовані будете ви, а руїни його відбудую!» 27Хто глибині проказує: «Висохни, а річки твої Я повисушую», 28Хто до

Кіра говорить: «Мій пастирю», і всяке Моє пожадання він виконає та Єрусалимові скаже: «Збудований будеш!» а храмові: «Будеш закладений!»; Ісаї 45:1-6, 13: «Так говорить Господь до Свого помазанця Кіра: Я міцно тримаю тебе за правницю, щоб перед обличчям твоїм повалити народи, і з стегон царів розв'яжу [пояси], щоб відчинити двері перед тобою, а брами не будуть замикані. 2Я перед тобою піду й повирівнюю висунене, двері мідяні зламаю і порозбиваю залізні засуви. 3І дам тобі скарби, [що] в темряві, та багатства заховані, щоб пізнав ти, що Я – то Господь, Який кличе тебе за йменням твоїм, Бог Ізраїлів, 4ради раба Мого Якова й ради вибранця Мого Ізраїля, і кличу тебе твоїм іменням, тебе називаю, хоч ти не знаєш Мене. 5Я – Господь, і нема вже [нікого], нема [іншого] Бога, крім Мене. Я тебе підперізую, хоч ти не знаєш Мене, щоби дізналися зо сходу сонця й з заходу, що крім Мене [немає] нічого; Я – Господь, і нема вже [нікого];»

Естер 1:1: «І сталося за днів Ахашвероша, – це той Ахашверош, що царював від Індії аж до Етіопії, сто й двадцять і сім округ».

«Через неповних два роки після падіння Вавилону Дарій помер і на престол сів Кір. Початок його царювання ознаменував закінчення сімдесяти років, що минули з того часу, як перша група євреїв була відведена Навуходносором зі своєї батьківщини – Юдеї до Вавилону.

Визволення Даниїла з лев'ячої ями було використане Богом, щоб справити враження на Кіра Великого. Визначні достоїнства Божого мужа як далекоглядного державного діяча спонукали перського правителя ставитися до нього та його думки з особливою повагою. Саме тепер, коли за Словом Бога мала початися відбудова храму в Єрусалимі, Він спонукав Кіра, Свого слугу, звернути увагу на добре відомі пророцтва про самого Кіра і таким чином дарувати свободу єврейському народові.

Коли цар почув слова, проголошені більше як за сто років до його народження, а також про спосіб захоплення Вавилону; коли він прочитав вістку, адресовану йому Владикою Всесвіту... його серце було глибоко зворушене і він вирішив виконати Богом покладену на нього місію». – Там саме. – С.556, 557.

4. Як пророцтво розкриває Божу турботу про справи народів?

5. ПАНТЕРА

а. Оскільки за ведмедем слідувала пантера, яка держава йшла за Мідоперсією як наступна велика імперія?

Даниїла 7:6: «Потому я бачив, аж ось [звір] інший, мов пантера, а в нього на спині чотири пташині крилі. Цей звір мав чотири голови, і була йому дана влада»; Даниїла 8:5-7, 20, 21: «5І я придивлявся, аж ось козел [з] кіз приходить із заходу по поверхні всієї землі, і не дотикається до землі. А той козел [мав] подобу рога між своїми очима. 6І прийшов він до того барана, що мав ті два роги, якого я бачив, що стояв перед потоком, і помчав на нього в лютості своєї сили. 7І я бачив його, що він добіг [аж до] барана, і роз'ярився на нього, та й ударив того барана, і зламав йому ті два роги, а в барана не було сили стати проти нього. І той кинув його на землю, і потоптав його, і не було нікого, хто б вирятував барана від його руки... 20Той козел, якого ти бачив, що мав ті два роги, – [це] царі мідян та персів. 21А козел, той волохатий, [це] цар Греції, а той великий ріг, що між очима його, це перший цар».

«Небесний гнів відвідав Мідоперсидське царство, бо й там був зневажений Божий Закон. Страх Господній не знайшов місця в серцях більшості громадян цього царства. Навпаки, процвітали беззаконня, блюзнірство та аморальність». – *Пророки і царі*. – С.502.

б. Що символізують роги і чим вони подібні до чотирьох голів цього звіра?

Даниїла 8:8, 22: «8А козел [з] кіз став аж надто великий. А коли він зміцнівся, [то] був зламаний той великий ріг, а замість нього вирости чотири подоби [рога] на чотири вітри неба... 22А той зламаний [ріг], і [що] стали на його місці чотири, – [це] чотири царства постануть із [цього] народу, але [вже] не в його силі».

Який вплив справила на світ їхня горда філософія? Яким чином Євангелія протилежна цій філософії?

1 до коринтян 1:19-25: «19Бо написано: «Я погублю мудрість премудрих, а розум розумних відкину!» 20Де мудрий? Де книжник? Де дослідувач віку цього? Хіба Бог мудрість світу цього не змінив на глупоту? 21Через те ж, що світ мудрістю не зрозумів Бога в

мудрості Божій, то Богові вгодно було спасти віруючих через дурість проповіді. 22Бо й юдеї жадають ознак, і греки пошукують мудрости, 23а ми проповідуємо Христа розп'ятого, – для юдеїв згіршення, а для греків – безумство, 24а для самих покликаних юдеїв та греків – Христа, Божу силу та Божу мудрість! 25Бо Боже [й] немудре – розумніше воно від людей, а Боже немічне – сильніше воно від людей!»; До колосян 2:8: «Стережіться, щоб ніхто вас не звів філософією та марною оманною за переданням людським, за стихіями світу, а не за Христом».

«Чи безпечно довіряти нашу молодь керівництву цих сліпих керівників, які вивчають Святе Письмо з набагато меншою зацікавленістю, ніж вони виявляють до класичних авторів стародавньої Греції та Риму?» // Рев'ю енд Геральд, 30 жовтня 1900 року.

«Греки вірили в необхідність облагородження людства, але єдиний засіб для досягнення справжніх шляхетності і слави вони вбачали у вивченні філософії й науки». – Дії апостолів. – С.244.

«Павло стверджував, що ані юдейська освіта, ані грецьке красномовство не могли досягти мети вищого покликання, яке є в Ісусі Христі. Найвище красномовство, найбільша фізична сила неспроможні дати людині силу переконати і повернути душі. Тільки прийняття серцем чистих принципів Євангелії робить людину гідною перед Богом». // Центральний розвиток, 8 квітня 1903 року.

П'ятниця

2 червня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Яким чином ми можемо розпізнати Божі наміри в діях народів у наш час?
2. Як у пророцтві зображені характерні риси земних держав?
3. Що спонукало державу Вавилон змінити свій спосіб дій?

4. Як пророцтво розкриває Божу турботу про справи народів?
5. Яким чином грецька система все ще впливає на суспільство сьогодні?

Зруйнована ланка

«Хай ніхто жодним способом вас не зведе! [Бо той день не настане], аж перше прийде відступлення, і виявиться беззаконник, призначений на погибіль» (2 до солунян 2:3).

«Ми займаємося важливою і необхідною роботою, і тому повинні вести наполегливу, наступальну боротьбу. Ми повинні відстоювати справжні протестантські принципи, тому що політика папства проникне в усі можливі місця, щоб заборонити свободу совісті». // Рев'ю енд Геральд, 9 вересня 1909 року.

Додаткові матеріали для вивчення:
Велика боротьба – С.49-60, 433-450.

Неділя

4 червня

1. ГРІЗНИЙ ЗВІР ІЗ ЗАЛІЗНИМИ ЗУБАМИ

а. Як описано наступного пророчого звіра, могутню Римську імперію? Яким чином проявилася її жорстокість стосовно Викупителя світу?

Даниїла 7:7: «Потому я бачив у видіннях тієї ночі, аж ось четвертий звір, страшний і грізний, та надмірно міцний, і в нього великі залізні зуби. Він жер та торощив, а решту ногами своїми топтав, і він різнився від усіх звірів, що [були] перед ним, і мав десять рогів»; Від Матвія 27:27-35: «27Тоді то намісникові вояки, до преторія взявши Ісуса, зібрали на Нього весь відділ. 28І, роздягнувши Його, багрянцю наділи на Нього. 29І, сплівши з тернини вінка, поклали Йому на голову, а тростину в правицю Його. І, навколішки падаючи перед Ним, сміялися з Нього й казали: «Радій, Царю Юдейський!» 30І, плювавши на Нього, хапали тростину, та й по голові Його били... 31А коли назнувалися з Нього, зняли з Нього плаща, і зодягнули в одягу Його. І повели Його на розп'яття. 32А виходячи, стріли одного кіринеянина, – Симон на ймення, – його змусили нести для Нього хреста. 33І, прибувши на місце, що зветься Голгофа, цебто сказати «Череповище», 34дали Йому пити вина, із гіркою змішаного, – та, покуштувавши, Він пити не схотів. 35А розп'явши Його, вони поділили одягу Його, кинувши жереба».

«Наказ римського імператора про перепис народів, які населяли його великі володіння, поширювався і на мешканців гористої Галілеї... Для [Йосипа та Марії] не відшукали місця і в переповненому готелі. Нарешті подорожні знайшли нічліг у хліві, де утримувалася худоба. Тут і народився Спаситель світу». – *Бажання віків*. – С.44.

«Натовп жадав Крові Ісуса. Люди жорстоко бичували Христа, зодягли Його в стару царську багрянлицю і Його святу голову обв'язали терновим вінцем...

Лагідно і смиренно Ісус стояв перед розлюченим натовпом, у той час як люди піддавали Його огидним знущанням. Вони плювали Йому в обличчя – в те обличчя, від якого вони одного дня побажають сховатися, бо воно освітить місто Бога і засяє яскравіше сонця». – *Ранні твори*. – С.170.

б. Яка дивна відмінність згодом спостерігалася в цій імперії?

Даниїла 7:19-24: «19Тоді хотів я [знати] певне про четвертого звіра, що різнився від їх усіх, – він страшний, надмірний, зуби його залізні, а пазурі його мідяні, він жер [та] торощив, а решту ногами своїми топтав, 20і про десять рогів, що на його голові, і про іншого, що піднісся, а три через нього випали, і про цього рога, що мав очі, а уста говорили про великі речі, а вид його більший від його друзів. 21Я бачив, що цей ріг учинив бій со святыми, – і переміг їх. 22Аж ось прийшов Старий днями, і даний був суд святим Всевишнього, і надійшов умовлений час, – і царство взяли святі. «23Він так сказав: Четвертий звір – четверте царство буде на землі, яке буде різнитися від усіх царств, і пожере всю землю, і вимолотить її та розторощить її. 24А десять рогів [визначають], що з того царства встане десять царів, а по них встане інший, що буде різнитися від попередніх, і скине трьох царів».

1. Як у пророцтві описується найжорстокіша імперія?

Понеділок

5 червня

2. ВІН ДУМАЄ ЗМІНИТИ БОЖИЙ ЗАКОН

а. Звідки ми знаємо, що Божий Закон неможливо змінити?

Псалом 111:7, 8: «7Діла рук Його – правда та право, всі накази Його справедливі, – 8вони кріпкі на вічні віки, вони зроблені вірністю і правотою!»; Від Матвія 5:17-19: «17Не подумайте, ніби Я руйнувати

Закон чи Пророків прийшов, – Я не руйнувати прийшов, але виконати. 18Поправді ж кажу вам: доки небо й земля не минеться, – ані йота єдина, ані жоден значок із Закону не минеться, аж поки не збудеться все. 19Хто ж порушить одну з найменших цих заповідей, та й людей так навчить, той буде найменшим у Царстві Небеснім; а хто виконає та й навчить, той стане великим у Царстві Небеснім»; Від Луки 16:17: «Легше небо й земля проминеться, аніж одна риса з Закону загине»; Об'явлення 22:14: «Блаженні, хто випере шати свої, щоб мати право на дерево життя, і ввійти брамами в місто!».

«Божий Закон був написаний Його власним перстом на кам'яних скрижалях, показуючи таким чином, що він ніколи не може бути змінений або скасований. Протягом вічних віків Закон повинен зберігатися незмінним, як і принципи Його правління». – *Поради батькам, вчителям і студентам.* – С.248.

«Смерть – це відплата за гріх, і для спасіння того, хто його переступив, Закон не може бути змінений навіть у найменшому. Страждання Христа на Голгофському хресті говорять голосніше, ніж будь-який аргумент, який можна навести для того, щоб довести незмінність Закону». // *Рев'ю енд Геральд, 19 липня 1892 року.*

«Сатана обманув християнський світ історією про те, що коли Христос помер, Він скасував Закон. Саме Голгофський хрест звеличив Божий Закон і вшанував його... Якби Бог міг змінити хоча б йоту Свого Закону, тоді Ісусові не треба було приходити в наш світ, щоб страждати та померти». // *Ознаки часу, 24 листопада 1887 року.*

б. Яка влада мала розвинутися в Римській імперії? Що вона мріє зробити і яких заповідей це особливо стосується?

Даниїла 7:23-25: «23Він так сказав: Четвертий звір – четверте царство буде на землі, яке буде різнитися від усіх царств, і пожере всю землю, і вимолотить її та розторощить її. 24А десять рогів [визначають, що] з того царства встане десять царів, а по них встане інший, що буде різнитися від попередніх, і скине трьох царів. 25І він буде говорити слова проти Всевишнього, і пригнобить святих Всевишнього, і буде думати позмінювати свята та права, і вони віддані будуть у його руку аж до одного часу, і часів і половини часу»; Вихід 20:4-6, 8-11: «4Не роби собі різьби і всякої подоби [з того], що на небі вгорі, і що на

землі долі, і що в воді під землею. 5Не вклоняйся їм і не служи їм, бо Я – Господь, Бог твій, Бог заздрісний, що карає за провину батьків на синах, на третіх і на четвертих поколіннях тих, хто ненавидить Мене, бі що чинить милість тисячам [поколінь] тих, хто любить Мене, і хто тримається Моїх заповідей... «8Пам'ятай день суботній, щоб святити його! 9Шість день працею і роби всю працю свою, 10а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невольниця твоя, і худоба твоя, і приходько твій, що в брамах твоїх. 11Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив тому поблагословив Господь день суботній і освятив його».

«Рим наважився вилучити з Божого Закону другу заповідь, яка забороняє поклоніння зображенням; а щоб зберегти загальну кількість заповідей – поділити десяту заповідь на дві частини». – *Велика боротьба*. – С.52.

«Папство стверджує, що друга заповідь пропущена через те, що вона міститься в першій, і тому є зайвою, і що вони подають Закон у такому вигляді для того, щоб, згідно з Божим наміром, він міг бути більш зрозумілим. Не про цю зміну говорить пророк. Йдеться про навмисну, свідомо заплановану зміну. *«І буде думати позмінювати свята та права»* (Даніїла 7:25). Саме зміна в четвертій заповіді є точним виконанням пророцтва. У цьому випадку римо-католицька церква поставила себе вище за Бога, претендуючи на владу й авторитет, які належать лише одному Богові». – *Там саме*. – С.446.

«Великому відступникові вдалося звеличити себе *«над усе, зване Богом чи святощами»* (2 до солунян 2:4). Він наважився змінити ту єдину заповідь Божого Закону, яка найпевнішим чином вказує усім людям на Правдивого, Живого Бога. У четвертій заповіді Бог представлений як Творець неба і землі, таким чином Він відокремлює Себе від усіх псевдобогів». – *Там саме*. – С.53, 54.

2. Яка частина Божого Закону піддається особливим нападам звіра? Чому?

3. БОГОЗНЕВАЖНИЙ ЗВІР

а. Яким чином влада рога з 7 розділу книги Даниїла «буде говорити слова проти Всевишнього», богозневажно приписуючи людям владу і прерогативу прощати гріхи та багато іншого?

Даниїла 7:25 (перша частина): «І він буде говорити слова проти Всевишнього, і пригнобить святих Всевишнього...»; 2 до солунян 2:4: «Що противиться та несеться над усе, зване Богом чи святощами, так що в Божому храмі він сяде, як Бог, і за Бога себе видаватиме».

«Один із провідних догматів римської церкви полягає в тому, що вона вважає папу видимим головою всесвітньої церкви Христа, наділеним найвищою владою над усім духовенством по усій землі. Крім того, папі були присвоєні Божественні титули: його почали називати «Господь Бог Папа» та оголосили непогрішимим. Папа вимагає, щоб усі люди шанували його. Ті самі домагання, на яких наполягав сатана в пустелі спокуси, він і сьогодні висловлює через римську церкву, і багато людей готові віддати йому цю шану». – Велика боротьба. – С.50.

«Замість того, щоб за прощенням гріхів та вічним спасінням звертатися до Божого Сина, народ дивився на папу, священників і прелатів, яких той наділив владою. Людей навчали, що папа є земним посередником між ними та Богом і що ніхто не може прийти до Бога, як тільки через папу; його проголосили намісником Бога, і тому всі люди повинні беззастережно підкорятися йому». – Там саме. – С.55.

«У Своєму Слові Бог не зробив ані найменшого натяку на призначення будь-якої особи головою Церкви. Вчення про папську верховну владу явно суперечить вченню Святого Письма». – Там саме. – С.51.

«Папство зробило ще один крок до свого зухвалою звеличення, коли в XI столітті папа Григорій VII проголосив безгрішність римської церкви. Зокрема, він стверджував, нібито церква ніколи не помилялася і не може помилятися згідно зі Святим Письмом. Однак Біблія не дає підстави для такого твердження». – Там

саме. – С.57.

б. Звідки ми знаємо, що цей прояв антихриста є не просто майбутня подія, але він уже розпочався за днів апостолів і з усталеного християнства?

2 до солунян 2:3, 7: «Зхай ніхто жодним способом вас не зведе! [Бо той день не настане], аж перше прийде відступлення, і виявиться беззаконник, призначений на погибіль... 7Бо вже діється таємниця беззаконня; тільки той, хто тримає тепер, [буде тримати], аж поки не буде усунений він із середини»; 1 Івана 2:18, 19: «18Діти – остання година! А що чули були, що антихрист іде, – а тепер з'явилося багато антихристів, – з цього ми пізнаємо, що остання година настала! 19Із нас вони вийшли, та до нас не належали. Коли б були належали до нас, то залишилися б з нами; але [вийшли], щоб відкрилося, що не всі вони наші»; 1 Івана 4:1-3: «1Улюблені, – не кожному духові вірте, але випробуйте духів, чи від Бога вони, бо неправдивих пророків багато з'явилося в світ. 2Духа Божого цим пізнавайте: кожен дух, який визнає, що Ісус Христос прийшов був у тілі, той від Бога. 3А кожен дух, який не визнає Ісуса, той не від Бога, але він антихристів, про якого ви чули, що йде, а тепер уже він у світі»; Дії 20:28-30: «28Пильнуйте себе та всієї отари, в якій Святий Дух вас поставив єпископами, щоб пасти Церкву Божу, яку власною кров'ю набув Він. 29Бо я знаю, що як я відійду, то ввійдуть між вас вовки люті, що отари щадити не будуть... 30Із вас самих навіть мужі постануть, що будуть казати перекручене, аби тільки учнів тягнути за собою».

«Апостол Павло у своєму *Другому посланні до солунян* передрік велике відступництво, яке звершиться зі встановленням папської влади... [2 до солунян 2:3, 4, 7 цитується]». – *Велика боротьба*. – С.49. «Псевдосубота підтримувалася надлюдською силою, для того щоб Бог міг бути зневаженим. Це ознака верховенства сатани на землі». // *Ознаки часу, 12 березня 1894 року*.

3. Звідки походить антихрист? Яка його головна мета?

4. КРОВОЖЕРНА ЦЕРКВА

- а. Що викликає подив у пророка, коли він бачить ці дії так званих християн?

Даниїла 7:25 (остання частина): «...і буде думати позмінювати свята та права, і вони віддані будуть у його руку аж до одного часу, і часів і половини часу»; Від Матвія 24:21, 22: «21Бо скорбота велика настане тоді, «якої не було з первочину світу аж досі» й не буде. 22І коли б не вкоротились ті дні, не спаслася б ніяка людина; але через вибраних дні ті вкоротяться»; Об'явлення 13:7: «І їй дано провадити війну зо святими, та їх перемогти. І їй дана влада над кожним племенем, і народом, і язиком, і людом»;

Об'явлення 17:6: «І бачив я жінку, п'яну від крові святих і від крові мучеників Ісусових, і, бачивши її, дивувався я дивом великим».

«У XIII столітті було запроваджене одне з найстрашніших знарядь папства – інквізиція. Сам князь темряви співпрацював щодо цього питання з представниками папської верховної влади. Сатана і його ангели були присутні на їхніх таємних нарадах, впливаючи на думки цих злих людей, у той час як невидимий Божий ангел записував їхні жажливі постанови та історію усіх їхніх страшних злочинів, яка занадто жахлива і жорстока для людських очей. *«Великий Вавилон... п'яний від крові святих»* (див. *Об'явлення 17:5, 6*). Закатовані тіла мільйонів мучеників волали до Бога про помсту». – *Велика боротьба*. – С.59, 60.

«Папство є саме тим відступником останніх днів, про якого свідчить пророцтво (див. 2 до солунян 2:3, 4). Політика папства полягає в тому, щоб приймати той вигляд, котрий якнайкраще сприяв би здійсненню його намірів. Однак під забарвленням хамелеона воно незмінно приховує зміїну отруту». – *Там саме*. – С.571.

- б. Про що повинні пам'ятати християни, котрі стикаються з такою жорстокістю з боку так званих віруючих, що вселило б в них надію?

2 до Тимофія 3:12: «Та й усі, хто хоче жити побожно у Христі Ісусі, – бу-

дуть переслідувані»; Об'явлення 2:10: «Не бійся того, що маєш страждати! Ось диявол вкидатиме деякого з вас до в'язниць, щоб вас випробувати. І будете мати біду десять день. Будь вірний до смерти, і Я тобі дам вінця життя!»; Від Луки 21:28: «Коли ж стане збуватися це, то випростуйтеся, і підійміть свої голови, – бо зближається ваше визволення!».

«Невдовзі до неї мали увійти хижі вовки, які не будуть щадити отари. Але ніщо не зможе розчарувати тих, чії надії зосереджувалися на Христі. Словами підбадьорення та підтримки Петро скерував думки віруючих від тогочасних випробувань і майбутніх страждань *«на спадщину нетлінну й непорочну та нев'янучу» (1 Петра 1:4)*». – *Дії апостолів*. – С.528.

«Бог завдяки Своїй милості до Свого народу скоротив час вогняного випробування... Завдяки впливу Реформації переслідування церкви припинилися перед 1798 роком». – *Велика боротьба*. – С.266, 267.

«У всі віки сатана переслідував Божих дітей. Він мучив їх, убивав, але, помираючи, вони перемагали. Вони свідчили про силу Того, Хто могутніший за сатану. Нечестиві можуть катувати й убивати тіло, проте не можуть торкнутися життя, схованого з Христом у Бозі. Вони можуть ув'язнити людину, однак не можуть поневолити дух.

Через випробування й гоніння слава Бога – Його характер – відкривається в Його вибраних». – *Дії апостолів*. – С.576.

4. Як ця релігійно-політична влада ставиться до вірного Божого народу?

Четвер

8 червня

5. КІНЕЦЬ ВЛАДИ ПАПСТВА

а. Оскільки ми знаємо, що день у пророцтві означає рік (**Числа 14:34; Єзекіля 4:6**), скільки часу ця влада мала продовжувати таке переслідування?

Даниїла 7:25 (остання частина): «...і вони віддані будуть у його руку аж до одного часу, і часів і половини часу», порівняй з Даниїла 4:20,

22, 29: «20А що цар бачив [Божого] Сторожа та Святого, який сходить із небес, і сказав: Зрубайте це дерево, і знищте його, та позоставте в землі пня його кореня, але в путях залізних та мідяних, на зеленій польовій траві; і небесною росою нехай він зрошується, а його частка – з польовою звіриною, аж поки перейдуть над ним сім часів... 22І тебе виженуть від людей, і з польовою звіриною буде пробування твоє, і дадуть тобі їсти траву, як волам, і з небесної роси тебе зростять, і сім часів перейдуть над тобою, аж поки пізнаєш, що над людським царством панує Всевишній, і дає його тому, кому хоче... 29І від людей тебе відлучать, і з польовою звіриною буде пробування твоє, тобі дадуть на їжу траву, як волам, і сім часів перейдуть над тобою, – аж поки не пізнаєш, що над людським царством панує Всевишній, і дає його тому, кому хоче»; Об'явлення 12:6, 14: «6А жінка втекла на пустиню, де вона мала місце, від Бога для неї вготоване, щоб там годували її тисячу двісті шістьдесят день... 14І жінці дані були дві крилі великого орла, щоб від змія летіла в пустиню до місця свого, де будуть її годувати час, і часи, і півчасу»; Об'явлення 13:5: «І їй дано уста, що говорили зухвале та богозневажне. І їй дано владу діяти сорок два місяці».

«У VI столітті папство міцно утвердилося. Місцем перебування його престолу було обрано столицю імперії, і єпископ Риму був проголошений головою усїєї церкви. Язичництво поступилося папству. Дракон віддав звірові *«свою силу, і престола свого, і владу велику»* (Об'явлення 13:2). З цього часу почався період 1260-річного папського переслідування, про який провіщали пророцтва з книг Даниїла та Об'явлення (див. Даниїла 7:25; Об'явлення 13:5-7). Тепер християни змушені були зробити вибір: або поступитися своїми переконаннями і прийняти папські постанови, або скінчити життя у в'язниці, прийняти смерть від тортур, на вогнищі або від сокири ката. Виконалися слова Ісуса: *«І будуть вас видавати і батьки, і брати, і рідня, і друзі, а декому з вас заподіють [і] смерть. І за Ім'я Моє будуть усі вас ненавидіти»* (Від Луки 21:16, 17). Віруючі піддавалися нечуваним раніше переслідуванням, і світ перетворився на суцільне поле бою. Протягом століть Церква Христа знаходила притулок у неприступних віддалених місцях». – *Велика боротьба*. – С.54, 55.

«Згадані тут періоди 42 місяці і 1260 днів – це той самий період, протягом якого Церква Христова повинна була страждати під

гнітом Риму. 1260 років папського панування почалися в 538 р. після Н. Х. і закінчилися у 1798 р.

Якраз цього року французька армія вступила в Рим, полонила папу, і він помер у вигнанні. Хоч незабаром був обраний новий папа, однак з того часу папська ієрархія вже більше ніколи не мала колишньої влади та сили». – Там саме. – С.266.

П'ятниця

9 червня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як у пророцтві описується найжорстокіша імперія?
2. Яка частина Божого Закону піддається особливим нападам звіра? Чому?
3. Звідки походить антихрист? Яка його головна мета?
4. Як ця релігійно-політична влада ставиться до вірного Божого народу?
5. Згідно з пророцтвом, коли гнітюча сила папської влади була трохи ослаблена?

Увійдіть до Божого відпочинку

«І також дав Я їм Свої суботи, щоб були вони знаком поміж Мною та між ними, щоб пізнати, що Я Господь, що освячує їх» (Єзекїля 20:12).

«Субота, яка свідчить світові про Бога як про Творця, також свідчить про Нього як про Того, Хто освячує нас. Сила, яка створила все, відновлює душу за Його подобою». – *Свідчення для Церкви*. – Т.6. – С.350.

Додаткові матеріали для вивчення:

Бажання віків. – С.281-289.

Неділя

11 червня

1. ОЗНАКИ НОВОГО ЗАПОВІТУ

а. Згідно з Божим задумом, як довго мав тривати Його заповіт? Про який заповіт тут йдеться?

Вихід 31:16: «І будуть Ізраїлеві сини додержувати суботу, щоб зробити суботу вічним заповітом для своїх поколінь»;

До євреїв 8:10: «Оце Заповіт, що його Я складу по тих днях із домою Ізраїлевим, говорить Господь: Покладу Я Закони Свої в їхні думки, і на їхніх серцях напишу їх, і буду їм Богом, вони ж будуть народом Моїм!».

б. Від чого Бог відпочивав під час тижня творіння? Яке відношення має відпочинок до нового заповіту?

Буття 2:2, 3: «І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив»; *Вихід 35:2*: «Шість день буде робитися праця, а дня сьомого буде вам свято, – субота спочинку від праці для Господа. Кожен, хто робитиме працю в нім, буде забитий!»; *Вихід 20:11*: «Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив, тому поблагословив Господь день суботній і освятив його».

в. Яким чином відпочинок від фізичної роботи ілюструє духовний відпочинок?

До євреїв 4:4, 10: «8Бо колись про день сьомий сказав Він отак: «І Бог відпочив сьомого дня від усієї праці Своєї»... 10Хто бо ввійшов був у Його відпочинок, [то] й той відпочив від учинків своїх, як [і] Бог від Своїх»;

До ефесян 2:8, 9: «8Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то – дар Божий, 9не від діл, щоб ніхто не хвалився»; Єзекіїля 20:12: «І також дав Я їм Свої суботи, щоб були вони знаком поміж Мною та між ними, щоб пізнати, що Я Господь, що освячує їх».

г. Коли людина народжується згори (**Від Івана 3:5, 6**), які вчинки вона припиняє робити у своєму житті?

До галатів 5:19-21: «19Учинки тіла явні, то є: перелюб, нечистість, розпуста, 20ідолослуження, чари, ворожнечі, сварка, заздрість, гнів, суперечки, незгоди, ереси, 21завидки, п'янство, гулянки й подібне до цього. Я про це попереджую вас, як і попереджав був, що хто чинить таке, не впадкують вони Царства Божого!»; Вихід 31:15: «Шість день буде робитися праця, а дня сьомого – субота відпочинку від праці, святість для Господа. Кожен, хто робить роботу за суботнього дня, той конче буде забитий!».

«Для тих, хто свято дотримується суботнього дня, він є ознакою освячення. Справжнє освячення – це гармонія з Богом, єднання з Ним у характері. Воно приходить через підкорення принципам, які відображають Його характер. І субота – це ознака покори. Той, хто щиро дотримується четвертої заповіді, коритиметься й усьому Законові. Така людина освячується через послух». – *Свідощтва для Церкви. – Т.6. – С.350.*

1. Наскільки важливим є новий заповіт і нове народження для правильного освячення суботи?

Понеділок

12 червня

2. БОЖЕСТВЕННА СИЛА

а. Чому юдейський народ не зміг увійти до духовного Божого

відпочинку? Яка пересторога звучить для нас?

До євреїв 4:1, 2: «1Отже, біймося, коли зостається обітниця входу до Його відпочинку, щоб не виявилось, що хтось із вас опізнився. 2Бо Євангелія була звіщена нам, як і тим. Але не принесло користі їм слово почуте, бо воно не злучилося з вірою слухачів»;

До євреїв 3:12, 19: «12Стережіться, брати, щоб у комусь із вас не було злого серця невірства, що воно відступало б від Бога Живого!.. 19І ми бачимо, що вони не змогли ввійти за невірство»; До євреїв 4:4-6: «4Бо колись про [день] сьомий сказав Він отак: «І Бог відпочив сьомого дня від усієї праці Своєї». 5А ще тут: «До Мого відпочинку не ввійдуть вони!»! 6Коли ж залишається ото, що деякі ввійдуть до нього, а ті, кому Євангелія була перше звіщена, не ввійшли за непослух».

«Причина слабкості Ізраїлю полягала в тому, що він відступив від Бога через непокору Його заповідям. Причина слабкості та відступу сучасного Ізраїлю полягає в тому, що вони нехтують дотриманням Божого Закону. Бог вимагає від усього людства покори Своїм заповідям. Увесь світ буде судимий згідно з моральним Законом, відповідно до їхньої можливості ознайомитися з ним, чи то розумом, чи за допомогою традицій, чи за допомогою написаного Слова». // *Ознаки часу, 9 червня 1881 року.*

б. Яким чином Ізраїль дійшов до цього моменту своєї зневіри? Чи сталося це раптово і як воно насправді розпочалося?

До Євреїв 3:8-11, 15-18: «8Не робіть затверділими ваших сердець, як під час нарікань, за дня випробовування на пустині, 9де Мене випробовували отці ваші, Мене випробовували, і бачили працю Мою сорок років. 10Через це Я розгнівався був на той рід і сказав: Постійно вони блудять серцем, вони не пізнали доріг Моїх, 11тому Я присягнув був у гніві Своїм, що вони до Мого відпочинку не ввійдуть!»!.. 15Аж поки говориться: «Сьогодні, як голос Його ви почуєте, не робіть затверділими ваших сердець, як під час нарікань!»! 16Котрі бо, почувши, розгнівали [Бога]? Чи не всі, хто з Єгипту вийшов з Мойсеєм? 17На кого ж Він «гнівався був сорок років?» Хіба не на тих, хто згрішив, що їхні «кості в пустині полягли?» 18Проти кого Він «був присягався, що не ввійдуть вони до Його відпочинку», як не проти неслухняних?».

«Коли люди відчиняють свої серця для невір'я, вони віддають себе в руки сатани, і вже ніхто не зможе передбачити, як далеко він їх заведе». – *Патріархи і пророки*. – С.389.

в. Чи зможемо ми святити суботу, якщо в нашому житті не здобули духовної перемоги? Поясніть.

І Івана 5:4: «Бо кожен, хто родився від Бога, перемагає світ. А оце перемога, що світ перемогла, – віра наша».

«Кожна невдача, що її зазнають Божі діти, трапляється через брак (нестаток) віри». – *Там саме*. – С.657.

«І до того часу, поки існують небо і земля, субота буде ознакою сили Творця...

Жодна інша постанова, дана Богом євреям, не відрізняла їх так сильно від навколишніх народів, як субота. Бог бажав, аби дотримання суботи стало відмінною ознакою тих, хто поклоняється Йому. Субота мала бути ознакою їхнього відокремлення від ідолопоклонства та союзу з істинним Богом. Але щоб святити суботу, люди й самі повинні бути святими. Через віру вони повинні стати спільниками праведності Христа. Коли Ізраїлю було дане повеління: «*Пам'ятай день суботний, щоб святити його!*», Господь також сказав: «*І ви будете Мені святими людьми*» (Вихід 20:8; 22:30). Тільки у такий спосіб субота могла вирізняти ізраїльтян як тих, хто поклонявся Богові». – *Бажання віків*. – С.283.

2. Який життєвий досвід нам потрібен для того, щоб святити суботу?

Вівторок

13 червня

3. ВИПРАВДАННЯ

а. Чи починається виправдання з послуху? Як це виявляється в дотриманні суботи?

До римлян 3:28: «Отож, ми визнаємо, що людина виправдується вірою, – без діл Закону»; Повторення Закону 5:15: «І будеш пам'ятати, що був ти рабом в єгипетському краї, і вивів тебе Господь, Бог твій,

звідти сильною рукою та витягненим раменом, тому наказав тобі Господь, Бог твій, святкувати суботній день».

«Що таке виправдання вірою? Це Божа справа, що руйнує людську славу і робить для людини те, що вона не в змозі зробити для себе сама. Коли люди усвідомлюють свою власну нікчемність, вони готові зодягнутися у праведність Христа». – *Віра, якою я живу*. – С.111.

«У нас немає своєї праведності, яка могла б задовольнити вимоги Божого Закону. Але Христос відкрив нам дорогу до спасіння. Він жив на землі серед таких же випробувань і спокус, з якими зустрічаємося й ми, однак Його життя було безгрішним. Він помер за нас, і сьогодні Він бажає звільнити нас від гріхів і дати Свою праведність. Якщо ви віддаєте себе Йому і приймаєте Його як свого Спасителя, тоді, незважаючи на усі свої гріхи, вважаєтеся праведними завдяки Його заслугам і здобуваєте характер Христа. Бог приймає вас так, начебто ви ніколи не грішили». – *Дорога до Христа*. – С.62.

«Ісус бажає, щоб ми прийшли до Нього такими, як є – грішними та немічними. Він бажає, щоб ми поклалися на Нього. Ми можемо прийти до Нього зі своїми слабкостями, порочністю, беспорядністю і упасти до Його ніг у покаянні. У великій Своїй милості Він обійме нас Своєю любов'ю, перев'яже наші рани, очистить нас від усякої нечистоти». – *Там саме*. – С.52.

б. Як тиждень творіння ілюструє те, що Бог має силу дати прощення та змінити характер?

Вихід 31:16, 17: «ІБІ будуть Ізраїлеві сини додержувати суботу, щоб зробити суботу вічним заповітом для своїх поколінь. 17Це знак навіки поміж Мною та поміж Ізраїлевими синами, бо шість день творив Господь небо та землю, а дня сьомого – перервав працю та спочив»; Псалом 51:12: «Серце чисте створи мені, Боже, і тривалого духа в моєму нутрі віднови».

«Отже, субота – символ Христової сили, яка освячує нас». – *Бажання віків*. – С.288.

в. Чи можемо ми сказати, що при навершенні відбувається той самий процес творіння?

2 до коринтян 5:17: «Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове, – стародавнє минуло, ото сталося нове!».

«Коли грішник, навернутий силою Христа, наближається до Голгофського хреста і падає долілиць перед ним, відбувається перетворення. Йому дарується нове серце. Він стає новим створінням у Христі Ісусі». – *Наочні уроки Христа*. – С.163.

«Коли душа підкоряється Христові, нова сила опановує новим серцем. Відбувається зміна, якої людина ніколи не здійснить власними силами. Це надприродна дія, що вносить у людську природу надприродний елемент». – *Бажання віків*. – С.324.

3. Як було проілюстроване виправдання через той досвід, коли Бог визволив Ізраїль з Єгипту?

Середа

14 червня

4. ОСВЯЧЕННЯ

а. Яким чином субота ілюструє освячення?

Левит 20:7, 8: «7І ви будете освячуватися, і будьте святі, бо Я – Господь, Бог ваш! 8І ви будете пильнувати постанови Мої, і будете виконувати їх. Я – Господь, що освячує вас!»; Вихід 31:13: «А ти промовляй Ізраїлевим синам, говорячи: Тільки суботи Мої будете пильнувати, бо це знак поміж Мною та поміж вами для ваших поколінь, щоб ви познали, що Я – Господь, що освячує вас!».

б. Як Боже священство (*1 Петра 2:9*) що ми повинні робити щотижня шостого дня до заходу сонця?

Неемії 13:22, 19: «22І сказав я Левитам, щоб вони очистилися й приходили стерегти брами, щоб освятити суботній день. Також це запам'ятай мені, Боже мій, і змилуйся надо мною за великістю милости Твоїєї!.. 19І бувало, як падала [вечерова] тінь на єрусалимські брами перед суботою, то я наказував, – і були замикувані брами. І звелів я, щоб не відчиняли їх, [а тільки] аж по суботі. А біля брам я поставив слуг своїх, – щоб тягар не входив суботнього дня!».

в. Що символізує час приготування показних хлібів? Як це допомагає в освяченні?

1 Хронік 9:32: «А з синів кегатівців, з їхніх братів, [були] над хлібом показним, щоб приготувляти щосуботи»; Від Івана 6:48, 53, 54, 56, 63: «48Я – хліб життя!.. 53І сказав їм Ісус: «Поправді, поправді кажу вам: Якщо ви споживати не будете тіла Сина Людського й пити не будете крові Його, то в собі ви не будете мати життя. 54Хто тіло Моє споживає та кров Мою п'є, той має вічне життя, – і того воскресу Я останнього дня... 56Хто тіло Моє споживає та кров Мою п'є, той в Мені перебуває, а Я в ньому... 63То дух, що оживлює, тіло ж не помагає нічого. Слова, що їх Я говорив вам, то дух і життя»; До євреїв 4:12: «Бо Боже Слово живе та діяльне, гостріше від усякого меча обосічного, – проходить воно аж до поділу душі й духа, суглобів та мозків, і спосібне судити думки та наміри серця».

«Їсти Тіло і пити Кров Божого Сина означає досліджувати Боже Слово». – *Матеріали 1888 року. Е.Г. Уайт.* – С.1683.

«Як кров знаходиться в тілі, так і життя Христа має перебувати в тих, хто представляє Слово, циркулюючи в них як цілюща сила. Людину не можна звеличувати. Саме Дух Святий змінює серце грішника і прощає його провини та гріхи, даруючи йому мир, радість та світло у Господі. Жодна сила, окрім істини, як вона є в Ісусі, не може освятити серце». – *Листи та рукописи.* – Т.12 (1897), С.138, 1897 р.

«Біблія – це Божий голос, який промовляє до нас так само безсумнівно, ніби ми чули його своїми вухами. Якби ми це зрозуміли, то з яким благоговінням відкривали б Боже Слово і з якою старанністю досліджували б його настанови! Читання і роздуми Святого Письма сприймалися б як аудієнція у Безмежного». – *Свідectва для Церкви.* – Т.6. – С.393.

г. Чим важливо займатися у суботу, особливо коли ми наближаємося до кінця часу?

Левит 23:3: «Шість день буде робитись робота, а дня сьомого – субота повного відпочинку, святі збори, жодної роботи не будете робити. Це субота відпочинку для Господа по всіх оселях ваших!»;
До євреїв 10:24-26: «24І уважаймо один за одним для заохоти до любови й до добрих учинків. 25Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що

зближається день той. 26Бо як ми грішимо самовільно, одержавши пізнання правди, то вже за гріхи не знаходиться жертви».

«Коли наші брати дозволяють собі добровільно пропускати богослужіння, коли вони перестають роздумувати про Бога й благоговіти перед Його Ім'ям, коли вони перестають звертатися до Бога як до свого Радника і як до свого Притулку, тоді світські думки і зневіра прокрадаються в їхню душу, а примарна псевдодовіра і порожня філософія займають місце смиренної, довірливої віри». – *Свідоцтва для Церкви*. – Т.5. – С.426, 427.

«Ніколи не плекайте у своїй свідомості думку про те, що нібито ви можете бути християнами і водночас можете замкнутися у собі. Кожен із нас є частинкою величезного людства, і ваш приклад, характер і якість усього вашого життя значною мірою визначатимуться життям тих, з ким ви спілкуєтесь». – *Там саме*. – Т.7. – С.190.

4. Яким чином людина може зберігати посвячений, благочестивий життєвий досвід?

Четвер

15 червня

5. СУБОТНЄ БЛАГОСЛОВІННЯ

а. Що ми отримуємо, коли цілковито насолоджуємося суботою у своєму житті?

Ісаї 56:2: «Блаженна людина, що робить таке, і син людський, що міцно тримається цього, що хоронить суботу, щоб її не безчестити, та береже свою руку, щоб жодного зла не вчинити!»; Ісаї 58:14: «Тоді в Господі розкошувати ти будеш, і Він посадовить тебе на висотах землі, та зробить, що будеш ти споживати спадщину Якова, батька твого, – бо уста Господні сказали [оце]!»; Псалом 144:15: «Блаженний народ, що йому так [ведеться], блаженний народ, що Господь – йому Бог!».

«Для всіх тих, хто приймає суботу як знак творчої й спасительної сили Христа, вона буде приємністю. Вони бачитимуть у ній Христа і розкошуватимуть у Ньому. Субота вказує їм на діла

творіння – доказ Його могутньої сили викуплення. І хоч субота нагадує про втрачений спокій Едену, вона також сповіщає про мир, відновлений через Спасителя». – *Бажання віків*. – С.289.

б. Для кого була призначена субота? Чим вона стає, коли ми цілком її приймаємо як буквально, так і духовно?

Від Марка 2:27, 28: «27І сказав Він до них: «Субота постала для чоловіка, а не чоловік для суботи, 28а тому то Син Людський Господь і суботі»; Єзекіїла 20:20: «І святить суботи Мої, і вони стануть знаком поміж Мною та між вами, щоб пізнати, що Я – Господь, Бог ваш!»; До євреїв 4:9: «Отож, людові Божому залишається суботство, [спочинок]».

«Субота, яка свідчить світові про Бога як про Творця, також свідчить про Нього як про Того, Хто освячує нас. Сила, яка створила все, відновлює душу за Його подобою. Для тих, хто свято дотримуються суботнього дня, він є ознакою освячення. Справжнє освячення – це гармонія з Богом, єднання з Ним у характері. Воно приходить через підкорення принципам, які відображають Його характер. І субота – це ознака покори. Той, хто щиро дотримується четвертої заповіді, коритиметься й усьому Законові. Така людина освячується через послух». – *Свідectва для Церкви*. – Т.6. – С.350.

П'ятниця

16 червня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Наскільки важливим є новий заповіт і нове народження для правильного дотримання суботи?
2. Який життєвий досвід нам потрібен для того, щоб святити суботу?
3. Як було проілюстроване виправдання через той досвід, коли Бог визволив Ізраїль з Єгипту?

4. Яким чином людина може зберігати посвячений, благочестивий життєвий досвід?
5. Яке особливе благословіння ми отримуємо, коли справді дотримуємося субботи, як це було передбачено Богом?

Радощі суботнього дня

«І руїни відвічні сини твої позабудовують, поставиш основи довічні, і будуть тебе називати: «Замуровник пролому, направник шляхів для поселення!» (Ісаї 58:12).

«Служителі повинні давати ретельні настанови щодо належного дотримання суботи. Нам слід остерігатися, щоб недбайливість тих, хто дотримуються недільного дня, не поширювалася серед тих, хто заявляють, що шанують святий Божий день відпочинку. Потрібно зрозуміло і чітко проводити розмежування між тими, хто носить знак Божого Царства, і тими, хто має знамено царства бунтівників». – *Свідоцтва для Церкви*. – Т.6. – С.353.

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідоцтва для Церкви. – Т.6. – С.349-368.

Неділя

18 червня

1. ШІСТЬ ДНІВ

а. Для чого призначені шість днів тижня і наскільки це важливо в житті християнина?

Вихід 20:9: «Шість день працєю і роби всю працєю своєю»; 2 до солунян 3:10: «Бо коли ми в вас перебували, то це вам наказували, що як хто працювати не хоче, – нехай той не їсть!».

б. Поясніть біблійний день. Про що ми повинні пам'ятати в ці шість днів?

Буття 1:5: «І Бог назвав світло: «День», а темряву назвав: «Ніч». І був вечір, і був ранок, – день перший»; Левит 23:32: «Він субота повного спочинку для вас, – і ви будете впокоряти душі свої, ввечері дев'ятого [дня] місяця від вечора аж до вечора будете святкувати вашу суботу»; Вихід 20:8: «Пам'ятай день суботній, щоб святити його!».

«Упродовж усього тижня ми повинні пам'ятати про суботу і готуватися до того, щоб святкувати її відповідно до заповіді. Нам слід не просто дотримуватися суботи як законної справи,

ми зобов'язані розуміти її духовне значення за всіх життєвих обставин». – *Свідectва для Церкви*. – Т.6. – С.353.

«Коли суботу пам'ятають таким чином, тоді світське в жодному разі не посягне на духовне. Жодна справа, запланована на шість робочих днів, не буде відкладена на суботу. Протягом тижня наші сили не вичерпаються світською роботою настільки, щоб у день, коли Господь покоївся і відпочивав, ми не змогли брати участь у Його служінні через сильну втому». – *Там саме*. – С.354.

1. Як перевтома протягом тижня може спонукати мене порушувати суботу?

Понеділок

19 червня

2. КЛЮЧІ ДО ПРАВИЛЬНОГО ДОТРИМУВАННЯ СУБОТИ

а. Як називається день перед суботою і що цього дня потрібно робити?

Від Марка 15:42: «А коли настав вечір, – через те, що було Приготовання, цебто перед суботою»; Вихід 16:22, 23: «22І сталося шостого дня, – поназбирували вони хліба подвійно, два гомери на одного. І посходилися всі начальники громади, і розповіли Мойсеєві. 23А він сказав до них: «Це те, що говорив Господь: Повний спокій, субота свята для Господа взавтра. Що будете пекти – печіть, а що будете варити – варіть, а все позоставте покладіть собі на сховок до ранку».

«Усі, хто дійсно прагнуть дотримуватися суботи згідно з заповіддю, не готуватимуть жодної їжі в суботу. Вони перебуватимуть у стані страху перед Тим Богом, Котрий дав Свій Закон із Сінаю, виявлятимуть самозречення і їстимуть їжу, приготовлену шостого дня, навіть якщо вона не така смачна. Бог заборонив синам Ізраїлю пекти та варити в суботу». – *Дух Пророцтва*. – Т.1. – С.225.

«Необхідно уникати приготування їжі в суботу, але це не означає, що потрібно їсти холодну їжу. У холодну погоду їжу, приготовлену напередодні, необхідно підігріти. – *Служіння зцілення*. – С.307.

«Перед заходом сонця потрібно відкласти всі світські справи

і залишити поза увагою всі світські папери». – *Свідчення для Церкви*. – Т.6. – С.355.

б. Що робити, якщо ми не закінчили деякі справи цього дня?

Наскільки важливим є також і духовне приготування?

Від Луки 23:54: «День той був Приготування, і наставала субота»; Від Луки 24:1: «А дня першого в тиждні прийшли вони рано вранці до гробу, несучи наготовані пахощі»; Від Матвія 5:23, 24: «23Тому, коли принесеш ти до жертівника свого дара, та тут ізгадаєш, що брат твій щось має на тебе, – 24залиши отут дара свого перед жертівником, і піди, примирись перше з братом своїм, – і тоді повертайся, і принось свого дара».

«Багато хто недбало відкладає чищення своїх черевиків та гоління до початку суботи. Цього не повинно бути. Якщо людина нехтує виконанням цієї роботи в робочий день, вона повинна мати достатньо поваги до святого Божого часу і залишити свою бороду неголеною, черевики потертими та коричневими аж до закінчення суботи. Це може покращити її пам'ять і спонукати її ретельніше виконувати свою роботу протягом шести робочих днів». // *Ознаки часу, 25 травня 1882 року*.

«У п'ятницю необхідно улагодити всі непорозуміння між братами чи то в родині, чи то в церкві. Нехай усяка гіркота, гнів і злість будуть видалені з душі. У смиренному дусі *«признавайтесь один перед одним у [своїх] прогріхах, і моліться один за одного, щоб [вам] уздоровитись»* (Якова 5:16)». – *Свідчення для Церкви*. – Т.6. – С.356.

в. Наскільки важливою є чистота під час приготування до суботи також і у домах молитви?

Вихід 19:10, 11: «10І промовив Господь до Мойсея: «Іди до людей, і освяти їх сьогодні та ввввтра, і нехай вони виперуть одіж свою. 11І нехай вони будуть готові на третій день, бо третього дня зійде Господь на гору Сінай на очах усього народу»; Вихід 30:18-20: «18І зробиш умивальницю з міді, і підстава її – мідь, на вмивання. І поставиш її між скинією заповіту й між жертівником, і наллеш туди води. 19І будуть Аарон та сини його мити з неї свої руки та ноги свої. 20Коли вони входитимуть до скинії заповіту, то будуть мити в воді, – щоб їм не вмерти, або коли будуть відходити до жертівника на служення, щоб спалити огню для Господа».

«Усі повинні мати особливий одяг для суботи, який необхідно носити під час відвідування служінь у Божому домі. Хоч нам не личить узгоджуватися зі світською модою, все ж таки не варто бути байдужими до свого зовнішнього вигляду. Нам слід бути акуратними та охайними, хоч і без прикрас. Божі діти повинні бути чистими всередині та зовні». – *Свідчення для Церкви*. – Т.6. – С.355.

2. Чому ми повинні припинити усіляку роботу до заходу сонця у п'ятницю, навіть якщо не завершили її?

Вівторок

20 червня

3. СВІТСЬКА ПРАЦЯ

а. Що показує нам, наскільки серйозними є Божі веління, які охороняють суботу?

Вихід 31:14: «І будете пильнувати суботу, бо вона святість для вас. Хто опоганить її, той конче буде забитий, бо кожен, хто робить у ній роботу, то буде стята душа та з-посеред народів її!»; Неемії 13:15-18: «15Тими днями бачив я в Юдеї [таких], що топтали в суботу чавила, і носили снопи, і нав'ючували на ослів вино, виноград, і фіги, і всілякий тягар, і везли до Єрусалиму суботнього дня. І я при свідках остеріг [їх] того дня, коли вони продавали живність. 16А тиряни мешкали в ньому, і постачали рибу й усе на продаж, і продавали в суботу Юдиним синам та в Єрусалимі. 17І докоряв я Юдиним шляхетним та й сказав їм: «Що це за річ, яку ви робите, і безчестите суботній день? 18Чи ж не так робили ваші батьки, а наш Бог спровадив усе це зло на нас та на це місто? А ви побільшуєте жар гніву на Ізраїля зневажанням суботи».

б. Що Господь говорить про носіння тягарів та зайві поїздки в суботній день?

Єремії 17:21, 22: «21Так говорить Господь: Стережіться за душі свої, і не носіть тягару за суботнього дня, і не носіть [його] брамами Єрусалиму. 22І не носіть тягару з домів ваших суботнього дня, і жодної праці робити не будете, і день суботній освятите, як Я вашим батькам наказав був!».

«Якщо ми бажаємо отримати благословення, обіцяні слухняним, ми повинні дотримуватися суботи ще суворіше. Мене лякає те, що саме в цей день ми часто здійснюємо багато поїздок, тоді як цього можна уникнути. Відповідно до світла, яке Господь дав щодо дотримання суботи, нам слід бути обережнішими щодо поїздок цього дня на кораблях чи автомобілях. У цих питаннях ми повинні подавати правильний приклад нашим дітям та молоді. Щоб відвідати громади, які потребують нашої допомоги, і передати їм звістку, яку Бог бажає, щоб вони почули, нам, можливо, прийдеться здійснювати поїздки в суботу; але наскільки це можливо, ми повинні придбати квитки і приготувати все необхідне в інший день. Вирушаючи у подорож, ми повинні спланувати її таким чином, щоб уникнути прибуття на місце призначення в суботу.

Коли ми змушені подорожувати в суботу, ми повинні намагатися уникати компанії людей, здатних привернути нашу увагу до світських речей. Ми повинні зосереджувати свої думки на Богові й підтримувати з Ним зв'язок. Завжди, коли є можливість, нам слід розмовляти з оточуючими нас людьми про істину. Нам треба бути завжди готовими полегшити страждання та допомогти нужденним. У таких випадках Бог бажає, щоб ми використовували знання та мудрість, які Він нам дав. Нам не слід обговорювати ділові питання чи брати участь у банальних світських розмовах. Бог вимагає, щоб у будь-який час і в будь-якому місці ми виявляли нашу вірність Йому, вшановуючи суботу». – *Свідोцтва для Церкви*. – Т.6. – С.359, 360.

в. Що написано відносно наших слів і думок у суботній день?

Ісаї 58:13: «Якщо ради суботи ти стримаєш ногу свою, [щоб не] чинити своїх забаганок у день Мій святий, і будеш звати суботу приємністю, [днем] Господнім святим [та] шанованим, і її пошануєш, – не підеш своїми дорогами, діла свого не шукатимеш та не будеш казати даремні слова».

«Бог вимагає від нас не тільки того, щоб ми утримувалися від фізичної праці в суботу, але й щоб цього дня ми привчали свій розум зосереджуватися на святих темах. Ми фактично порушуємо четверту заповідь, якщо розмовляємо про світські

теми або беремо участь у легковажних та порожніх розмовах. Говорити про те, що спадає на думку, означає вимовляти наші людські слова. Будь-яке ухилення від істини приводить нас до рабства і спричиняє осуд». – Там саме. – Т.2. – С.703.

3. Як я можу покращити мої звички щодо поїздки у суботу?

Середа

21 червня

4. НАШ МИЛОСТИВИЙ ТВОРЕЦЬ

а. Наскільки важливим є поклоніння Богові в суботній день? У чому суть поклоніння?

Левит 23:3: «Шість день буде робитись робота, а дня сьомого – субота повного відпочинку, святі збори, жодної роботи не будете робити. Це субота відпочинку для Господа по всіх оселях ваших!»;

Дії 15:21: «Бо своїх проповідників має Мойсей по містах здавендавна, і щосуботи читають його в синагогах»; Від Луки 4:16: «І прибув Він до Назарету, де був вихований. І звичаєм Своім Він прийшов дня суботнього до синагоги, і встав, щоб читати».

б. У чому ми маємо брати участь, особливо зараз? Чому?

До Євреїв 10:24, 25: «24І уважаймо один за одним для заохоти до любови й до добрих учинків. 25Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той».

«Ті, хто не відчувають потреби шукати зібрання святих, маючи дорогоцінне запевнення в тому, що Господь перебуватиме з ними, – показують, як легковажно вони оцінюють допомогу, передбачену для них Богом». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.934.

в. Чи надання допомоги, тим хто страждає, вважається світською роботою, чи це узгоджується з поклонінням Богові?

Від Матвія 12:10-13: «10І ото, [був там] чоловік, що мав суху руку. І,

щоб обвинити Ісуса, запитали Його: «Чи вздоровляти годиться в суботу?» 11А Він їм сказав: «Чи знайдеться між вами людина, яка, одну мавши вівцю, не піде по неї, і не врятує її, як вона впаде в яму в суботу? 12А скільки ж людина вартніша за [тую] овечку! Тому можна чинити добро [ї] у суботу!» 13І каже тоді чоловікові: «Простягни свою руку!» Той простяг, – і стала здорова вона, як і друга».

«Завжди будуть обов'язки, які необхідно виконувати у суботу для полегшення страждань людей. Це правильно і відповідає Закону Того, Хто сказав: *«Милости хочу, а не жертви»* (Від Матвія 12:7). Але тут існує небезпека того, що можна впасти у безтурботність і робити те, що зовсім не обов'язково робити у суботу». – *Медичне служіння*. – С.50.

г. Чому Ісус вирішив зцілити хворого в суботу?

Від Івана 5:5-9: «5А був там один чоловік, що тридцять і вісім років був недужим. 6Як Ісус його вгледів, що лежить, та, відаючи, що багато він часу слабує, говорить до нього: «Хочеш бути здоровим?» 7Відповів Йому хворий: «Пане, я не маю людини, щоб вона, як порушено воду, до купальні всадила мене. А коли я приходжу, то передо мною [вже] інший улазить». 8Говорить до нього Ісус: «Уставай, візьми ложе своє – та й ходи!» 9І зараз одужав оцей чоловік, і взяв ложе своє – та й ходив. Того ж дня субота була».

«Божий Син прийшов, щоб звільнити суботу від обтяжливих вимог, які перетворили її на прокляття замість благословення. Саме для цього Христос обрав суботній день, щоб учинити чудо зцілення у Віфесді. Він міг би уздоровити хворого чоловіка і в будь-який інший день тижня або, зціливши його, не наказувати йому нести свою постіль. Але це позбавило б Його можливості, якої Він шукав. Мудрий задум був покладений в основу кожного вчинку Христа на Землі. Все, що Він робив, мало велике значення само по собі, до того ж, містило велике повчання. З-посеред нещасних біля купальні Ісус вибрав найважчого хворого, щоб саме на ньому виявити Свою зціляючу силу; Він звелів йому нести свою постіль по місту, щоб люди дізнались про велику справу, вчинену для смертельного хворого. Це також викликало

б запитання стосовно того, що саме можна робити в суботу, і таким чином відкрило б для Нього можливість засудити формальне обмеження юдеїв у ставленні до дня Господнього і показати нікчемність їхніх традицій». – *Бажання віків*. – С.206.

4. Поясніть баланс у дотриманні суботи та допомоги хворим.

Четвер

22 червня

5. УРОКИ З ПРИРОДИ

а. Поясніть ще один важливий аспект дотримання суботи.

Вихід 20:11: «Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив тому поблагословив Господь день суботній і освятив його»; До римлян 1:20: «Бо Його невидиме від створення світу, [власне] Його вічна сила й Божество, думанням про твори стає видиме. Так що нема їм виправдання»; Дії 16:13: «Дня ж суботнього вийшли ми з міста над річку, де, за звичаєм, було місце молитви, і, посідавши, розмовляли з жінками, що посходились».

«Суботня школа та богослужіння займають лише частину суботи. Частина її, що залишилася для сім'ї, може стати найсвятішим і найдорожчим часом із усіх суботніх годин. Значну частину цього часу батьки повинні проводити зі своїми дітьми. У багатьох сім'ях діти молодшого віку надані самі собі і шукають для себе розваг. Залишившись одні, діти незабаром стають неспокійними, починають пустувати або займатися неналежними заняттями. Таким чином, субота втрачає для них своє священне значення. У гарну погоду батьки нехай гуляють зі своїми дітьми в полях та гаях. Серед краси природи розкажіть їм, для чого було встановлено суботу. Опишіть їм велику Божу роботу творіння, поясніть, що коли земля вийшла з Його рук, вона була святою та прекрасною. Кожна квітка, кожен кущик, кожне дерево відповідали наміру їхнього Творця. Усе, на чому зупинявся погляд, привертало увагу і наповнювало розум думками про Божу любов. Кожен звук був музикою в гармонії з Божим

голосом. Поясніть дітям, що гріх заплямував досконалу Божу роботу, що тернина й осот, скорботи, біль і смерть є результатом непослуху Богові. Навчіть їх бачити, що земля, хоч і осквернена та спотворена прокляттям гріха, все ще виявляє Божу доброту... Розкажіть дітям про дорогу до спасіння... Повторюйте їм чарівну історію народження Віфлеємського Немовляти. Представте дітям Ісуса як дитину, слухняну Своїм батькам, як сумлінного і працюючого юнака, котрий допомагає утримувати родину. Таким чином ви зможете навчити їх, що Спаситель Сам пізнав випробування, труднощі та спокуси, надії та радощі молоді, і що Він може проявити співчуття до них та допомогти їм». – *Свідощтва для Церкви*. – Т.6. – С.358, 359.

П'ятниця

23 червня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як переважно протягом тижня може спонукати мене порушувати суботу?
2. Чому ми повинні припинити усіляку роботу до заходу сонця у п'ятницю, навіть якщо не завершили її?
3. Як я можу покращити мої звички щодо поїздок у суботу?
4. Поясніть баланс у дотриманні суботи та допомоги хворим.
5. Що ми як батьки можемо зробити для того, щоб допомогти нашим дітям цінувати суботній день?

Пожертвування першої суботи

1 квітня
для Дому молитви в
Порт-Морсбі, Папуа
Нова Гвінея

6 травня
для Всесвітніх місії

3 червня
для Духовного центру
та Дому молитви в
місті Хосаїна, Ефіопія